

Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta tělesné kultury

Fakulta
tělesné kultury

SPORT A JEHO TEMNÉ STRÁNKY – PODVODY, ÚPLATKY A SÁZENÍ

Diplomová práce

Autor: Bc. Adam Joska

Studijní program: Trenérství a management sportu

Vedoucí práce: Mgr. Jiří Kubíček

Olomouc 2026

Bibliografická identifikace

Jméno autora: Bc. Adam Joska

Název práce: Sport a jeho temné stránky – podvody, úplatky a sázení

Vedoucí práce: Mgr. Jiří Kubíček

Pracoviště: Katedra společenských věd v kinantropologii

Rok obhajoby: 2026

Abstrakt:

Cílem práce bylo postihnout stinné stránky sportu. V kontextu fotbalové korupční kauzy z března 2026 se práce zaměřila na kurzové sázení, match-fixing a jeho právní rámec. Zvolena byla teoretická rešerše a kvalitativní výzkum se sedmi respondenty reprezentujícími klíčové perspektivy. Data byla sbírána polostrukturovanými rozhovory a analyzována tematickou analýzou. Data potvrzují klesající trend počtu podezřelých utkání v závislosti na zvyšování preventivních opatření, což podporují i názory respondentů. Prevence, osvěta a vzdělávání se ukazují jako účinné v součinnosti s technologickým monitoringem a legislativním rámcem, který však v České republice postrádá samostatnou skutkovou podstatu match-fixingu a spoléhá na obecné korupční a podvodné trestné činy. V práci je reflektován dopad kauzy z března 2026, která ovlivnila perspektivy respondentů.

Klíčová slova:

Sport, kurzové sázení, match-fixing, korupce, podvody, účinnost preventivních opatření a sportovní integrita

Souhlasím s půjčováním práce v rámci knihovních služeb.

Bibliographical identification

Author: Bc. Adam Joska
Title: Sports and Its Dark Side – Fraud, Bribery, and Betting

Supervisor: Mgr. Jiří Kubíček
Department: Department of Social Sciences in Kinanthropology
Year: 2026

Abstract:

The aim of this thesis was to examine the dark side of sports. In the context of the March 2026 soccer corruption scandal, the thesis focused on sports betting, match-fixing, and the legal framework surrounding these issues. A theoretical review and qualitative research involving seven respondents representing key perspectives were employed. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using thematic analysis. The data confirm a downward trend in the number of suspected matches as preventive measures are strengthened, a finding supported by the respondents' views. Prevention, awareness-raising, and education have proven effective when combined with technological monitoring and a legislative framework; however, the Czech Republic's legislative framework lacks a specific legal definition of match-fixing and relies instead on general corruption and fraud offenses. This study reflects on the impact of the March 2026 scandal, which influenced the respondents' perspectives.

Keywords:

Sports, sports betting, match-fixing, corruption, fraud, effectiveness of preventive measures and sports integrity

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem tuto práci zpracoval samostatně pod vedením Mgr. Jiřího Kubíčka, uvedl všechny použité literární a odborné zdroje a dodržoval zásady vědecké etiky.

V Chrudimi dne 30. června 2026

.....

Děkuji vedoucímu práce Mgr. Jiřímu Kubíčkovi za pomoc a cenné rady, které mi poskytl při zpracování diplomové práce. A také Kamilu Javůrkovi, Filipu Fírbacherovi, Carstenu Koerlovi, Tereze Menčíkové, Karlu Milcovi a Marcelu Vonešovi za vstřícnost při získávání poznatků do praktické části.

OBSAH

Obsah	7
1 Úvod.....	9
2 Přehled poznatků.....	10
2.1 Kurzové sázení.....	10
2.1.1 Historie sázení.....	10
2.1.2 Pravidla sázení	14
2.1.3 Terminologie kurzového sázení	15
2.2 Match-fixing	15
2.2.1 Co je to match-fixing	16
2.2.2 Druhy match-fixingu	21
2.3 Právní rámec související s match-fixingem.....	23
2.3.1 Korupční trestné činy	25
2.3.2 Podvodné sázení	28
2.3.3 Sankce match-fixingu	30
2.3.4 Opatření a prevence match-fixingu	32
2.4 Nejvýraznější kauzy ve světě	34
2.4.1 Role sportovních organizací (FIFA, UEFA, národní svazy)	41
2.5 Česká republika a match-fixing	43
2.5.1 Historie korupce a sázení v českého sportu.....	43
3 Cíle	48
3.1 Hlavní cíl	48
3.2 Dílčí cíle	48
3.3 Výzkumné otázky	48
4 Metodika.....	50
4.1 Výzkumný soubor	50
4.2 Metody	50
4.3 Postup práce	51
5 Výsledky	53

5.1	Rozhovor s integrity officerem FAČR Kamilem Javůrkem.....	53
5.2	Rozhovor s integrity officerem Českého hokeje Terezou Menčíkovou	55
5.3	Rozhovor s fotbalistou Filipem Fírbacherem.....	57
5.4	Rozhovor s CEO Sportradaru Carstenem Koerlem	59
5.5	Rozhovor se sázejícím.....	62
5.6	Rozhovor s bookmakerem Karlem Milcem.....	70
5.7	Rozhovor s marketingovým pracovníkem sázkové kanceláře Marcelem Vonešem	73
6	Diskuse	75
6.1	Institucionální úroveň boje proti match-fixingu	75
6.2	Technologická úroveň match-fixingu	76
6.3	Individuální úroveň match-fixingu.....	78
6.4	Doporučení odborníků na zlepšení boje proti match-fixingu	79
7	Závěry.....	84
7.1	Odpovědi na výzkumné otázky.....	84
7.2	Zhodnocení účinnosti na třech úrovních	86
8	Souhrn.....	89
9	Summary	90
10	Referenční seznam.....	92

1 ÚVOD

Sázení je v současné době nedílnou součástí sportu, generuje významné finanční toky do sportovních organizací, klubů i státních rozpočtů. Soutěže nesou názvy sázkových kanceláří, jejich loga vidíme například na dresech sportovců, během utkání jsou pak prezentované aktuální kurzy či bonusové nabídky. Sázení se stalo běžnou součástí sledování sportu a jednou z nejlépe akceptovaných forem hazardu.

Tato provázanost je však spojena s rostoucím rizikem zneužívání, manipulace sportovních utkání, která se nazývá match-fixing. Ten představuje zásadní hrozbu pro integritu, transparentnost a důvěryhodnost sportu.

Podle nejnovější výroční zprávy společnosti Sportradar bylo v roce 2025 napříč sedmdesáti sporty zaznamenáno 1 116 podezřelých zápasů, fotbal byl nejpostiženější se čtvrtinou všech případů. Ačkoliv počet světově i v České republice klesá, match-fixing nadále zůstává hrozbou pro sportovní prostředí. Aktuálnost a závažnost potvrzuje rozsáhlá korupční kauza v českém fotbale, která byla odhalena v březnu 2026 a vyústila v 47 disciplinárních řízení.

Proto se otevírá klíčová otázka: jak jsou v praxi efektivní preventivní opatření, osvěta a vzdělávání? Právě na tuto otázku se diplomová práce zaměřuje. Teoretická část práce vymezuje klíčové pojmy z oblasti kurzového sázení a match-fixingu, analyzuje jeho právní rámec a mapuje nejvýznamnější mezinárodní a české kauzy. Empirická část pak obsahuje kvalitativní výzkum zahrnující polostrukturované rozhovory se sedmi respondenty reprezentujícími klíčové perspektivy: integrity officer FAČR, integrity officer Českého hokeje, fotbalista se zkušeností s manipulací, zástupce Sportradaru, aktivní sázkař a pracovníci sázkových kanceláří. Jejich výpovědi byly tematicky analyzovány a interpretovány v kontextu teoretických poznatků.

Práce vychází z předpokladu, že efektivní boj proti match-fixingu vyžaduje koordinaci na třech úrovních: institucionální (programy sportovních organizací a regulátorů), technologická (systémy monitoringu sázkových trhů a detekce anomálií) a individuální (dopady osvěty a vzdělávání). Získaná data naznačují vliv opatření na klesající trend počtu podezřelých utkání v českém fotbale a přispívají k pochopení, jak dále zvýšit efektivitu boje proti match-fixingu v českém kontextu.

2 PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Kurzové sázení

2.1.1 Historie sázení

Hazardní hry od nepaměti patřily k lidstvu samotnému, jedná se o jednu z nejstarších doložených lidských činností. Archeologové našli z dob mnoha starověkých civilizací pozůstatky kostek, losovacích předmětů či dalších artefaktů spojených s hazardními hrami. Historie kurzového sázení je spojena s vývojem hazardních her, sportovních soutěží a později matematických metod odhadu pravděpodobností. Vývoj sázení lze rozdělit do několika historických etap.

Pokud se zaměříme na sázení jako takové, první důkazy se objevily již ve starověkém Řecku a Římě. Sportovní aktivity tehdy představovaly významnou událost v životě tamních obyvatel. Ať už se jednalo o řecké hry, závody vozatajů nebo gladiátorské souboje. Sportovní soutěže a sázení byly historicky úzce propojeny, a tak není divu, že právě ze starověkého období máme první důkazy o sázení na výsledky jednotlivých sportovních klání. Wray Vamplew (2022) tvrdí ve svém díle *Bread and Circuses, Olive Oil and: Commercialised Sport in Ancient Greece and Rome*, že neexistují důkazy, že by sázení probíhalo organizovaně, přestože je dle jeho názoru velice pravděpodobné, že tomu tak bylo. Naopak je doloženo, že se neformálně vsázely jednotlivé osoby mezi sebou (Toner, 1995).

Po konci starověku hazardní hry ze společenského života nevymizely. Naopak, existuje řada důkazů o jejich rozšíření napříč středověkou Evropou. Historické prameny dokládají, že byly natolik populární, že je církevní i světská moc opakovaně zakazovaly nebo omezovaly. Samotná existence těchto zákazů nepřímě hovoří o jejich oblíbenosti mezi obyvatelstvem (Purdie, 2000).

Ve středověké Evropě se hojně vyskytovaly sázky mezi diváky na rytířských turnajích, závodech koní a dalších událostech veřejného života. Turnaje představovaly nejen společenskou událost, ale také příležitost k sázkám mezi přihlížejícími (Kaeuper, 1999). Stále ovšem nehovoříme o organizovaném kurzovním sázení. Tato forma hazardu nadále přetrvávala jako činnost mezi jednotlivými účastníky.

1) Kurzové sázení

Za skutečný počátek kurzového sázení je všeobecně považována Anglie 17. a zejména 18. století (Britannica Editors, 2026). Rozvoj dostihového sportu vytvořil podmínky pro vznik sázkového trhu, který se začal podobat tomu, jak ho známe ze současnosti. Významnou roli

sehrál král Karel II., jenž podporoval dostihové závody a přispěl k vytvoření prvních jednotných pravidel dostihového sportu. Newmarket v hrabství Suffolk se díky jeho podpoře stal centrem anglických dostihů a postupně i sázení. První doložená sportovní sázka podle Clinche (1892) proběhla v londýnském Hyde Parku 23. dubna roku 1635. Šlechtici Prettyman a pan Havers proti sobě postavili své dostihové koně a vsadili se o částku 100 liber.

Eisenberg (2020) ve své publikaci *Capitalist Horse Sense: Sports Betting and Option Trading during the English Financial Revolution, 1690–1740* uvádí, že moderní sportovní sázení se v Anglii na přelomu 17. a 18. století vyvíjelo paralelně s rozvojem finančních trhů v Londýně. Eisenberg ukazuje, že mezi sportovním sázením a spekulacemi na finančních trzích existovala silná podobnost a zasazuje situaci do dobového kontextu. Po Slavné revoluci v roce 1688 vznikla v Anglii Bank of England. Narůstal státní dluh, lidé měli více peněz, ale málo spotřebních možností. Vznikl „gambling boom“.

Původně dostihy probíhaly jako tzv. match races, tedy souboje dvou či více koní. Majitelé koní mezi sebou uzavírali sázky, přičemž jejich dohody byly zaznamenávány do evidencí nazývaných „match books“ (Vamplew, 2016). V roce 1729 začal John Cheny vydávat systematický přehled dostihových výsledků, který představoval jeden z prvních pokusů o shromažďování historických sportovních dat. Později na něj navázal závodní kalendář s názvem „Racing Calendar“ vydávaný rodinou Weatherbyových. V průběhu 18. století se dostihy těšily čím dál většímu zájmu veřejnosti a vznikaly závody s výraznějším počtem účastníků. Spolu s tím rostla poptávka po organizovaném přijímání sázek. Britannica (2026) uvádí, že moderní kurzové sázení vzniklo v Anglii koncem 18. století. Bookmakeři začali profesionálně stanovovat kurzy a přijímat sázky od veřejnosti. Jejich cílem bylo vytvořit tzv. vyváženou knihu sázek (balanced book), která jim zajistila zisk bez ohledu na výsledek soutěže. Právě v tomto období vzniká princip pevných kurzů, který dodnes tvoří základ většiny sázení na sportovní události (Huggins, 2003).

Posun v oblasti sportovního sázení přineslo 19. století, kdy díky průmyslové revoluci došlo k zásadním změnám, které přispěly ke vzniku moderního sportovního prostředí. Industrializace nejen ovlivnila výrobu a dopravu, ale také organizaci volného času. Díky rozvíjející se železnici se sport stal dostupnějším pro velké masy lidí. Události, které dříve byly lokálními záležitostmi, se otevřely širokému publiku. To mělo přímý dopad na rozvoj kurzového sázení. Analýzy ukazují, že rozšíření železnice bylo jedním z hlavních faktorů, jež umožnily růst dostihového sportu a kurzového sázení v Británii během 19. století (Tolson & Vamplew, 2003).

Významným milníkem v kurzovém sázení byl systém „pari-mutuel“, který vytvořil francouzský podnikatel Pierre Oller kolem roku 1870. Systém pari-mutuel funguje na principu společného fondu sázek, z něhož jsou po odečtení poplatků vypláceny výhry. Zmíněný model se

následně rozšířil do světa, dnes se používá zejména v dostihovém sportu (Britannica Editors, 2010).

V 20. století už se kurzové sázení nevymezovalo pouze na dostihy, ale začalo se postupně objevovat i v jiných sportovních odvětvích. Sázel se na fotbal, motorsport, tenis, box, kriket a mnoho dalšího.

Významnou technologickou inovací byl totalizátor, mechanické zařízení vyvinuté ve 20. letech 20. století pro automatické zaznamenávání a zpracování sázek v systému pari-mutuel. Později byly tyto systémy nahrazeny počítačovými technologiemi, které dokázaly v reálném čase vypočítávat aktuální kurzy a objemy sázek. Ve většině vyspělých zemí zároveň postupně vznikaly regulační orgány dohlížející na legální provoz hazardních her. Sportovní sázení se postupně přeměnilo z okrajové záležitosti do rozsáhlého ekonomického odvětví, které je v současné době jedním z nejziskovějších sektorů (Ottaviani & Sorensen, 2005).

Významným technologicko-společenským faktorem byla také standardizace sázení prostřednictvím sázkových kanceláří, zejména po legalizaci „off-course“ sázení ve Velké Británii v roce 1961. To znamenalo, že si účastníci nemuseli vsadit jen v dějišti sportovní události, ale také v kterékoliv kamenné pobočce (Huggins, 2003).

Od druhé poloviny 20. století došlo k zásadní proměně, kdy byly zastaralé mechanické systémy postupně nahrazovány elektronickými a později počítačovými technologiemi. Tato změna umožnila například zpracování velkého objemu sázek v reálném čase či propojení více sázkových kanceláří v rámci jedné sítě. Na konci 20. století a zejména v 21. století se kurzové sázení změnilo v datově řízený ekonomický systém. Klíčovou roli začaly hrát statistické modely či prediktivní algoritmy.

Kurzové sázení v meziválečném Československu probíhalo dle britského modelu. První doložená licence opravňující k sázení na výsledky sportovních utkání s výjimkou dostihů byla v Československu udělena v lednu 1934. Na jejím základě vznikla sportovní sázková kancelář Sposak pozdějšího fašisty Josefa Burdy. V druhé polovině roku 1935 a počátkem roku 1936 byly sázkové kanceláře v Československu rušeny, neboť byly považovány za konkurenci státní loterie (Pelc, 2019).

Po nástupu komunistů k moci od roku 1948 fungovala v Československu Státní sázková kancelář (Staska), která provozovala sportovní sázky. Její činnost byla zastavena kvůli měnové reformě v roce 1953. Zákaz trval pouhé tři roky. V roce 1956 vznikl podnik Sazka, který provozoval sportovní sázky i loterii. Hazard tak nadále rostl, avšak s důrazem na kontrolu a monopol. Volný trh se sázkami v Československu neexistoval (ČT24, 2016).

Po roce 1989 a návratu státu k tržnímu hospodářství se liberalizoval taktéž trh s kurzovými sázkami. V roce 1990 bylo kurzové sázení legalizováno, přičemž jako první soukromá sázková

kancelář byla založena ve stejném roce Fortuna, následovaly koncerny Tipsport (1991) a Chance (1991).

Po devadesátých letech, pro které byl typický nárůst problémového hráčství, slabá regulace a rychlá komercializace, došlo v novém tisíciletí k stabilizaci. Velcí hráči jako Tipsport či Fortuna se stabilizovali jako dominantní subjekty na trhu. Sport a kurzové sázení dospěly k většímu propojení, v současnosti jsou sázkové kanceláře klíčovými sponzory sportovních soutěží (Szczyrba et al., 2015).

2) Internetové sázení

Internetové sázení vzniklo v 90. letech 20. století, a to díky rozšíření internetu a elektronického obchodu. Za jeden z nejvýznamnějších milníků je považován rok 1994, kdy karibský ostrovní stát Antigua a Barbuda přijal zákon Free Trade and Processing Act (Zákon o zónách volného obchodu a průmyslového zpracování). Ten umožnil udělování licencí pro provozování hazardních her v online prostoru, v návaznosti na tento zákon tak vznikala první internetová kasina a internetové sázkové kanceláře (Cabot, 2001).

Cabot (2001) v publikaci The Internet Gambling Reportu uvádí, že za jednu z prvních internetových sázkových kanceláří je považována společnost Intertops založená v roce 1996. Právě skrze ni se uskutečnila první internetová sázka, a to Jukkou Honkavaarou. Ten si 16. ledna 1996 vsadil 50 dolarů na vítězství fotbalového klubu Tottenham Hotspur nad Herefordem United.

Na přelomu tisíciletí zaznamenalo internetové sázení prudký nárůst. Zvýšená dostupnost internetového připojení vedla ke vzniku stovek nových online sázkových kanceláří. Rozšiřovaly se také nabídky sázkových příležitostí. Vedle tradičních předzápasových sázek mohli sázející tipovat na různé statistické ukazatele či průběžné výsledky zápasů.

Od roku 2007 začalo rozšíření chytrých telefonů výrazně ovlivňovat internetové sázení. Mobilní aplikace umožnily uživatelům uzavírat sázky kdykoliv a odkudkoliv. Současně se rozšířily live sázky, které umožňují sázet během probíhající sportovní události (Cabot, 2000).

V současnosti představuje internetové sázení největší segment sportovního hazardu. Sázkové kanceláře využívají pokročilé algoritmy pro určení kurzů, analýzu velkých objemů dat a vytváření nabídky pro jednotlivé zákazníky. Současně dochází k zpřísnování regulace s cílem omezovat problematické hráčství a chránit spotřebitele.

3) Live sázky

Ačkoliv je live sázení fenoménem moderní digitální doby, jeho počátky můžeme najít už v 18. století. Tehdy probíhalo přímo v dějišti dostihových závodů. Historik Mike Huggins ve své práci *The Secret World of Wagering* (2018) uvádí, že sázení bylo dynamické a průběžné, i když ne digitální. Kurzy se měnily podle průběhu závodu.

Klíčovým pro rozvoj live sázek byl technologický pokrok. V 20. století se začaly sportovní události přenášet v reálném čase prostřednictvím rádia a televize. Sázkáři nemuseli být přímo na místě, mohli kláně sledovat ze sázkových kanceláří a svými sázkami na průběh závodů či zápasů reagovat. Stejně tak byly kurzy souběžně upravovány bookmakery.

Největší rozmach live sázení nastal po nástupu internetu. Sázející mají z pohodlí domova k dispozici nepřeberné množství statistických dat, díky mobilním aplikacím mají možnost vkládat sázky takřka okamžitě. V současnosti mohou sázet nejen na výsledek zápasu, ale také na každý další dílčí moment – příští rohový kop, kdo bude vést po prvních deseti minutách, kolik bude uděleno žlutých karet atd. Sázení se extrémně zrychlilo. Účastníci hazardní hry už nemusí zdlouhavě vyplňovat „tikety“, stačí jim párkrát kliknout. To vede ke zvýšení impulzivního chování a větší náchylnosti k rizikovému hraní (Parke, J., Parke, A., 2019). Odborná literatura označuje live sázení za klíčovou inovaci, která transformovala hazardní trh směrem k vysoce dynamickému, datově řízenému systému, jehož struktura se přibližuje finančním trhům (Newall, 2015).

2.1.2 Pravidla sázení

Kurzové sázení je jednou z forem hazardní hry, jejíž fungování je vymezeno pravidly, která určují vztah mezi sázejícím, provozovatelem a výsledkem sportovní či jiné události. Základním principem je uzavření sázky na předem stanovený výsledek, přičemž výhra je určena kombinací vložené částky a kurzu. Ten odráží pravděpodobnost výsledku doplněnou o marži provozovatele (Newall, 2015).

Z ekonomického hlediska není cílem bookmakera správná predikce výsledku, ale zajistit dlouhodobý zisk bez ohledu na výsledek sportovního klání či jiné události. Kurzy jsou z toho důvodu určeny na základě statistických modelů, historických dat, analýzy výkonů a chování sázejících.

Základní typy sázek zahrnují sázky na jeden výsledek, kombinované sázky spojují více událostí, systémové sázky umožňují částečné výhry a live sázky, které probíhají v reálném čase během události, na něž je vsazeno.

Vyhodnocení sázek se řídí přesně stanovenými pravidly, která určují uznání výsledku, postup při zrušení události a podmínky pro vrácení vkladu. Tato pravidla jsou stanovena v rámci licenčních a regulačních požadavků jednotlivých států a institucí.

Z pohledu regulace je cílem současných systémů nejen zajištění transparentnosti trhu, ale také ochrana sázejících. Regulované trhy proto zavádějí nástroje jako limity sázek, ověřování identity hráčů a sledování rizikového chování. Ty mají za úkol minimalizovat negativní sociální dopady hazardu (Gainsbury, 2012). Můžeme konstatovat, že pravidla sázení tvoří rámec, který umožňuje fungování moderního sportovního sázkového trhu.

2.1.3 Terminologie kurzového sázení

Kurzové sázení používá vlastní odborné pojmy, které vznikaly postupně spolu s rozvojem sportu, bookmakingu a následně také online sázení. Tyto termíny jsou důležité pro pochopení toho, jak sázení funguje, neboť popisují základní prvky sázení i jednotlivé typy sázek.

- Sázka – částka, kterou sázející vkládá do hazardní hry.
- Kurz – číselné vyjádření pravděpodobnosti výsledku události a současně násobek vkladu.
- Výhra – částka vyplacená sázejícímu v případě úspěšné sázky.
- Bookmaker – subjekt, který stanovuje kurzy a přijímá sázky.
- Událost – sportovní nebo jiná soutěž, na kterou je možné sázet.
- Jednoduchá sázka – sázka na jeden výsledek jedné události.
- Kombinovaná sázka – sázka na více událostí, kde musí být všechny tipy správné.
- Systémová sázka – kombinace více kombinovaných sázek, která umožňuje částečné výhry.
- Live sázka – sázka uzavřená v průběhu sportovní události, kde se kurzy mění.
- Handicap sázka – sázka s umělou výhodou nebo nevýhodou pro vyrovnání šancí mezi soupeři.
- Asijský handicap – je typ sázky, který vyrovnává rozdíl mezi dvěma týmy tím, že jednomu z nich „uměle“ přidá nebo odebere góly nebo body.

2.2 Match-fixing

Nebezpečí fenoménu match-fixingu lze rozpoznat v tom, jak široce zasahuje sportovní prostředí a společnost napříč různorodými sociálními skupinami. Dopady tohoto závažného jednání nezasahují pouze do dané sportovní události, ale jejich vliv dalece přesahuje časem a místem ohraničenou sportovní událost. Dopady jsou zpravidla dlouhodobé a ovlivňují sportovní

prostředí a jeho aktéry dlouho po posledním hvizdu konkrétního utkání nebo proběhnutí posledního závodníka cíle (Mravec, 2025).

Match-fixing porušuje zásady fair-play a představuje hrozbu pro integritu sportu. Typicky tento jev porušuje pravidla jak na sportovní úrovni, tak na civilní úrovni, kdy dochází k porušování zákonů. (Mravec, 2025)

To je ovlivněno mimo jiné tím, jak široká škála aktérů vstupuje ať již přímo, či nepřímo, do této problematiky. V populární i odborné literatuře je v tomto směru velmi často citován někdejší prezident Mezinárodního olympijského výboru (MOV) Jacques Rogge, který vedl MOV vedl mezi léty 2001 a 2013. Právě jeho dvanáctileté působení se časově krylo s rozmachem online sázení a živých sázek, které jsou s match-fixingem do velké míry spjaty (Mravec, 2025).

„Doping ovlivňuje pouze jednoho konkrétního sportovce, ale dopad match-fixingu ovlivňuje celé soutěže. Je to daleko větší fenomén,“ prohlásil Rogge v roce 2017, tehdy už z pozice čestného prezidenta MOV. Právě Rogge za svého působení vedl kampaň proti nelegálním sázkám a match-fixingu, poukazoval ale omezenou roli MOV v této problematice. V následujících podkapitolách práce přibližuje blíže pojem match-fixing a uvádí jeho podoby a zasazuje jej do historického a společenského kontextu (Mravec, 2025).

2.2.1 Co je to match-fixing

Cílem této kapitoly je vymezení match-fixingu pro potřeby této diplomové práce. Match-fixing je, především v anglofonním prostředí, chápán jako pojem zastřešující obecně snahu ovlivnění výsledku mimo pravidla daného sportu. Jde o široký pojem, do kterého spadají i další široce známé negativní jevy ve sportu jako například doping (Janák & Blahutka, 2018).

Přestože se match-fixingu v posledních letech začalo dostávat větší pozornosti i v akademickém prostředí, stále se jedná o poměrně relativně málo prozkoumaný fenomén. Částečně může být důvodem tohoto stavu výzkumu nejasná právní definice pojmu v podstatné části světa. Ačkoli doprovodné jevy jako korupční trestné činy (přijetí úplatku, podplácení, nepřímé úplatkářství), podvody, legalizace výnosů z trestné činnosti (v textu také zmíněno běžně užívaným pojmem praní špinavých peněz), účast na organizované zločinecké skupině, poškození finančních zájmů, vydírání, a další, jsou definovány ve většině právních řádů, samotný match-fixing velmi často není právně definován a tento pojem neobsahuje ani český trestní zákoník (Janák & Blahutka, 2018).

Definice match-fixingu se v literatuře shodují na tom, že jde o úmyslné, nelegitimní ovlivňování průběhu nebo výsledku sportovní události za účelem získání výhody, nejčastěji finanční. Pro účely této práce je dostačující i definice použita v textu, který se věnuje právním

úpravám match-fixingu. „Match-fixing je (...) označení pro záměrnou manipulaci s výsledkem sportovního utkání, a to za účelem získání výhody či prospěchu (sportovního, finančního nebo jiného) pro sebe nebo pro třetí osobu.“ (Michňa, 2023, p. 2).

Match-fixing lze obecně vymezit jako záměrné ovlivňování výsledku nebo průběhu sportovního utkání či soutěže, přičemž cílem je získání prospěchu pro sebe nebo jinou osobu a zároveň odstranění nebo oslabení sportovní nejistoty, která je pro soutěž typická. V českém prostředí se tento pojem často popisuje také jako nečestné ovlivňování sportovních zápasů, tedy jednání, které vede k neobvyklému nebo předem předvídatelnému průběhu utkání. Z hlediska sportovní etiky jde o formu sportovní korupce, která narušuje integritu soutěže a důvěru veřejnosti ve sport (Janák & Blahutka, 2018).

V odborných textech se match-fixing obvykle chápe širěji než pouze obecně jako „prohraný zápas na objednávku“. Zahrnuje celý soubor nežádoucích jevů, nejen domluvený výsledek, ale i manipulaci jednotlivých herních situací, průběhu utkání nebo dílčích událostí, pokud je cílem dosáhnout nakonec výsledku, který se odchyluje od běžného, férového průběhu sportovní události nebo vyplyne ve výhodu pro jednu ze stran. Jedním z důležitých východisek pro pochopení škodlivosti match-fixingu je jeho často dlouhotrvající efekt, match-fixing není jen jednorázový akt, ale soubor praktik, které mohou mít různé podoby podle sportu, prostředí a motivace aktérů. Jednotlivým druhům match-fixingu se ještě věnuje samostatná kapitola (Janák & Blahutka, 2018).

Z pohledu tohoto textu je primárním zdrojem aktérů motivace osobního obohacení, kdy match-fixing je v drtivé většině případů nástrojem pro ovlivnění výsledků sportovních událostí tak, aby výstupem byl finanční zisk na vsazených příležitostech. Tím se match-fixing liší například právě od zmíněného dopingu, kde je primárním cílem podpořit svůj kariérní sportovní růst. (Gray & Porreca, 2024, s. 88) V menší míře je zastoupena také sportovní motivace jednotlivců či sportovních organizací, kdy je cílem match-fixingu dosáhnout lepšího sportovního výsledku (typicky postavení v tabulce, záchrana v soutěži). Nepřímo s tím souvisí opět také finanční motivace. Tentokrát nikoli z hlediska jednotlivců či skupin organizovaných za účelem zisku, ale z hlediska celé sportovní jednotky. Ta si může například účastí v lepší soutěži zajistit více peněz od sportovních svazů či asociací.

Do match-fixingu také vstupují motivace jednotlivých aktérů, které v rámci teoretického rámce vysvětluje celá řada teorií. Cílem této práce není zkoumat motivace aktérů z hlediska těchto jednotlivých přístupů, které mají spíše sociologickou povahu. Pro komplexnější obrázek ovšem práce představuje výčet těch nejběžnějších, aby byla lépe pochopena dynamika, se kterou aktéři do match-fixingu vstupují. Mainstreamové přístupy zmiňují nejčastěji v souvislosti s motivacemi aktérů tyto tři teorie: teorie racionální volby (rational choice theory), teorii

deformace (strain theory) a teorii morálky a morálního odcizení (morality and moral disengagement).

Akteři ve studii Explaining elite athletes' corruption behaviours: a comparative analysis of doping and match fixing využívající komparativní analýzu uváděli, že jednou z jejich pohnutek k uchýlení se k match-fixingu byl tlak okolí – ostatních sportujících, trenérů, manažerů ze sportovního prostředí či agentů (Gray & Porreca, 2024, s. 86). V rámci kolektivů sportujících následně aktéři uváděli, že tlak šel od seniornějších sportujících směrem k těm juniornějším. Část odborné literatury se také věnuje behaviorálním motivacím aktérů v match-fixingu.

Akteři v match-fixingu

Odborná literatura, historické prameny i preventivní materiály k match-fixingu ukazují, že tento jev nelze chápat jen jako jednání jednotlivého hráče či rozhodčího. Do procesu bývají ve většinovém množství případů zapojeni také prostředníci, organizátoři, organizované sázkařské skupiny, bývalí hráči, agenti a další osoby, které vytvářejí hierarchický řetězec od zadání manipulace až po její realizaci. Často je při vyšetřování match-fixingu obtížné identifikovat všechny aktéry v řetězci. To je dáno kromě jejich obvykle vysokého počtu také přeshraničním rozměrem, který zmiňuje odstavec níže. Rozdílné přístupy k match-fixingu jednotlivých národních států dále identifikaci těchto aktérů ztěžují (Mravec, 2025).

Důležité je zmínit také přeshraniční rozměr, jelikož match-fixing je často přes prostředníky organizován ze zahraničí, neopomenutelnou roli hraje také online komunikace, která je součástí moderního match-fixingu a představuje další vliv technologií (vedle například live sázek) na tuto oblast. Vliv zahraničních aktérů také zmiňuje například i integrity officer Fotbalové asociace České republiky (FAČR) Kamil Javůrek. (FAČR, 2025). Zapojení zahraničních aktérů nadále komplikuje jak investigaci, tak samotné právní případy v momentě, kdy už je match-fixing řešen v právní rovině. „Trestné činy související s match-fixingem, do nichž je zapojen organizovaný zločin, mají přeshraniční povahu. Pokud k trestnému činu došlo na území dvou nebo více států, vyvstává otázka přednosti při výkonu trestní jurisdikce.“ (United Nations, 2016, s. 81)

Dlouholetý prezident MOV Rogge věnoval závěr svého působení ve funkci nejvyššího představitele exekutivy MOV opatřením proti match-fixingu, nelegálním a nerovným sázkám. Ve svém proslovu z roku 2011 upozorňoval na to, že match-fixing a nelegální sázky nejsou izolovaným jevem, ale jsou spojeny s dalšími negativními či nelegálními společenskými úkazy. Mezi často zmiňované patří například legalizace výnosů z trestné činnosti (praní špinavých peněz), korupční trestné činy (přijetí úplatku, podplácení, nepřímé úplatkářství a podobně), vydírání atd. Tyto jevy mohou mít sekundární negativní dopady.

V tomto úsilí identifikuje Rogge jako spojence MOV usilujícího o rovné prostředí dva hlavní aktéry, kteří tvoří protiváhu k aktérům narušujícím férové sportovní prostředí. Zaprvé jde o

oficiální sázkové kanceláře, které dle něj mají zájem na „důvěře a integritě sportu. Pokud je tato důvěra narušena, jde o ohrožení celého sázkového průmyslu.“ (Rogge, 2011). Zadruhé jde o orgány činné v trestním řízení, potažmo o administrativní aparáty národních států jako takové. Roli obou těchto aktérů se diplomová práce ještě bude podrobněji věnovat v následujících podkapitolách.

Dlouhodobou pozicí MOV je nezasahovat do pravomocí národních států, což ovšem v širším důsledku mimo jiné ovlivňuje jeho pozici právě v úsilí maximálně omezit match-fixing. MOV se v tomto pohledu snaží působit jaksí mimo tuto strukturu a fungovat spíše jako entita, která identifikuje škodlivé jednání a vydává doporučení. Část těchto doporučení následně implementují jednotlivé národní olympijské výbory.

Aktivně se poté snaží o monitoring podezřelých aktivit, ovšem především s důrazem na sportovní události pod přímým dohledem MOV, jako jsou například olympijské hry. Z povahy match-fixingu (a jak je rozepsáno níže) jsou tyto velké sportovní události ovšem daleko méně náchylné k match-fixingu než menší soutěže, soutěže v ekonomicky méně stabilních regionech nebo poloprofesionální soutěže.

Mezinárodní sportovní arbitráž (pro účely této diplomové práce bude využívána běžně používaná zkratka CAS z anglického názvu Court of Arbitration for Sport)

Nejdůležitějšími aktivními aktéry jsou z hlediska match-fixingu dvě základní entity. Zaprvé samotní aktéři sportovních událostí – tedy manažeři sportovních organizací, sportovci, trenéři, doprovodný personál a rozhodčí. Jejich role je ještě silnější v momentě, kdy motiv k match-fixingu je sportovní (více v kapitole věnující se dělení match-fixingu dle motivů). V takovém případě jsou aktéři sportovních událostí jak iniciátory manipulace (často ve spolupráci se svou sportovní organizací, klubem), tak těmi, kdo výsledky sportovních událostí ovlivňují. Zadruhé jsou to jednotlivci či častěji, organizované skupiny, jejichž cílem je manipulace výsledků sportovních událostí tak, aby mohli profitovat na zmanipulovaných sázkách. V takovém případě zpravidla nejsou přímým iniciátorem sportovní kluby a aktéři sportovních událostí. Zajišťují ovšem dosažení zmanipulovaného výsledku během samotné události. Součástí této skupiny aktérů jsou poté také různí agenti a prostředníci zprostředkovávající tok finančních prostředků a předávání informací mezi iniciátory a aktéry sportovní události. Jejich role byla dobře zmapována médií například během kauzy match-fixingu v českém fotbalovém prostředí z první poloviny roku 2026 (Seznam Zprávy, 2026).

Dalšími, nepřímými aktéry dění jsou sázkové kanceláře a osoby působící ve sportovním prostředí. Například často sponzoři sportovních událostí či konkrétních soutěží, klubů či sportovců. Zmínit můžeme také poctivé sázející. Tito aktéři ovšem aktivně nevstupují do ovlivňování sportovních výsledků, a naopak často jsou na straně poškozených. Vedlejšími

efektem řady odhalených manipulací sportovních výsledků je následné odstoupení sponzorů od sponzorských smluv s danou sportovní organizací. Opět jako příklad můžeme uvést letošní kauzu v tuzemském fotbalovém prostředí. Nejvýraznější aktér kauzy, fotbalový klub MFK Karviná, přišel o sponzorskou spolupráci s největšími sponzory. Spolupráci s klubem v návaznosti na kauzu ovlivňování zápasů ukončila těžební společnost OKD i sázková společnost Chance. Oba subjekty sponzorovaly klub v řádech milionů korun ročně (TV Nova, 2026).

Právě sázkové kanceláře jsou důležitým aktérem. Trh s kurzovými sázkami globálně roste (Statista: Sports Betting – Worldwide, 2026) a z tohoto trendu se nevyjímá ani Česká republika, i když například v minulém roce sázkové společnosti na českém trhu zaznamenaly v kurzových sázkách mírný meziroční pokles o 2,2 procenta (iRozhlas, 2025). Příčinou dlouhodobého růstu je větší pohodlí pro sázkaře v podobě technologických inovací (mobilní aplikace, lepší dostupnost statistických dat, snadné ověření například přes bankovní identitu), větší množství sázkových příležitostí a těsné propojení sportovních odvětví se sázkovými kanceláři. Jak ukazuje například tabulka finanční správy, také v českém prostředí již jasně dominují online sázky nad sázkami uzavřenými v kamenných pobočkách. Za první čtvrtletí roku 2026 byl základ dílčí daně z internetových sázek více než 562 milionů korun, zatímco základ dílčí daně pro sázky uzavřené mimo internet (tedy na kamenných pobočkách) byl pouze 53 milionů korun. Tvořil tedy přibližně 8,7 procenta celého objemu sázek (iRozhlas, 2025).

Peníze ze sázkového trhu se v obvyklých případech částečně vrací do sportu prostřednictvím partnerství a sponzorských smluv. Nejsilnější je sázkový trh tradičně ve Spojených státech amerických. Očekává se ovšem jeho globální růst i v nejbližších letech (Statista: Sports Betting – Worldwide, 2026).

Opatření proti match-fixingu

O rozšíření match-fixingu svědčí také to, že incidenty s ním spojené byly zpravidla identifikovány ve všech sportech, kterým se autoři odborných publikací rozhodli věnovat. Obecně lze konstatovat, že v největší míře je match-fixing popsán ve fotbale. Vyšší prevalenci a současně vyšší náchylnost fotbalového prostředí k match-fixingu lze vysvětlit zejména vyšším množstvím sázkových příležitostí obecně – lze sázet nejen na konečný výsledek, ale i na širokou paletu vedlejších příležitostí, jejichž výsledek může ovlivnit jeden sportovec nebo rozhodčí utkání. Dalším faktorem je vyšší množství živých sázek (Barkoukis et al., 2020).

„Konečná odpovědnost [za předcházení match-fixingu] a udržení férových podmínek ve sportu leží na státních autoritách,“ konstatuje Carpenter (2012, s. 18) ve svém textu s výmluvným titulkem Match-Fixing—The Biggest Threat to Sport in the 21st Century? Sám Carpenter je povoláním právník a zkušenosti má také jako certifikovaný fotbalový rozhodčí.

Jak státní autority, tak jednotlivé sportovní organizace na mezinárodní i národní úrovni mají nastavenou řadu mechanismů potírání nežádoucího ovlivňování sportovních událostí. Jde jak o nezávazné dokumenty, jako jsou různé etické kodexy, přes dokumenty upravující fungování sportovního prostředí (soutěžní řády) až po zákony (zpravidla na národní úrovni), které regulují a postihují doprovodné jevy match-fixingu. Jak tato práce uvádí v jiných částech, samotný match-fixing není v českém právním prostředí definovaný.

Match-fixing v české prostředí

V současné době není match-fixing legislativně nijak upraven, jak uvádí řada právně zaměřených zdrojů. Navzdory tomu, že je dané problematice věnována stále větší pozornost, samotný match-fixing se stále vlastní úpravy nedočkal. Stav je velmi podobný tomu, který zmiňuje text věnující se právě této problematice z roku 2018. „Česká republika patří mezi státy, ve kterých není problematika sportu upravena komplexně, když je regulována zejména právními předpisy z jiných odvětví práva, a to práva civilního, pracovního či trestního.“ (Janák & Blahutka, 2018). V zahraničí, a to především v zemích západní Evropy, je již ovšem tato oblast lépe upravena. Například ve Spojeném království došlo k první významnější právní úpravě už v roce 2005 (takzvaný Gambling Act). Paradoxně chybějící právní regulace je přitom zmiňována i v řadě materiálů jako jedna z příčin rozšíření match-fixingu v českém sportovním prostředí (Janák & Blahutka, 2018).

Na úrovni odborné veřejnosti je již match-fixing pojmenován a definován. Je mu věnována pozornost také na webu FAČR. Definice fotbalové asociace je podobná té od Michni, kterou tato práce uvádí výše v kapitole Co je to match-fixing. Také zde jsou klíčové dva pojmy a vztah mezi nimi: nezákonné ovlivňování a získání prospěchu. „Match-fixing je „nezákonné ovlivňování průběhu nebo výsledku sportovních událostí, jehož účelem je získání prospěchu pro sebe nebo někoho jiného a úplné či částečné odstranění nejistoty, která je se sportem běžně spojena.“ (Fotbal.cz, 2026).

2.2.2 Druhy match-fixingu

Odborná literatura zná několik druhů členění match-fixingu. Nicméně v čase se ustálilo několik rozdělení, která jsou běžně uváděna a která budou uvedena i v této diplomové práci. Tím nejčastějším členěním je dle motivu, kdy jsou rozeznávány dva základní přístupy aktérů k tomu, proč se match-fixingu vůbec dopouštějí. Toto rozdělení pro potřeby této diplomové práce zcela dostačuje. Pro ilustraci dodejme, že jako další druhy match-fixingu uvádí literatura manipulaci částečnou (je ovlivněna jen část události – například jeden poločas, specifická herní situace a

podobně) a celou (ovlivnění konečného výsledku utkání). Odhalit a prokázat částečnou manipulaci je pro orgány činné v trestním řízení obtížnější (Michňa, 2023, s. 3-4).

Rozdělení match-fixingu dle motivu

Nejobvyklejším rozdělením match-fixingu je dělení dle motivů jeho aktérů. Těmi hlavními jsou obvykle samotní účastníci sportovní události, nejčastěji utkání (tedy hráči a rozhodčí). V tomto směru je motivace k ovlivňování zejména dvojí. Toto dělení uvádějí zahraniční i tuzemské či slovenské zdroje (Michňa 2023; Dedík & Sepeši, 2013).

1) Sportovní motiv

Sportovní motivace je vedena zejména snahou o naplnění sportovních cílů v dlouhodobé soutěži; toto je typické zejména pro kolektivní sporty, jako jsou fotbal či hokej. Ovlivnění utkání v takovém případě spíše za účelem garance dobrého výsledku. Často je cílem setrvání v dlouhodobé soutěži či zajištění vítězství v důležitém zápase v bojích o přední příčky tabulky (typické u fotbalu, kde přední příčky evropských lig zajišťují účast ve finančně zajímavých mezinárodních soutěžích pod hlavičkou UEFA, jako jsou Liga mistrů, Evropská liga či Konferenční liga). Z historie známe ale i kurióznější případy manipulace zápasů se sportovním motivem. Například incident z roku 1978 v rámci mistrovství světa ve fotbale pod hlavičkou organizace FIFA. Tehdy šampionát hostila Argentina, kde vládla vojenská junta generála Jorgeho Videly. Argentinský režim měl zájem na sportovním úspěchu domácí reprezentace, protože fotbal má v regionu prestižní společenskou roli. Představitelé Argentiny tak ovlivnili klíčové utkání s Peru tak, aby Argentina postoupila do finále. Výměnou za ovlivnění sportovního výsledku měla do Peru putovat finanční a hospodářská pomoc, stejně jako potravinová pomoc (Slepička & Slepičková, 2010).

2) Sázkový motiv

Jde o motiv, který je z hlediska obsahu této práce důležitější a se kterým souvisí i kapitoly věnující se kurzovému sázení a nejznámějším historickým příkladům, jež s match-fixingem souvisí. Kurzové sázky jsou pro tento motiv naprosto klíčové. Nejde totiž o snahu ovlivnit sportovní výsledek ve svůj prospěch, ale o snahu ovlivnit výsledek ve prospěch konkrétních sázkařských příležitostí. V takovém případě jde sportovní rozměr motivace ve značné míře do pozadí. Tento motiv se začal stávat častějším s nástupem komercializace sportu a s rozšířením kurzového sázení, a to online i offline.

Obvyklým jevem v sázkově motivovaném match-fixingu je také přítomnost třetích osob a prostředníků, kteří stojí mezi tím, kdo sázku podal, a aktéry utkání. Obvykle je jeho úlohou

předání informací mezi aktéry sportovní události – zpravidla hráči, trenéry či rozhodčími – a iniciátory zmanipulované sázky.

Má se obecně za to, že v posledních letech více dominuje motivace sázková oproti motivaci sportovní, protože objem podávaných sázek na jednotlivé sportovní události a s nimi sázek zmanipulovaných v čase přibývá. Sázkové podvody tu byly zřejmě odnepaměti, ovšem počet sázek v absolutních číslech především díky novým technologickým možnostem s časem roste.

Odborná literatura dále rozpracovává způsoby, kterými je manipulace sportovních výsledků dosahováno. Druhům manipulace se často věnují také texty na úrovni jednotlivých mezinárodních sportovních organizací, mezinárodních i národních svazů, asociací či soutěží. Všichni tito aktéři mají zájem na udržení integrity spravovaných sportů a všech aktérů, kteří v rámci soutěží figurují.

Obvyklé způsoby match-fixingu v českém, potažmo evropském prostředí vyjmenovává například materiál FAČR. Právě fotbal byl v posledních letech nejčastěji terčem manipulací. Zajímavostí je, že u nejnovější kauzy z počátku roku 2026, která se naplno rozběhla až během vzniku této práce, se objevuje jak sportovní motiv manipulace výsledků – snaha klubu MFK Karviná uspět v barážových utkání o udržení v nejvyšší tuzemské fotbalové soutěži – tak sázkový motiv, který byl doménou především hráčů a klubů v nižších soutěžích. V tomto konkrétním případě jde o kluby Start Brno, Zlínsko nebo 1. SC Znojmo FK. Celkem FAČR zahájila disciplinární řízení s 47 fyzickými osobami a 6 fotbalovými kluby (FAČR, 2026).

Materiál FAČR zmiňuje jako obvyklé metody match-fixingu (1) dohodu mezi manipulátorem zápasu s jednou nebo více osobami, jejichž cílem je ovlivnit výsledek zápasu – toto je často spojeno právě s předzápasovými kurzovými sázkami nebo live sázkami; (2) úmyslné ovlivňování zápasu specifickým způsobem (vlastní gól, obdržení žluté karty a podobně); (3) úmyslně špatný výkon během zápasu, kdy hráč hraje úmyslně pod své možnosti; (4) úmyslně nesprávné rozhodování rozhodčím; (5) zasahování do dění na hřišti, hrací plochy nebo vybavení, na které jsou opět navázány specifické sázkové příležitosti – například u některých asijských sázkových kanceláří lze sázet na to, že utkání se nedohraje (FAČR, 2026).

2.3 Právní rámec související s match-fixingem

Fenomén match-fixingu představuje v současnosti vysoce aktuální a závažnou hrozbu, a to i z právní perspektivy. Tento stav je zapříčiněn nejen neustále rostoucím objemem finančních prostředků proudících do sportovního odvětví, ale také masivním nárůstem popularity sportovního sázení a jeho strukturálním přesunem do online prostředí. Na hloubku a

komplexnost rizik spojených s manipulací sportovních soutěží upozorňuje například Europol (2013). Ve svých zprávách zdůrazňuje enormní objemy kapitálu, které v zasažených zápasech obíhají, vysokou míru organizovanosti nadnárodních zločineckých sítí i skutečnost, že podezřelá utkání se nevyhýbají ani nejvyšším sportovním úrovním, včetně kvalifikací na mistrovství světa či Evropy, případně prestižní Ligy mistrů UEFA.

Vzhledem k tomu, že kriminální skupiny stojící za ovlivňováním výsledků vykazují typicky přeshraniční charakter, vyžaduje efektivní právní regulace přesah nad rámec vnitrostátních právních řádů. Klíčovým pilířem mezinárodního úsilí je Úmluva Rady Evropy proti manipulaci sportovních soutěží (tzv. Macolinská úmluva), která byla otevřena k podpisu v roce 2014. Ačkoliv Česká republika tuto úmluvu k dnešnímu dni sice podepsala, avšak dosud neratifikovala, na úrovni Evropské unie má – s ohledem na počet států, které se k ní již plně přihlásily – zcela zásadní význam. Mezi stěžejní oblasti, jejichž úpravu řeší, patří zejména stanovení povinností států v sféře prevence, závazky pro samotné sportovní organizace, přísnější regulace sportovního sázení a v neposlední řadě povinnost zřídit tzv. národní platformu pro boj proti manipulacím (Rada Evropy, 2014).

Na globální úrovni se do potírání tohoto fenoménu zapojuje také Organizace spojených národů, a to prostřednictvím aplikace obecnějších instrumentů, jakými jsou Úmluva OSN proti korupci (UNCAC) z roku 2003 či Úmluva OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (UNTOC) z roku 2000. Opomenout nelze ani specifickou roli Evropské unie. Ta sice s ohledem na limitované unijní kompetence nedisponuje pravomocí harmonizovat trestní právo členských států v oblasti přímého postihu sportovních deliktů, nicméně vyvíjí intenzivní činnost prostřednictvím nástrojů tzv. soft law. Příkladem je Usnesení Evropského parlamentu o ovlivňování zápasů a korupci ve sportu, které bezprostředně reagovalo na rozsáhlá zjištění Europolu v rámci vyšetřovací operace s kódovým označením Veto. Toto usnesení poprvé oficiálně apelovalo na členské státy EU, aby match-fixing výslovně kriminalizovaly ve svých vnitrostátních trestních zákonících a sjednotily minimální sankční rámec (Evropský parlament, 2013).

Samotná analýza právní regulace match-fixingu na vnitrostátní úrovni vyžaduje orientaci v několika paralelně působících normativních systémech. Primární a z hlediska intenzity zásahu nejzávažnější rovinu představuje právo veřejné, konkrétně právo trestní. V podmínkách většiny evropských států, včetně České republiky, není match-fixing ukotven jako samostatná skutková podstata trestného činu. Protiprávní jednání je proto postihováno skrze obecné majetkové a korupční delikty, jako je podvod, přijetí úplatku či podplacení. K aplikaci těchto tradičních skutkových podstat je však nutné přistupovat s patřičnou obezřetností, neboť specifická povaha

sportovního prostředí a sázkových trhů často naráží na limity dogmatických trestněprávních konceptů (Evropský parlament, 2013).

Právě tyto výkladové limity jsou důvodem, proč vedle veřejnoprávní ingerence hrají nezastupitelnou roli interní normativní systémy fungující na soukromoprávní bázi. Autonomní sportovní asociace a federace disponují vlastními etickými a disciplinárními řády, které bezprostředně reflektují specifika sportovního odvětví a upravují práva a povinnosti zúčastněných subjektů. V kontextu match-fixingu tyto předpisy definují nejen preventivní mechanismy a procesní postupy interních orgánů, ale především specifické sankce za porušení integrity soutěží.

Stěžejním rozdílem mezi veřejnoprávní a autonomní sportovní rovinou je pak odlišné pojetí důkazního standardu vyžadovaného pro konstatování odpovědnosti za delikt ní jednání. Zatímco k odsouzení v režimu trestního práva je nezbytné naplnit striktní standard prokázání viny nade vší rozumnou pochybnost (*beyond reasonable doubt*), soukromoprávní sportovní normativní systémy – v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Mezinárodní sportovní arbitráže (CAS) – operují s flexibilnějším konceptem tzv. pohodlného přesvědčení (*comfortable satisfaction*) (Court of Arbitration for Sport, 2014). V praxi to sportovním tribunálům umožňuje meritorně rozhodnout a uložit disciplinární tresty i v případech, kdy chybí přímé věcné důkazy o korupční transakci, avšak nelegální manipulace bezpečně vyplývá z logického řetězce indicií, jakými jsou například expertní analýzy anomálních výkyvů na sázkových trzích.

S ohledem na rozsah této práce bude v následujících pasážích pozornost zaměřena primárně na nejzávažnější právních konsekvence v režimu českého trestního práva.

2.3.1 Korupční trestné činy

Jak již bylo vymezeno v předchozí části práce, český trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb.; dále jen „TrZ“) neobsahuje samostatnou skutkovou podstatu sportovní korupce či manipulace sportovních soutěží. Protispolečenské jednání spočívající v match-fixingu jako takovém je proto nutné subsumovat pod obecné skutkové podstaty majetkových a korupčních trestných činů.

V tomto ohledu připadají v úvahu dva konkrétní trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných dle hlavy desáté TrZ. Její třetí díl upravuje úplatkářství, jež zahrnuje trestné činy přijetí úplatku (§ 331 TrZ), podplácení (§ 332 TrZ) a nepřímého úplatkářství (§ 333 TrZ). První dva mohou být naplněny jednáním, které spadá pod definici match-fixingu; nepřímé úplatkářství v zásadě ne, protože v jeho případě musí být závadné jednání směřováno ve vztahu k úřední osobě.

Přijetí úplatku

Trestný čin přijetí úplatku je koncipován poměrně široce, což se projevuje mimo jiné tím, že dopadá jak na situace, kdy pachatel úplatek skutečně přijme, tak i na případy, kdy si jej pouze nechá slíbit nebo o něj požádá. V důsledku toho upravuje TrZ u tohoto trestného činu dvě základní skutkové podstaty – ustanovení § 331 odst. 1 míří na situace, kdy pachatel úplatek pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si jej dá slíbit; odst. 2 pak postihuje případy, kdy o úplatek požádá. Ani v jednom případě není podstatné, zda pachatel přijme úplatek sám nebo prostřednictvím jiné osoby.

Pojem „úplatek“ definuje přímo TrZ, podle kterého se jím rozumí neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo v jiném zvýhodnění, kterého se dostává (nebo má dostat) uplácené osobě či s jejím souhlasem osobě jiné, a na kterou neexistuje právní nárok (§ 334 odst. 1 TrZ).

Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně obstarávání věcí obecného zájmu či podnikání před ovlivňováním úplatky. Takové vymezení objektu bývá pro svou neurčitost v literatuře kritizováno (viz například Bruna, 2018), jelikož ani sám TrZ jej dále nijak nespecifikuje a neupřesňuje. Ščerba a kol. (2025) k tomu poukazují na skutečnost, že obstarávání věcí obecného zájmu nemusí mít pouze veřejnoprávní povahu. S praktickým vymezením tohoto pojmu tak musela v důsledku zmíněného problému pomoci až judikatura. Ze zprávy trestního kolegia Nejvyššího soudu ČSSR (1988) vyplývá, že přijetí úplatku je možné i v souvislosti s uspokojováním materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Určující je přitom skutečnost, že na jejich naplňování musí mít zájem celá společnost, případně alespoň větší skupina jednotlivců (Nejvyšší soud ČSSR, 1977).

Na základě tohoto vymezení bylo možné důvodně předpokládat, že i samotný match-fixing může naplnit znaky tohoto trestného činu. V rozhodovací praxi soudů byl tento závěr následně výslovně potvrzen, a to opakovaně a v souvislosti s ovlivňováním různých zápasů napříč soutěžemi (Nejvyšší soud ČR, 2007; Nejvyšší soud ČR, 2019).

Z hlediska subjektivní stránky se u tohoto trestného činu vyžaduje úmyslné zavinění, přičemž postačí i úmysl nepřímý (Provazník, 2025a). V praxi to znamená, že pokud dojde k nedovolenému ovlivnění zápasu, ale neoprávněná výhoda je získána pouze nedbalostním jednáním, nemůže se nikdy jednat o trestný čin přijetí úplatku.

Pachatelem může být obecně kdokoli, nemusí se tedy jednat o osobu se specifickou vlastností nebo zvláštním postavením (jde o tzv. obecný subjekt). Může jím být rovněž právnická osoba; v takovém případě se bude její trestní odpovědnost řídit zákonem č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „TOPO“).

Zbývající část ustanovení § 331 TrZ, tedy jeho odst. 3 a 4, obsahuje dvě kvalifikované skutkové podstaty. Zvýšená společenská škodlivost je v jejich případě dána vyšším prospěchem

(např. zisky sázkařů) nebo způsobenou škodou (např. ztráty sázkových kanceláří), respektive skutečností, že trestný čin spáchá pachatel v postavení úřední osoby. Z hlediska match-fixingu si lze představit naplnění obou znaků, byť ovlivňování zápasů z pozice úřední osoby bude zjevně případem raritnějším.

Podplácení

Trestný čin podplácení dle ustanovení § 332 TrZ lze chápat jako párový delikt k výše definovanému přijetí úplatku. Hlavní rozdíl spočívá v tom, že zde není kriminalizována pasivní strana korupčního vztahu (tj. situace, kdy si pachatel úplatek dá slíbit, žádá jej či přijme), nýbrž jeho strana aktivní – pachatel úplatek slíbí, nabídne nebo reálně poskytne. Úplatkem se v tomto kontextu rozumí totožná neoprávněná výhoda jako v případě trestného činu podle § 331 TrZ. V realitě sportovního match-fixingu v pozici tohoto aktivního pachatele budou nejčastěji vystupovat zástupci organizovaných sázkařských syndikátů, případně nastrčené třetí osoby, které přímo oslovují vytipované osoby s lukrativními nabídkami k ovlivnění výsledku sportovní události.

Obdobně jako v případě přijetí úplatku je i u podplácení postihováno jednání související buď s obstaráváním věcí obecného zájmu, nebo s podnikáním pachatele či jiné osoby. Ustanovení § 332 TrZ obsahuje základní skutkovou podstatu v odstavci 1 a skutkovou podstatu kvalifikovanou v odstavci 2. Objektem tohoto trestného činu je tedy opět zájem na ochraně čistoty a nestrannosti obstarávání věcí obecného zájmu či podnikání před korupčními vlivy. Objektivní stránka je pak naplněna samotným aktivním jednáním (slíbením, nabídkou či poskytnutím úplatku).

Je klíčové zdůraznit, že k reálnému předání úplatku vůbec nemusí dojít – pro dokonání trestného činu plně postačuje, pokud pachatel učiní vážně míněnou nabídku směřující k jeho poskytnutí. Stejně tak se nevyžaduje, aby reálně došlo k zamýšlenému ovlivnění chráněné oblasti (Provazník, 2025b). Z hlediska sportovní praxe to znamená, že trestní odpovědnost organizátora ovlivňujícího výsledek sportovní události může nastat již v momentě, kdy vybranou osobu zkontaktuje a pokusí se ji zkorumpovat, a to i v případě, že tuto nabídku okamžitě odmítne a incident nahlásí. Obecně pak platí, že trestní odpovědnost pachatele se uplatní i v situacích, kdy uplácená osoba nikdy neměla vážný úmysl pro něj jako protislužbu cokoli udělat (Provazník, 2025b).

Zásadní interpretační problém představovalo i u této skutkové podstaty vymezení pojmu „obstarávání věcí obecného zájmu“. S ohledem na dříve rozebranou judikaturu se však uplatní identické závěry jako u trestného činu přijetí úplatku; samotný akt match-fixingu je proto nepochybně způsobilý naplnit i skutkovou podstatu podplácení. Jsou-li dány všechny ostatní znaky skutkových podstat, může jedno konkrétní zmanipulování sportovního utkání

představovat jak dokonaný trestný čin přijetí úplatku ze strany zkorumpovaného aktéra, tak trestný čin podplácení na straně organizátora.

Z hlediska subjektivní stránky jsou závěry vztažené k přijetí úplatku také plně aplikovatelné. Trestný čin dle § 332 TrZ lze spáchat výhradně úmyslně, přičemž ve vztahu ke všem znakům základní skutkové podstaty postačuje i úmysl nepřímý (Provazník, 2025b). Pachatelem může být obecně kdokoli (tzv. obecný subjekt), a to včetně právnické osoby, což otevírá prostor pro eventuální trestní stíhání korporátních struktur napomáhajících nelegálním operacím podle TOPO.

Kvalifikovaná skutková podstata ve druhém odstavci reaguje mimo jiné na způsobení značné škody, získání značného prospěchu či spáchání činu vůči úřední osobě, pročez i zde beze zbytku platí teze uvedené u přijetí úplatku. Ustanovení navíc operuje se znakem způsobení „zvlášť závažného následku“. V kontextu match-fixingu bude naplnění tohoto specifického znaku přicházet v úvahu pouze zcela výjimečně. Lze si jej teoreticky představit u extrémních excesů, například ve specifickém prostředí bojových sportů, kdy by úmyslné neukončení zápasu zkorumpovaným rozhodčím kvůli předem vsazeným sázkám (např. na počet kol) vedlo k fatálnímu poškození zdraví nebránícího se bojovníka.

Závěrem je u obou korupčních trestných činů nutné vymezit okruh osob, na které tyto skutkové podstaty při ovlivňování zápasů dopadají. Stěžejní otázkou totiž zůstává, jak bezprostřední vliv musí potenciální pachatel na výsledek utkání mít, aby mohl být trestně odpovědný. Tuto problematiku řešil ve své rozhodovací praxi Nejvyšší soud ČR (2009), přičemž dospěl k poměrně extenzivnímu výkladu – trestně odpovědnou se teoreticky může stát jakákoliv osoba pohybující se ve sportovním prostředí, která vědomě participuje na ovlivnění výsledku hry. V žádném případě se tak okruh pachatelů neomezuje pouze na samotné hráče či rozhodčí.

2.3.2 Podvodné sázení

V předchozí části práce byly uvedeny trestněprávní souvislosti v kontextu ovlivňování sportovních výsledků jako takových. Osoby, které match-fixing iniciují a realizují, tak ovšem běžně nečiní pouze ze sportovních důvodů – tedy aby jejich oblíbený sportovec či tým podal výkon dle jejich představ.

V drtivé většině případů je motivace čistě finanční – tedy obohatit se neoprávněně díky tomu, že podvodník disponuje znalostí konkrétního sportovního výsledku. V praxi tedy mluvíme o situaci, kdy si sázkař (případně organizovaná skupina) na konkrétní, předem domluvený výsledek vsadí a zajistí si tak faktickou jistotu výhry – k ní totiž pouze stačí, aby výsledek dopadl tak, jak bylo předem domluveno.

Takové jednání ale samo o sobě může naplnit skutkovou podstatu dalšího trestného činu, kterým je podvod dle § 209 TrZ. Proto považuji za velmi důležité jej v této práci podrobněji rozebrat. Je sice pravdou, že jednočinný souběh trestného činu přijetí úplatku podle § 331 TrZ (resp. trestného činu podplácení dle § 332 TrZ) s trestným činem podvodu podle § 209 TrZ je vyloučen (Šámal a kol., 2023), v tomto konkrétním případě se ale bude výlučně jednat o souběh vícečinný, který umožní trestní odpovědnost jak za trestný čin dle § 331 TrZ, resp. § 332 TrZ, tak za podvod dle § 209 TrZ.

Trestný čin podvodu lze v kontextu match-fixingu chápat jako klíčový nástroj pro postih majetkové fáze celé operace. Na rozdíl od úplatkářství (podplácení), které cílí primárně na samotný akt nelegálního ovlivnění sportovního výsledku, postihuje podvod tu fázi, ve které je ze zmanipulované sportovní události generován reálný finanční zisk na úkor sázkových kanceláří. Z hlediska systematiky TrZ se jedná o trestný čin proti majetku. Ustanovení § 209 TrZ obsahuje základní skutkovou podstatu v odstavci 1 a následně řadu kvalifikovaných skutkových podstat v odstavcích 2 až 5.

Objektem tohoto trestného činu je ochrana majetku, konkrétně cizího majetku před podvodným jednáním. Objektivní stránka je pak naplněna tím, že pachatel sebe nebo jiného obohatí tím, že někoho uvede v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou (§ 209 odst. 1 TrZ).

V prostředí sportovního sázení a match-fixingu k naplnění těchto znaků dochází typicky v okamžiku, kdy pachatel (příp. jiná osoba jednající v jeho prospěch – tzv. bílý kůň) uzavře sázku u sázkové kanceláře. Samotným uzavřením sázky totiž provozovatele uvádí v omyl – případně mu zamlčuje podstatnou skutečnost – že sportovní utkání neproběhne jako regulérní a nahodilá událost. Ve skutečnosti totiž pachatel již disponuje informací o jeho dopředu dohodnutém výsledku. Sázková kancelář, která jedná v tomto omylu, pachateli po skončení zápasu vyplatí výhru, čímž dojde ke vzniku majetkové škody a současně k neoprávněnému obohacení sázkaře.

Z hlediska subjektivní stránky se vyžaduje úmyslné zavinění. Z komentářové literatury vyplývá, že pro konstatování trestného činu podvodu je zcela nezbytné, aby byl podvodný úmysl dán prokazatelně již v době samotné majetkové dispozice (Čep a Kandová, 2025). V praxi to znamená, že u konkrétního sázejícího musí orgány činné v trestním řízení prokázat, že o zmanipulování zápasu věděl už ve chvíli podání sázky. Z toho logicky plyne, že nelze postihnout osobu, která si na zápas vsadila a jeho výsledek se pouze dodatečně ukázal jako zmanipulovaný, aniž by sázející měl s podvodem od počátku spojitost.

Kvalifikovaná skutková podstata v odstavci 2 upravuje možnost přísnějšího trestání v případě recidivy v posledních 3 letech. Ostatní kvalifikované skutkové podstaty v odstavcích 3 až

5 reflektují vyšší společenskou škodlivost činu z hlediska výše způsobené škody a organizovanosti trestné činnosti.

Protože se sázky u organizovaných sítí často pohybují v obrovských objemech, v úvahu obvykle připadá způsobení větší škody (§ 209 odst. 3 TrZ), značné škody (§ 209 odst. 4 písm. d) TrZ), ale u mezinárodních sázkařských syndikátů i škody velkého rozsahu.

Kvalifikační znak v podobě spáchání činu jako člen organizované skupiny upravuje § 209 odst. 4 písm. a) TrZ. Skutečnost, že nejzávažnější případy match-fixingu jsou páčány právě organizovanými skupinami, vyplývá nejen ze zdrojů uváděných v předchozích částech práce, ale koresponduje i se samotnou povahou tohoto deliktu. Úspěšné ovlivnění zápasu a následné bezpečné odčerpání finančních prostředků ze sázkových trhů totiž zpravidla vyžaduje značnou míru koordinace, plánovité rozdělení rolí a fungující vnitřní strukturu. Právě tyto prvky naplňují trestněprávní vymezení organizované skupiny dle ustanovení § 129 TrZ. Do celého procesu bývají typicky zapojeny osoby zajišťující přímý kontakt se sportovci, donátoři nezbytného kapitálu i jedinci účelově zakládající desítky sázkařských účtů za účelem rozmělnění vkladů. Takováto propracovaná dělba činností jednoznačně svědčí ve prospěch možnosti aplikace této kvalifikované skutkové podstaty.

2.3.3 Sankce match-fixingu

Sankcionování fenoménu match-fixingu plně odráží jeho multidisciplinární povahu. Postih za manipulaci sportovních utkání se proto odehrává ve dvou základních rovinách: jednak v interních normativních systémech fungujících na soukromoprávní a spolkové bázi, a zároveň prostřednictvím veřejnoprávních předpisů státu.

V rámci soukromoprávní a disciplinární roviny mohou citelné následky pro aktéry match-fixingu vyplývat již ze samotných profesionálních hráčských smluv. Odhalené korupční jednání běžně zakládá důvod k okamžité výpovědi smlouvy, vzniku nových smluvních povinností, případně k uplatnění vysokých smluvních pokut a povinnosti k náhradě vzniklé škody. Jednotliví sportovci a sportovní kluby navíc podléhají pravidlům zastřešujících asociací (na národní i nadnárodní úrovni, jako je FAČR, UEFA či FIFA). Tyto organizace disponují vlastními disciplinárními řády a etickými kodexy, na jejichž základě mohou provinilé osoby efektivně trestat. Běžně se uplatňují sankce v podobě masivních peněžitých trestů, odečtů bodů, přeřazení klubů do nižších soutěží nebo plošných, mnohdy doživotních zákazů sportovní činnosti. O platnosti a přiměřenosti těchto sankcí může následně rozhodovat Mezinárodní sportovní arbitráž (CAS).

Ačkoliv jsou tyto sportovní sankce pro kariéru sportovce či fungování klubu fatální, jejich dopad se omezuje převážně na sportovní prostředí. Nedokážou však účinně postihnout externí organizátory sportovní korupce či zástupce sázkařských syndikátů, kteří stojí mimo struktury svazů. V souladu se zásadou subsidiarity trestní represe tak nastupuje ingerence orgánů činných v trestním řízení a použití státní moci, ale až v případě, kdy není možné případě vyřešit prostřednictvím jiných nástrojů. Match-fixing, obzvláště je-li páchán organizovaně a za účelem neoprávněného obohacení v sázkovém prostředí, představuje natolik závažné a společensky škodlivé jednání, že často vyžaduje uplatnění prostředků trestního práva.

V režimu trestního práva se sankcionování match-fixingu řídí TrZ. Každý z trestných činů, jenž na ovlivňování zápasů dopadá, obsahuje své vlastní vymezení typových trestů a jejich výše. Obecný taxativní výčet trestů, které lze v rámci trestního řízení uložit, je zakotven v § 52 TrZ, přičemž pravidla pro jejich ukládání definuje § 53 TrZ. Z těchto ustanovení vyplývá, že za majetkové a korupční trestné činy lze vzhledem k jejich zákonné dikci uložit primárně tresty odnětí svobody, zákazu činnosti, propadnutí věci a propadnutí majetku.

Soudy však mohou v souladu s § 53 odst. 1 a 2 TrZ tyto tresty kombinovat nebo je nahradit alternativními tresty. Lze tak uložit například trest domácího vězení (§ 60 TrZ), obecně prospěšných prací (§ 62 TrZ) či peněžitý trest (§ 67 TrZ). Poslední jmenovaný lze označit za univerzální majetkovou sankci; v kontextu finančně motivovaného podvodného sázení je jeho uložení (ať už samostatně, nebo vedle jiného trestu) u odsouzených pachatelů naprostým standardem, kterým se zabraňuje ponechání nelegálních zisků pachatelům.

Velmi specifický dopad má v prostředí sportu trest zákazu činnosti (§ 73 TrZ), který lze uložit na jeden rok až deset let. Podmínkou je, že se pachatel dopustil trestného činu v přímé souvislosti s touto činností a zároveň se musí jednat o zaměstnání, povolání nebo konkrétní funkci pachatele. U profesionálních sportovců, rozhodčích či delegátů je tak jeho uložení za manipulaci utkání vysoce efektivním represivním nástrojem, s nímž navíc výslovně počítají základní skutkové podstaty podvodu i přijetí úplatku.

Majetkové tresty mají za cíl paralyzovat samotnou podstatu skupin ovlivňujících sportovní výsledky. Trest propadnutí věci (§ 70 TrZ), s nímž operuje základní skutková podstata podvodu, se zaměřuje na věci náležející pachateli, které sloužily jako nástroje trestné činnosti (např. výpočetní technika, automobily, mobilní telefony) nebo které představují bezprostřední či zprostředkovaný výnos z nelegálních činnosti. Propadnutí majetku (§ 66 TrZ) pak představuje ultimátní ekonomický postih, který zasahuje celý majetek odsouzeného nebo jeho určenou část. Zpravidla se ukládá tam, kde se match-fixing provádí ve zvlášť velkém rozsahu, k čemuž slouží i výslovné zmocnění v kvalifikovaných skutkových podstatách úplatkářských deliktů.

Nejzávažnějším zásahem do základních práv pachatele je trest odnětí svobody. V případě základní skutkové podstaty sázkařského podvodu hrozí pachateli trest až na dva roky. Sazba však stoupá se zvyšující se škodou: u větší škody jde o jeden rok až pět let, u značné škody o dva až osm let. U nadnárodních a vysoce ziskových sázkařských podvodů, kde je způsobena škoda velkého rozsahu, hrozí pachatelům pět až deset let odnětí svobody. Sazba dva až osm let se pak uplatní i v situacích, kdy pachatel manipuluje sportovní výsledky prokazatelně jako člen organizované skupiny.

V rovině korupčních deliktů stanovuje základní skutková podstata přijetí úplatku trestní sazbu až na čtyři léta. Aktivní žádání úplatku je trestáno ještě přísněji (šest měsíců až pět let). Pokud sportovec, rozhodčí či jiná osoba jedná v úmyslu opatřit sobě či jiné osobě ze zmanipulovaného zápasu značný prospěch, sazba činí tři až deset let. V případě prospěchu velkého rozsahu může soud uložit trest v rozmezí pět až dvanáct let (§ 331 TrZ). U podplácení (§ 332 TrZ), kterého se typicky dopouštějí organizátoři sázkařských podvodů na aktivní straně korupce, je základní sazba stanovena na dvě léta odnětí svobody. Pokud takový organizátor poskytne úplatek v úmyslu získat ze sázek značný prospěch nebo způsobit sázkovým kancelářím značnou škodu (případně způsobí jiný zvláště závažný následek), hrozí mu jeden rok až šest let odnětí svobody.

Závěrem lze shrnout, že právní rámec a sankční mechanismy uplatňované proti match-fixingu představují propracovaný, dvoukolejný a vzájemně se doplňující systém. Zatímco autonomní sportovní normy umožňují sportovním svazům velmi rychle, a to i na základě volnějších důkazních standardů, izolovat a suspendovat zkorumpované sportovce, nástroje trestního práva zajišťují tvrdou majetkovou i osobní represi vůči samotným organizátorům a sázkařským sítím. Úspěšný boj s fenoménem zmanipulovaných sportovních utkání proto nevyhnutelně vyžaduje vzájemnou kooperaci. Jedině propojením hrozby fatálního a celosvětového zničení sportovní kariéry s hrozbou ztráty osobní svobody a konfiskace majetku lze účinně demotivovat pachatele a ochránit celospolečenskou i ekonomickou podstatu moderního sportu.

2.3.4 Opatření a prevence match-fixingu

Jak vyplynulo z předchozích částí této práce, spoléhat se v boji proti match-fixingu výhradně na účinky veřejnoprávních či disciplinárních sankcí je z hlediska ochrany integrity sportu nedostačující. Organizované zločinecké sítě vykazují vysokou míru adaptability na nové podmínky, a proto musí státní aparát, sportovní organizace i samotné sázkové kanceláře klást významný důraz na prevenci. Jádrem moderní prevence spočívá v úzké mezinárodní kooperaci,

edukaci samotných sportovních aktérů, a především v nasazení vysoce pokročilých technologických monitorovacích systémů založených na komplexní analýze dat a umělé inteligenci.

S historickým přesunem drtivé většiny sázkových příležitostí do online prostředí vznikla nutnost sledovat finanční toky a výkyvy sázkových kurzů v reálném čase. Jednou z nejvýznamnějších a nejvyužívanějších platforem na poli sportovní integrity je systém od nadnárodní společnosti Sportradar, o které bylo pojednáváno již v předchozí části práce, která pro tyto účely vyvinula monitorovací nástroj UFDS (Universal Fraud Detection System). Tento sofistikovaný systém monitoruje každoročně zhruba milion sportovních událostí napříč desítkami různých sportovních odvětví po celém světě, přičemž analyzuje desítky miliard kurzových změn (Sportradar, 2026).

Princip fungování systémů typu UFDS spočívá v kontinuálním matematickém modelování pravděpodobnosti a porovnávání reálných pohybů sázkových kurzů s tímto prediktivním modelem. Pokud algoritmus zaznamená nelogický a prudký propad kurzu na určitou příležitost (což prokazatelně indikuje masivní a neočekávaný náběr finančních vkladů, velmi často směřující z neregulovaných asijských trhů s vysokou likviditou), vygeneruje okamžitý varovný signál. K detekci anomálií výraznou měrou napomáhá nasazení umělé inteligence, jež se například v roce 2023 podílela na odhalení téměř tří čtvrtin všech podezřelých zápasů zaznamenaných společností Sportradar (Sportradar, 2024).

Specializovaní analytici následně zkoumají kontext utkání – ověřují, zda nedošlo například ke zveřejnění informace o zranění klíčového hráče nebo radikální změně počasí, jež by takový výkyv sázkařského chování legitimně vysvětlovaly. Pokud legitimní opodstatnění chybí, je utkání označeno za podezřelé a zpracovaná zpráva je obratem předána příslušným sportovním asociacím či orgánům činným v trestním řízení jakožto spolehlivý primární indikátor k zahájení vyšetřování. Kvalitu těchto analytických zpráv dokládá fakt, že jsou sportovními tribunály (včetně mezinárodní arbitráže CAS) běžně akceptovány jako relevantní důkazní materiál.

Mezinárodní olympijský výbor provozuje systém Integrity Betting Intelligence System (IBIS), který slouží ke shromažďování, analýze a distribuci informací o podezřelé sázkové aktivitě a možných manipulacích sportovních soutěží. IBIS propojuje partnery olympijského hnutí se sázkovými operátory, regulátory a dalšími relevantními subjekty prostřednictvím sítě určených kontaktních osob (Single Points of Contact), které zajišťují rychlou výměnu informací o podezřelých událostech (International Olympic Committee, n. d.).

Sebedokonalejší technologický monitoring však zásadně ztrácí na své účinnosti, pakliže detekovaná data nejsou okamžitě a prokazatelně sdílena s orgány disponujícími donucovací a vyšetřovací pravomocí. Z toho důvodu představuje z mezinárodněprávního hlediska naprosto

stěžejní preventivní nástroj koncept tzv. národních platform, které byly představeny v předchozí části práce. Tyto platformy primárně ukotvila a kodifikovala Úmluva Rady Evropy proti manipulaci sportovních soutěží, běžně označovaná jako Macolinská úmluva (Vandercruysse, Vermeersch, & Vander Beken, 2022).

Na globální úrovni zastřešuje operativní spolupráci Interpol. Ve spolupráci s Mezinárodním olympijským výborem podporuje činnost Match-Fixing Task Force, která představuje mezinárodní síť kontaktních míst a platformu pro koordinaci vyšetřování, sdílení informací a zpravodajských poznatků mezi orgány činnými v trestním řízení při odhalování manipulací sportovních soutěží (INTERPOL, 2018).

Neméně podstatné je pak dbát i na edukaci samotných aktérů, kteří potenciálně mohou match-fixing páchat. Edukace aktérů musí probíhat systematicky, typicky prostřednictvím různých seminářů i moderních e-learningových modulů. Tyto kampaně učí účastníky mimo jiné rozpoznat různé praktiky, kterými si např. úplatkáři postupně budují falešnou důvěru sportovců a další osob, v současnosti extrémně často s využitím sociálních sítí. Zásadní je také zabraňovat sdílení interních informací, jež by mohly být třetími stranami zneužity k neoprávněnému sázení (FAČR, 2026).

Lze tak shrnout, že efektivní prevence match-fixingu se neobejde bez spolupráce několika složek – pokročilé algoritmy generují data v reálném čase, národní platformy zajišťují jejich operativní distribuci a pouze edukovaný sportovec tvoří dohromady pro korupční schémata v konečném důsledku tu nepřekonatelnou bariéru.

2.4 Nejvýraznější kauzy ve světě

Světových skandálů, které byly spojené s match-fixingem, byla celá řada. Účelem následujícího textu není vypsát všechny velké podvody, jež se týkají ovlivňování zápasů. V rešerši je výčet událostí, které byly svým způsobem unikátní a někdy i přelomové.

V roce 1978 došlo k ovlivnění zápasu mistrovství světa ve fotbale z politických důvodů. V roce 1997 v anglické fotbalové Premier League došlo k ovlivňování zápasů, aniž by o tom první aktéři věděli. Skandál v předkole fotbalové Ligy mistrů v roce 2004, kdy se majitel makedonského klubu FK Pobeda Prilep pomocí nelegálních sázek na vlastní zápas pokusil vyřešit svízelnou finanční situaci klubu, vedl nakonec o pět let později k přijetí zásadních pravidel, podle kterých je match-fixing vyšetřován fotbalovými orgány.

Případ německého rozhodčího Roberta Hoyzera zase ukázal, že se na podvodech nemusejí vůbec podílet zúčastněné kluby, ale match-fixing může být iniciován výhradně ze strany rozhodčích. Aféra Calciopoli v Itálii zase ukázala skutečnost, že match-fixing nemusí být vůbec

spojen se sázením a snahou získat peníze na nelegálních sázkách, ale může jít při match-fixingu čistě o tabulkové umístění konkrétního klubu.

Skandál v kriketu v mezistátním zápase Anglie – Pákistán zase ukázal, že match-fixing může být i uměle vyvolaný ze strany médií, kdy novinář neboli agent-provokatér vyvolá poptávku po ovlivnění výsledku a následně k ovlivnění výsledku skutečně dojde.

Na závěr je uveden popis rozsáhlého skandálu v tenisu, který se týkal převážně turnajů s celkovou dotací 10 000 USD nebo 15 000 USD, kde většina zúčastněných hráčů musí svou účast na turnajích dotovat, a proto jsou ve věci match-fixingu snáze ovlivnitelní.

FIFA World Cup 1978: Argentina – Peru 6:0

Jednou z největších a nejznámějších match-fixingových kauz, které propukly ve fotbalovém prostředí dávno před příchodem internetového sázení, byl duel mistrovství světa ve fotbale v roce 1978 v Argentině mezi domácím týmem a mužstvem Peru. Argentina potřebovala v posledním zápase druhé fáze turnaje porazit Peru nejméně o čtyři góly, aby postoupila do finále na úkor Brazílie. Zápas skončil podezřelým výsledkem 6:0 pro Argentinu a domácí tým tak postoupil do finále, zatímco Brazílie se musela spokojit s bojem o třetí místo.

Zápas se hrál v době argentinské vojenské diktatury generála Jorgeho Videly a později se objevily důkazy o match-fixingu. V únoru roku 2012 bývalý peruánský senátor Genaro Ledesma odtajnil dohodu mezi peruánským prezidentem Franciskem Bermúdezem a argentinským generálem Videlou, jež garantovala Argentině vysoké vítězství. Na oplátku Videlův režim souhlasil s uvězněním třinácti peruánských politických disidentů, kteří se hlasitě ozývali proti Bermúdezovi. (Seznam Zprávy, 2012) Podle výpovědí samotných peruánských hráčů vstoupil těsně před výkopem do jejich šatny argentinský diktátor Videla spolu s tehdejší americkým ministrem zahraničí Henrym Kissingerem. Oficiálně přišli mluvit o „latinskoamerickém bratrství“, hráči to však vnímali jako neskrývané politické zastrašování (Youtube.com, 2012).

Politický tlak tehdejší vládní junty vytvořil prostředí, v němž byl sportovní výsledek uměle podřízen státní propagandě. Divákům byl předložen triumf, který měl legitimizovat tehdejší režim a uvolnit sociální napětí v zemi a odvedení pozornosti od vnitropolitických problémů (Slepička & Slepičková, 2010).

West Ham – Crystal Palace (1997): Asijský gang zařídil výpadek osvětlení

3. listopadu roku 1997 se hrál zápas anglické Premier League West Ham – Crystal Palace. V 65. minutě utkání srovnala hvězda West Hamu Frank Lampard na 2:2 a krátce poté došlo k výpadku umělého osvětlení. Jak se později ukázalo, nešlo o náhodu, ale o akci zosnovanou asijským sázkařským gangem, který manipuloval zápasy Premier League, aby inkasoval vysoké výhry v sázkových kancelářích na asijských trzích. Hlavní sudí David Elleray poslal hráče o šaten

a zhruba o třicet minut později, když nedošlo k obnovení dodávek elektrického proudu pak zápas definitivně odpískal (The Guardian, 1999).

Sázkařský syndikát tehdy vsadil obrovské peníze na to, že zápas skončí remízou. V té době u asijských sázkových kanceláří platila pravidla, že když se odehraje určitý počet minut a odehraje se i část druhého poločasu, sázky zůstávají v platnosti podle výsledku v momentu, kdy byl zápas ukončen. Sázkařský gang se tímto způsobem pojistil u malajsijské sázkové kanceláře. Jméno kanceláře nikdy nebylo zveřejněno, protože sázka byla podána na nelegálním asijském sázkařském trhu u utajených a neoficiálních bookmakerů, tzv. Clandestine bookmakers (The Guardian, 1999).

Gang tehdy uplatil pracovníky ostrahy a techniky na stadionu. Ti měli přístup k rozvodným skříním a osvětlení dle pokynů sázkařského gangu úmyslně na dálku vypínali. Gang o měsíc později fintu s výpadkem osvětlení zopakoval při duelu Wimbledon – Arsenal, kde zajistil výpadek po odehrání 13 vteřin druhého poločasu za stavu 0:0. Ucho se utrhl až při třetím incidentu, kdy se gang pokusil ovlivnit zápas Charlton – Liverpool. Jeden z členů ochrany stadionu se však zmínil o podvodu svému známému, který okamžitě kontaktoval policii. Nakonec došlo k odhalení rozsáhlé sítě podvodníků, přičemž celkem čtyři lidé, členové sázkařského syndikátu – dva Malajsijsci, muž z Hongkongu a jeden člen ochrany byli odsouzeni k odnětí svobody (BBC, 1999)

FK Pobeda (2004): Skandál ve fotbalové Lize mistrů

V březnu roku 2009 vyplaval na povrch pět let starý skandál dvojnásobného makedonského šampiona FK Pobeda Prilep, který v prvním předkole Ligy mistrů 2004 ovlivnil první zápas s arménským klubem Pjunik Jerevan. V něm makedonský celek podal záměrně slabý výkon, inkasoval už v prvním poločase tři branky a prohrál na svém hřišti 1:3, a protože odvěta skončila 1:1, Pobeda z pohárů vypadla (UEFA, 2009).

Dle Leuby (2011) vyšetření ukázalo, že nejvyšší vedení klubu se domluvílo na manipulaci s výsledkem zápasu ve prospěch sázkařských syndikátů. Důvodem byly velké finanční problémy klubu. Vedení klubu se rozhodlo situaci vyřešit ziskem z vysokých sázek na vlastní prohru a na konkrétní počet inkasovaných gólů. Vyšetřování ukázalo, že prezident klubu Aleksandar Zabrcanec po zápase odcestoval do Istanbulu, kde převzal významný finanční obnos od sázkařského syndikátu. Kromě prezidenta klubu byl obviněn i jeden fotbalista. Obvinění bylo založeno na zprávách od sázkových kanceláří a výpovědi několika svědků. Prezident klubu Aleksandar Zabrcanec byl organizací UEFA doživotně vyloučen z účasti na jakékoliv organizované fotbalové aktivitě a hráč Nikolče Zdraveski dostal osmiletý distanc účastnit se jakékoliv soutěže, která je organizovaná UEFA. Samotný klub pak dostal zákaz působit v jakýchkoliv soutěžích

organizovaných UEFA po dobu osmi let. Klub se následně dostal do obrovských finančních problémů a v roce 2010 zanikl.

Důvod, proč zveřejnění a vyšetření celé záležitosti trvalo téměř pět let, nebyl nikdy oficiálně zveřejněn. Spekulovalo se o tom, že v roce 2004 ještě UEFA nedisponovala plně rozvinutým sázkovým monitorovacím systémem Universal Fraud Detection System, který dnes automaticky a v reálném čase hlásí podezřelé výkyvy kurzů. Data od sázkových kanceláří z roku 2004 se tak musela analyzovat zpětně, a tak vyšetřování zabralo několik let.

Leuba (2011) dále uvádí, že prezident klubu Aleksandar Zabrčanec podle oficiálních spisů u soudu CAS svým fotbalistům vyhrožoval, že pokud zápas úmyslně neprohrají, organizovaný zločin a sázkařský syndikát ho zabije. Fotbalisté a lidé z okolí klubu se o záležitostech s ohledem na svou bezpečnost báli mluvit veřejně či u soudu. Vyšetřovatelům UEFA se podařilo přesvědčit několik svědků slibem, že jim bude zaručena absolutní anonymita a bezpečnost pro ně i pro jejich rodiny, což ale vyžadovalo zdlouhavé právní i logistické procedury. V době odhalení šlo o první velký odhalený match-fixing v režii UEFA. Vyšetřovatelé tehdy nechytily podvodníky při činu, neměli k dispozici policejní odposlechy nebo nezajistili kufry plné peněz. Severomakedonské orgány totiž na vyšetřování případu s UEFA nespolupracovaly, a tak musela UEFA vytvořit řetězec nepřímých důkazů.

UEFA navíc věděla, že se klub FK Pobeda Prilep odvolá ke Sportovnímu arbitrážnímu soudu, takže se nemohla dovolit žádné procesní pochybení v souvislosti s vyšetřováním případu.

Vyšetřování případu FK Pobeda Prilep u CAS a následné reformy v UEFA zásadním způsobem proměnily celý boj proti korupci ve světovém sportu. Tento spor totiž vytvořil přelomové právní i technologické precedenty.

CAS nakonec dle LawInSport (2010) v roce 2010 vynesl verdikt, kterým potvrdil osmiletý zákaz pro klub účastnit se soutěží organizovaných UEFA i doživotní distanc pro prezidenta klubu Aleksandara Zabrčanceho. Na druhou stranu pak zrušila trest pro kapitána klubu Nikolče Zdravevského, protože podle CAS nedokázala UEFA předložit dostatek jednoznačných důkazů o jeho osobním úmyslu a přímém zapojení do finančního podvodu.

BBC (2010) uvádí, že z verdiktu CAS u této kauzy vzešlo hned několik právních precedentů. Poprvé byly uznány sázkové anomálie jako důkaz. CAS poprvé právně ve svém stanovisku potvrdil, že podrobné zprávy sázkových expertů o nestandardních pohybech kurzů a objemech peněz jsou legitimním a plnohodnotným důkazním materiálem.

Dalším precedentem byl tzv. Standard "pohodlného uspokojení" (comfortable satisfaction), kdy soud potvrdil, že ve sportovně-disciplinárním řízení nemusí UEFA prokazovat vinu nad "jakoukoliv rozumnou pochybnost" jako u klasického trestního soudu. Stačí, když předložené důkazy logicky a přesvědčivě prokážou, že k manipulaci došlo.

Dále CAS výslovně uvedl, že porušením integrity je už samotný pokus či chování, které odporuje fair-play. Pro to, aby byl trest vynesen, není již nutné dokázat, zda se zápas sázkařům nakonec finančně vyplatil, nebo zda dopadl přesně podle jejich představ (Leuba, 2011).

Navíc CAS vůbec poprvé ve své procedurální historii schválil, že UEFA smí utajit identitu svědků, pokud jim ze strany fotbalové mafie prokazatelně hrozí fyzické nebezpečí (Leuba, 2011).

Rozhodčí Robert Hoyzer (2005): Největší německý skandál

Jednou z největších afér v historii match-fixingu v Německu byl sázkařský a korupční skandál rozhodčího Roberta Hoyzera z roku 2005. Tento tehdy fotbalový rozhodčí se pod tíhou důkazů přiznal, že úmyslně ovlivňoval zápasy 2. Bundesligy, Německého poháru a nižších soutěží ve prospěch chorvatské sázkařské mafie, která umisťovala sázky v nelegálních asijských a tureckých sázkových kancelářích (Feltes, 2012, s. 5).

Tehdy teprve pětadvacetiletý rozhodčí Hoyzer byl obviněn už v lednu roku 2005 poté, co jeho způsob řízení některých zápasů vyvolával obrovské pochybnosti (iRozhlas, 2005).

Největší skandál v podání Hoyzera vyvolalo utkání 1. kola Německého poháru, v němž třetiligový SC Paderborn porazil bundesligový Hamburger SV 4:2. Do ovlivňování zápasů byli zapojeni i Hoyzerovi asistenti na čarách, z nichž jeden později Hoyzera zradil a vystupoval jako korunní svědek v celé kauze. Hoyzera žádný fotbalový klub neuplácel, naopak ve spolupráci s chorvatskou mafií si zajistil sázením vysoké výhry ve statisících eur. "Dospěli jsme k rozhodnutí, že pohárová utkání nelze opakovat, protože předchozí výsledky jsou už započítány do celé soutěže," prohlásil tehdy předseda Německého fotbalového svazu Gerhard Mayer-Vorfelder. Hlavní sudí si přitom v Bundeslize tehdy přišli na velké peníze. Za řízení jednoho zápasu v roce 2005 obdržel hlavní sudí v Bundeslize 3068 eur, ve 2. Bundeslize pak 1534 eur. Hoyzer byl následně odsouzen na 29 měsíců nepodmíněně (iRozhlas, 2005).

Poslední velký skandál v německé Bundeslize přitom pochází z roku 1971, kde bylo z korupce obviněno 53 hráčů, desítky trenérů a funkcionářů. V tomto roce nešlo o sázení na zápasy, ale o souboj několika týmů, které se snažily ovlivňováním rozhodčích vyhnout sestupu. Tehdejší skandál se dostal k soudu, který však všechny účastníky zbavil obvinění, protože nedošlo k finančním ztrátám pro federaci, a právě finanční ztráty byly dle tehdejších zákonů nutným prvkem pro uplatnění obvinění z podvodu (Feltes, 2012, s. 4).

Hoyzer koordinoval své počínání s hlavou chorvatské sázkařské mafie Antem Sapinou. Sapina vydělal na výhře Paderbornu nad Hamburger SV v přepočtu více než 500 000 liber a Hayzer později přiznal, že za ovlivnění zápasu získal 46 000 liber a velkoplošný televizor (BBC, 2005).

Hoyzerův skandál vyvolal velké debaty v německém fotbale. Bundesliga začala uvažovat – a posléze i zavedla – systém včasného varování před korupcí a možnými manipulacemi. Také

teprve po této zkušenosti došlo k zákazu sázek pro profesionální fotbalové činovníky (iRozhlas, 2005).

Calciopoli (2006): Skandál, který otrásl italským fotbalem

Když v květnu roku 2006 zveřejnila italská policie výsledky několikaměsíčního vyšetřování telefonních odposlechů, ukázalo se, že jeden z nejslavnějších fotbalových národů světa čelí bezprecedentnímu korupčnímu skandálu. Aféra známá jako Calciopoli odhalila systém zákulisního ovlivňování rozhodčích v nejvyšší italské soutěži Serie A a zásadně změnila podobu italského fotbalu.

Vyšetřování se soustředilo především na sezóny 2004/2005 a 2005/2006. Klíčovou postavou celé aféry byl Luciano Moggi, tehdejší generální manažer klubu Juventus FC. Odposlechy naznačovaly, že Moggi a další funkcionáři některých klubů komunikovali s představiteli rozhodcovských komisí a snažili se ovlivňovat výběr rozhodčích pro důležitá ligová utkání. Cílem nebylo přímo domlouvat výsledky zápasů, ale zajistit nominaci rozhodčích, kteří byli vůči danému klubu považováni za příznivější. V aféře nešlo o to, aby organizátoři trestného činu vydělali na sázkách prostřednictvím sázkových kanceláří, ale aby konkrétní klub získal výhodu oproti jiným a dosáhl lepších výsledků.

Kromě Juventus se vyšetřování dotklo také klubů AC Milan, SS Lazio, ACF Fiorentina a Reggina. Přestože rozsah provinění jednotlivých klubů nebyl stejný, celá kauza vytvořila obraz systému, v němž se sportovní spravedlnost dostávala do pozadí před zákulisními vztahy a mocenskými zájmy (BBC, 2019).

Tresty byly mimořádně tvrdé. Juventus přišel o dva mistrovské tituly ze sezón 2004/2005 a 2005/2006. Tradiční italský celek byl navíc přeřazen do druhé ligy Serie B, což představovalo historicky největší sportovní sankci udělenou jednomu z nejúspěšnějších evropských klubů. Další zapojené kluby obdržely bodové odpočty a finanční sankce. Titul za sezónu 2005/2006 byl následně přidělen Interu Milán.

Dopady celé aféry byly dalekosáhlé. Juventus přišel o řadu klíčových hráčů, kteří po sestupu odešli do jiných klubů. Fabio Cannavaro zamířil do Realu Madrid, Gianluca Zambrotta s Lilianem Thuramem do konkurenční Barcelony a Patrick Vieira společně se Zlatanem Ibrahimovičem zase do Interu Milán.

Naopak mezi klubové legendy se zařadili Gianluigi Buffon, David Trezeguet, Alessandro Del Piero, Mauro Camoranesi, Giorgio Chiellini nebo nynější manažer české reprezentace Pavel Nedvěd. Ti všichni ve Staré dámě zůstali a Juventus se hlavně díky nim po jediné sezoně v Serii B vrátil mezi elitu Apeninského poloostrova. V květnu 2006 rezignoval na svou funkci prezident Italské fotbalové federace Franco Carraro (BBC, 2006).

Italský fotbal tak před dvaceti lety utrpěl výraznou ztrátu důvěry veřejnosti a musel zavést přísnější kontrolní mechanismy při nominaci rozhodčích i správě soutěží. Skandál navíc vypukl jen několik týdnů před mistrovstvím světa 2006 v Německu, které paradoxně vyhrála právě italská reprezentace.

Calciopoli je dodnes považována za jednu z největších korupčních afér v dějinách evropského sportu. Ukázala, že manipulace nemusí spočívat pouze v přímém ovlivňování výsledků zápasů, ale také v nenápadném ovlivňování podmínek, za kterých se utkání hrají. Aféra se stala symbolem toho, jak snadno může být sportovní soutěž ohrožena, pokud nad ní neexistuje dostatečný dohled.

Skandál v kriketu v Pákistánu (2010): Úmyslné přešlapování nadhazovačů

Tento skandál byl specifický tím, že při jeho odhalení hrála zásadní roli média. V té době se spekovalo o ovlivňování kriketových zápasů ze strany hráčského agenta Mažára Madžída. Reportér britského bulvárního nedělníku News of The World (přestal vycházet v červenci 2011) tehdy kontaktoval Madžída a nabídl mu 150 000 liber za ovlivnění části mezinárodního zápasu Anglie – Pákistán, který se konal v Anglii. Madžíd částku přijal a byl u toho reportérem nafilmován (ČT Sport, 2011). Bývalý kapitán pákistánské kriketové reprezentace Salman Butt a další dva hráči Muhammad Asif a Muhammad Amir pak provedli ve stanovený čas neplatné nadhozy, a ovlivnili tak úmyslně část kriketového zápasu. Butt byl následně odsouzen na dva a půl roku nepodmíněně, Asif dostal roční nepodmíněný trest a Amir vyfasoval trest na šest měsíců. Hráčský agent Madžíd byl odsouzen na dva roky a osm měsíců nepodmíněně (ČT Sport, 2011).

Kontroverzní jednání nedělníku News of The World bylo tehdy mnohými kritizováno, protože korupce byla v tomto případě uměle vyvolána sdělovacími prostředky. Soudce Jeremy Cooke tehdy prohlásil, že tato aféra může poškodit kriket trvale. V Pákistánu, kde je kriket národním sportem, aféra vyvolala bouři a fanoušci obřadně pálili portréty potrestaných hráčů. Mezinárodní kriketová federace pak hráčům, kteří se na ovlivnění zápasů podíleli, udělila tresty od pěti do deseti let zákazu činnosti (Dawn, 2011).

Největší tenisový skandál (2023): 375 ovlivněných zápasů ve 30 zemích, 180 zapletených hráčů

Tenis nabízí obrovské množství sázek nejen na grandslamové turnaje či turnaje ATP nebo WTA, ale možné je sázet i na malé turnaje s nízkou dotací, v nichž hráči, kteří se na turnaji nedostanou dostatečně daleko, nedokáží pokrýt své náklady na turnaj.

V roce 2023 byl zatčen arménský podvodník Grigor Sargsyan, který podle dokumentů ITIA (Mezinárodní agentury pro bezúhonnost tenisu, International Tennis Integrity Agency) zfalšoval nejméně 375 zápasů, přičemž ke svým podvodům využil nejméně 180 hráčů ze 30 zemí. Sám na zápasy nesázel, ale využíval síť 1671 sázkařů, které přiměl ke konkrétním sázkám a poskytl jim

provizi z celkové výhry. V roce 2018 mu belgická policie zabavila notebook a mobilní telefon a popsala do nejmenších detailů, jak systém falšování v moderní hře funguje.

Sargsyan nikdy nesázel sám. Místo toho přes Telegram a Whatsapp vytvářel rozsáhlou síť kontaktů, přes kterou byl schopný umisťovat sázky, které generovaly v průměru 406 000 USD denně (Whitehead, 2026).

Poté, co zápas skončil, Armén vyplácel hráče prostřednictvím metod, jako jsou MoneyGram, Western Union nebo Skrill, nejraději však předával hráčům peníze osobně v hotovosti. Sargsyan pravidelně cestoval vlakem mezi Paříží a Bruselem a vozil s sebou v peněžence obrovské množství hotovosti. Sargsyan často navštěvoval malé turnaje osobně a jeden z tenistů, kteří se chytli do jeho pasti, Francouz Thomas Setodji, jenž se ve světovém žebříčku dostal nejvýše v roce 2024 na 794. příčku, popsal, jak se se Sargsyanem seznámil. "Sargsyan mi řekl, že je velký tenisový fanoušek a líbí se mu, jakým způsobem hraju. Zeptal se mě, jestli by mě mohl nějakým způsobem podporovat. Vyměnili jsme si čísla, a tak to celé začalo," uvedl pro The Athletic Setodji. Sargsyan poté do svých spárů získal chilského trenéra Sebastiana Riveru, který měl kontakt na spoustu zranitelných mladých hráčů, jež přesvědčil, aby se podíleli na ovlivňování zápasů. Rivera následně dostal doživotní zákaz působit v tenisovém prostředí (ITIA, 2022).

Pokud hráč nedodržel dohodu se Sargsyanem a hrál tak, jak nejlépe uměl, dostal se do Sargsyanových spárů, ten hráči vyhrožoval zničením. "Nechtěj vědět, jak to dopadne, když mi nezaplatíš investované peníze zpátky," psal například Yannicku Thivantovi, který se v roce 2015 dostal až na 590. místo na světě. Thivant následně začal spolupracovat, byl odhalen a potrestán doživotním zákazem působení v tenisu.

Sargsyan byl nakonec odsouzen k pěti letům vězení a byl jediným netenistou či netrenérem v sázkařském syndikátu, který čelil trestu. "Kdyby soudce věděl, co já vím, bylo by v případě mnohem víc potrestaných," uvedl pro deník Washington Post, který se největším tenisovým skandálem ohledně match-fixingu podrobně věnoval (Sieff, 2023).

2.4.1 Role sportovních organizací (FIFA, UEFA, národní svazy)

Je v zájmu sportovních organizací, aby jimi organizovaná sportovní utkání byla co nejméně zasažena korupčními skandály. Organizace, ať už globální jako FIFA či národní jako FAČR, mají své vlastní etické kodexy, jež vymezují nepřijatelné chování, a etické komise, jež chrání integritu soutěží. Platí zde například zákaz sázení na soutěže, v nichž hráč působí, či povinnost hlásit podezření z match-fixingu a pokusy o ovlivnění výkonu. Kodexy stanovují také tresty, například

zákazy činnosti, vyloučení ze soutěží či finanční pokuty (FAČR 2025). U mezinárodních federací, například ITIA v tenise, jsou tyto tresty často přísnější než na národní úrovni.

Nade všemi sportovními asociacemi funguje také Mezinárodní sportovní arbitráž (CAS), k níž se mohou trestaní sportovci či kluby odvolat, obdrží-li nějakou sankci. Většina sportovních organizací uznává CAS jako nejvyšší nezávislý soudní orgán pro řešení sporů a jsou smluvně vázány uznat pravomoc CAS (UEFA 2019).

Asociace vytvářejí anonymní kanály pro hlášení podezření a chrání oznamovatele (tzv. whistleblowery) před odplatou ze strany korupčních skupin. Dále také mohou ve spolupráci se sázkovými kancelářemi regulovat určité typy sázek a úplně je zakázat či omezit obnos peněz, jež půjde vsadit. Toto však není moc efektivní, jelikož většina podezřelých sázek se uskutečňuje u asijských sázkových kanceláří.

Monitoring podezřelých sázek

Některé asociace spolupracují se soukromými subjekty specializujícími se na monitoring podezřelých sázek na zápasy pomocí analýzy dat. Mezi tyto společnosti patří Sportradar či IBIA. V případě zaznamenání neobvyklého objemu sázek vzhledem k významu sportovní události (například miliony korun vsazené na zápas 3. fotbalové ligy) je sportovním asociacím nahlášeno podezření o match-fixingu. V mnoha případech je monitoring sázek jediným způsobem, jak manipulaci odhalit, neboť méně sledované soutěže či sporty často nemají k dispozici videozáznam utkání, na němž by šlo najít anomálie ve výkonu sportovců. Tato forma monitoringu navíc dokáže odhalit podezřelý jev během několika minut (Šedivý 2014).

Sportovní organizace spolupracují s policií či Interpolem, což umožňuje rychlejší vyšetřování a sdílení dat o podezřelých osobách či sázkách. Největší policejní razie v České republice v souvislosti s match-fixingem se udála po několikaleté spolupráci Policie ČR s FAČR, což značí snahu asociace pracovat na očistění svého prostředí od problematických osob (Jadrná, 2024).

Vzdělávání sportovců

Fotbalová asociace České republiky v posledních letech pořádá kurzy, v nichž fotbalisté či rozhodčí, kteří se v minulosti zapletli do match-fixingu, popisují postupy zločineckých skupin. Cílem je, aby sportovci poznali rizikové situace a věděli, jak na ně reagovat. FAČR tím zároveň dává potrestaným hráčům příležitost zkrátit si svůj původní trest, pomohou-li s touto osvětou. Například fotbalistovi Filipu Fírbacherovi byl zkrácen trest z 30 měsíců na 15 díky spolupráci na přednáškách týkajících se problematiky ovlivňování utkání.

2.5 Česká republika a match-fixing

Česká republika v poslední době patří k zemím s nejvíce korupčními kauzami na světě. V roce 2023 bylo víc sportovních utkání či závodů podezřelých z manipulace za účelem sázek pouze v Brazílii (Mádl 2023).

Nejčastěji se kauzy vyskytují ve fotbalových utkáních, jelikož jde o nejrozšířenější a nejsledovanější sport v zemi. Na vině je převážně nízká regulace a malý dohled orgánů na zainteresované osoby. Vliv klubových činníků na obsazování zápasů rozhodčími byl hlavně na začátku tisíciletí velmi silný, problémy však přetrvávají dodnes.

Příčiny

Hlavní příčinou rozsáhlého match-fixingu v České republice jsou nízké platy hráčů v poloprofesionálních soutěžích, ve fotbale například ve 3. a 4. lize. Jelikož si hráči fotbalem nevydělají mnoho, je pro ně v případě kontaktu někoho z korupčního prostředí lákavé přijmout desítky tisíc za vypuštění jednoho zápasu.

To samé platí pro rozhodčí, u nichž odměna za jeden odřízený zápas 3. ligy činí 3500 Kč (FAČR 2026). České prostředí je dlouhodobě cílem organizovaných skupin ze zahraničí, převážně z Balkánu a východní Asie. Tyto skupiny si poté vytipují hráče či rozhodčí ze slabších sociálních poměrů či z týmů s finančními problémy a nabízejí jim úplatky (iDNES.cz, 2026).

Nástup online sázení zvýšil přístup k sázkám na více zápasů a událostí. Navíc by v tomto případě nepomohlo ani zakázat vypisování sázek na amatérské soutěže, neboť většina podezřelých sázek probíhá přes sázkové kanceláře registrované v Asii.

2.5.1 Historie korupce a sázení v českého sportu

V českém prostředí je problematika match-fixingu spojována především s nižšími fotbalovými soutěžemi, manipulací se sázkami a podezřeními z ovlivňování rozhodčích. Mezi nejvýznamnější historické případy patří kauza z počátku tisíciletí, ve které jako hlavní postava figuroval dnes již i v popkultuře dobře známý funkcionář Ivan Horník. V posledních letech se objevila také podezření na ovlivňování výsledků utkání v profesionálním i poloprofesionálním fotbale, která se týkala například zápasů klubů Opava, Admira Praha a Znojmo. Zatímco kauzy z počátku milénia jsou příklady sportovně motivovaného match-fixingu, novější případy jsou z většiny příkladem sázením motivovaného match-fixingu. Tento posun dobře ilustruje, že i v českém prostředí dochází v tomto směru k posunu, který je dlouhodobě pozorován na mezinárodní scéně.

Obrovská aféra na přelomu padesátých a šedesátých let

První velkou sázkařská aféra vypukla v Československu v roce 1960, kdy se v Československu ocitlo kvůli sázkám celkem 75 sportovců před soudem v tzv. aféře Sazka. Společnost Sazka vznikla v září roku 1956 a už v roce 1957 byly zdokumentovány první podvody. Podrobně se aféře věnovala kniha sportovního novináře Jiřího Macků *Utajené stránky hokejové historie*, konkrétně třetí díl tetralogie s názvem *Kauza Zábrodský*, a také článek sportovního novináře Luděka Mádlů v *Hospodářských novinách* z roku 2009.

V čele sázkařského syndikátu stály podle knihy *Utajené stránky hokejové historie: Kauza Zábrodský* od Jiřího Macků (2004) největší tehdejší hokejové ikony té doby, které využívaly svůj vliv k ovlivňování zápasů. Výsledky svých utkání zařazených do nabídky Sazky manipulovali hokejisté, fotbalisté, ale i basketbalisté, boxeři, zápasníci a stolní tenisté.

Za jednoho z hlavních mozků celé operace byl označen Vladimír Zábrodský, hokejová legenda, mistr světa a nyní člen Síně slávy českého hokeje i IIHF. Ten domlouval výsledky především u méně důležitých přátelských zápasů, z dalších hokejových hvězd byli do podvodů zapleteni pozdější předseda hokejového svazu Karel Gut, elitní reprezentační obránce František Tíkal a také první Čech v NHL Jaroslav Jiřík.

Do podvodů byli zapleteni i špičkoví fotbaloví reprezentanti v čele s brankářem Břetislavem Dolejším, který chytal i na mistrovství světa ve fotbale 1958 ve Švédsku. A v některých případech byly zapojeny celé týmy, zejména Spartak Praha Sokolovo (tehdejší název dnešní Sparty), SONP Kladno a Slavoj Chomutov. V archivech a dobových svědectvích je v souvislosti s touto organizovanou skupinou často zmiňován i olympijský vítěz v boxu Július Torma a řada tehdejších basketbalistů. Nedílnou součástí celého sázkařského syndikátu byli také tajní organizátoři z řad veřejnosti – nelegální bookmakeři, finančníci z černého trhu a překupníci, kteří zajišťovali hotovost na úplatky a podávání obrovského množství tipovacích lístků na poštách po celé republice (Macků, 2004).

V tehdejší době fungovalo sázení v Československu na úplně jiných principech. Neexistoval internet ani pobočky s moderními terminály a kauzy se nevypisovaly tak flexibilně. Tehdy se nesázelo proti bookmakerovi na konkrétní pevný kurz. Tehdejší systém byl spíše podobný sázkám na koňské dostihy, kdy sázkaři tipovali výsledky vybraných zápasů (výhra domácích, výhra hostů, remíza), které byly předem vybrány sázkovou kanceláří na tiket (tzv. pořad). Všechny vsazené peníze se tehdy sesypaly na jednu hromadu (tzv. bank). Stát si z této hromady vzal svůj podíl a zbytek peněz se rovným dílem rozdělil mezi sázkaře, kteří správně uhodli nejvíce tipů. Sázky se vyplňovaly ručně na papírových formulářích, jež se odevzdávaly na sběrných místech, kterými byly zejména trafiky, kde se prodával denní tisk a cigarety, a pošty. Vše se zpracovávalo ručně, což s sebou přinášelo velké časové prodlevy spojené s vyhodnocením.

V praxi tedy nebylo vůbec jednoduché, i přes ovlivnění několika zápasů z tzv. “pořadu”, uspět, protože každý týden bylo potřeba natipovat celkem třináct zápasů. Podvodníci dokázali zmanipulovat vždy výsledky jen několika vybraných duelů z tohoto 13zápasového seznamu. Tím, že dokázali zařídít porážky velkých favoritů, zvládli vyřadit ze hry valnou většinu poctivých sázkařů, kteří o podvodech nevěděli. Sami pak podávali tikety, kde měli vždycky vyplněné zmanipulované zápasy a u ostatních utkání tipovali různé kombinace, aby měli větší šanci vyhrát (Macků, 2004).

Vyšetřovatelé tehdy dokázali odhalit podvody na základě anomálie ve výherních tiketech a výpovědí samotných aktérů, přičemž se tehdy točily v aféře na tehdejší poměry astronomické peníze, šlo o statisíce až miliony korun.

Odhalení tehdy probíhalo mravenčí kontrolou papírových materiálů a operativní prací tehdejší Veřejné bezpečnosti. Hlavním spouštěčem vyšetřování byla kontrola výherních lístků. Systém Sázký zaznamenal, že obrovské částky (hlavní výhry za 13 uhodnutých zápasů) inkasuje podezřele úzká a stále stejná skupina lidí – často podaná na různých poštách po republice, ale se stejnými rukopisy nebo vazbami na nastrčené osoby. Skupina záměrně manipulovala přátelské zápasy s nižší prestiží, kde zařídila šokující prohry favoritů (Macků, 2004).

Celý systém začal kolabovat zevnitř, protože kvůli průtahům se občas stávalo, že členové sázkařského syndikátu ne vždy vyplátili hokejistům či fotbalistům slíbené úplatky za zmanipulované zápasy včas. Mezi sportovci tak postupně narůstala frustrace a policie na základě operativních informací a udání začala získávat první svědectví. Když v roce 1960 spadla klec a začaly výslechy, zadržení hráči se začali pod tlakem vyšetřovatelů navzájem usvědčovat (Macků, 2004).

Při nízkém počtu výherců mohla výhra činit desítky tisíc korun a někdy až přes sto tisíc, což při tehdejších průměrném platu 1300 Kčs znamenalo hotové jmění. Za zmanipulované zápasy se jednotlivcům vyplácely částky v řádu jednotek tisíc korun (Macků, 2004).

Hlavní organizátor celé sázkařské akce František Plamínek, ekonom ČKD, dostal stejně jako několik dalších funkcionářů nepodmíněný trest odnětí svobody, sportovci většinou dostali “podmínky” a stop v reprezentaci. „Nejtěžší trest ze všech tenkrát ale dostal český hokej, kterému z reprezentačního týmu vypadli kvůli téhle akci tři nejlepší obránci,“ uvedl pro Hospodářské noviny v roce 2009 historik Jenšík. Zábrodský, který do aféry působil jako hrající trenér Spartaku Praha Sokolovo, sice dostal podmíněný trest, ale s povinností nastoupit na nucené práce do Ostravsko-karvinských dolů, konkrétně do dolu Hlubina, kde musel fáráním těžít černé uhlí (Macků, 2004).

Jak uvádí sportovní historik Jiří Macků (2004) ve své knize Utajené stránky hokejové historie: „Dá se souhlasit s tvrzením hokejové legendy Jaroslava Drobného, že Vladimír

Zábrodský byl hokejový génius, ale jinak lotr.“ Trestům neunikly ani zapletené kluby Spartak Praha Sokolovo (potrestáno 11 hráčů), SONP Kladno (potrestán 1 hráč) a Slavoj Chomutov (potrestáno 5 hráčů), které byly doslova zdecimovány a musely doplnit mužstvo řadou juniorů.

Kauza Synot a Ivan Horník

Tento konkrétní případ je učebnicovým příkladem sportovně motivovaného match-fixingu, neboť cílem účastníků této korupční aféry bylo zajištění lepší sportovní pozice jejich klubů. Na jaře roku 2004 policie na základě odposlechů obvinila z korupce tehdejšího sportovního ředitele klubu 1. FC Synot (později 1. FC Slovácko) Jaroslava Hastíka z korupce. Mezi obviněnými byli také ligoví rozhodčí Stanislav Hruška a Václav Zejda. Následně disciplinární komise zastavila činnost dalším rozhodčím a udělila také finanční pokuty. Tehdejší Českomoravský fotbalový svaz (předchůdce dnešní Fotbalové asociace České republiky) v reakci na kauzu ukončil platnost listiny rozhodčích a delegátů pro dvě nejvyšší fotbalové soutěže v Česku. Dalším obviněným z korupce byl také tehdejší spolumajitel klubu Ivo Valenta. 1. FC Synot byl potrestán odečtem bodů pro sezonu 2004/2005 (jeden z typických postihů v podobných případech) a peněžitou pokutou. Přestože kauza je známá především pod pojmem „Synot“, následné prošetřování odhalilo, že do ovlivňování zápasů se zapojili také funkcionáři dalších klubů, jako byly například FK Teplice, FC Slovan Liberec, FC Vítkovice, SFC Opava či Viktoria Žižkov. Právě v tradičním pražském klubu figuroval jako sportovní ředitel Ivan Horník (Novák, 2014)

Většina aktérů figurujících v této notoricky známé kauze byla obviněna z podplácení, návodu k podplácení (na straně sportovních klubů) a z přijímání úplatku (na straně rozhodčích). Do kauzy byl zapojený i bývalý předseda komise rozhodčích Milan Brabec, který z funkce odstoupil krátce po vypuknutí aféry. Rozsahem patří daná kauza k těm z nejrozsáhlejších na našem území. Dění bylo natolik sledované, že se později přelilo i do popkultury (divadelní hra Ivánku, kamaráde, můžeš mluvit? od Petra Čtvrtníčka nebo platformou Oneplay produkováná šestidílná série Štěstíčku naproti, která se reálnou korupční kauzou inspirovala).

V dané kauze se nijak neprokázalo navázání match-fixingu na sázky. Jedná se ještě o kauzu z doby, kdy bylo internetové kurzové sázení v České republice teprve v začátcích. Finanční úřad pro Prahu 1 však propojení sázkové kanceláře Synot Tip a klubu 1. FC Synot zjistil.

Kauza Mohelnice

Kauza Mohelnice z roku 2018 představuje nejvýraznější případ sázkařského match-fixingu v Česku. Klub FK Mohelnice převzal čínský investor, který podle médií organizoval manipulace zápasů ve prospěch asijských sázkových trhů. Hráči dostávali pokyny k ovlivnění výsledků a byli finančně motivováni. FAČR zahájila disciplinární řízení a někteří hráči byli rovněž vyšetřováni

policií v civilním řízení. Tento případ ukázal zranitelnost českého prostředí vůči mezinárodním sázkařským skupinám (Jančík 2018).

Kauza v českém tenisu

Na českých tenisových turnajích byli někteří tenisté cílem zahraničních sázkařských skupin. Manipulace probíhaly přes sociální sítě, šlo o skupiny z Balkánu či Ruska. Typickým rysem této kauzy je, že se týkalo hráčů hrajících na turnajích s nízkými odměnami, kteří jsou tedy ekonomicky zranitelnější než ti působící ve světové špičce. International Tennis Integrity Agency udělila několika hráčům zákaz činnosti (ITIA 2020).

Korupční kauza akce Šváb

Jednou z největších kauz spojených s match-fixingem v českém sportovním prostředí byla kauza, kterou spustila policejní akce pod názvem Šváb. Vzorec byl velmi podobný kauze Horník a Synot. Také v tomto případě byli mezi zadrženými a obviněnými jak fotbaloví funkcionáři, tak rozhodčí, ale i fotbalisté (Martin Uvíra). Hlavními obviněnými byli Roman Berbr, tehdy místopředseda FAČR, a Roman Rogoz, tehdejší sportovní ředitel klubu FC Slavia Vyšehrad. Obviněna byla také řada rozhodčích, kteří tehdy pískali druhou a třetí nejvyšší tuzemskou soutěž. Zatímco kauza Horník a Synot se týkala především nejvyšší soutěže, v případě kauzy Romana Berbra a Romana Rogoze se nejvyšší soutěži obvinění vyhnula a většina dokazování se týkala utkání ve druhé a třetí nejvyšší soutěži (ČT24, 2022).

Kauza na Moravě

Policii obvinila v největší razii v historii českého sportu 32 osob kvůli údajnému match-fixingu. Šlo o hráče, rozhodčí i funkcionáře z amatérského i profesionálního fotbalu. Mezi podezřelými je například Jan Wolf, primátor měst Karviná a předseda klubu MFK Karviná, který měl podplácet rozhodčí a hráče soupeře, aby pomohl svému klubu k záchraně v nejvyšší fotbalové lize. Rozsah této kauzy potvrdil, že match-fixing je i v současnosti v České republice rozsáhlým problémem, převážně ve fotbale (Průša & Mareš, 2026).

3 CÍLE

3.1 Hlavní cíl

Cílem diplomové práce je v návaznosti na přehled problematiky kurzového sázení a match-fixingu analyzovat, zda preventivní opatření, osvěta a vzdělávání mají vliv na snižování počtu podezřelých sportovních utkání, primárně v českém fotbale.

3.2 Dílčí cíle

- 1) Analyzovat pět vzájemně provázaných oblastí – kurzové sázení (vývoj, pravidla, terminologie), match-fixing (pojetí, druhy, historické souvislosti), právní rámec a opatření související s match-fixingem, nejvýraznější kauzy ve světě a českou praxi.
- 2) Provést kvalitativní empirický výzkum prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů se sedmi respondenty zastupujícími klíčové perspektivy integrity fotbalu, technologického monitoringu a sázkařského průmyslu v České republice, s komparativním vzhledem z hokeje, a tematickou analýzou identifikovat jejich názory na match-fixing, efektivitu preventivních opatření, osvětu a vzdělávání.
- 3) Na základě syntézy teoretických poznatků a empirických zjištění zhodnotit účinnost preventivních opatření, osvěty a vzdělávání v České republice na třech úrovních – institucionální, technologické a individuální – a identifikovat jejich vzájemné vazby a dopad v boji proti match-fixingu.
- 4) Na základě vytvořené syntézy formulovat doporučení pro zvýšení efektivity preventivních opatření, osvěty a vzdělávání v boji proti match-fixingu v České republice.

3.3 Výzkumné otázky

Práce zkoumá, zda a jak preventivní opatření, osvěta a vzdělávání přispívají k prevenci match-fixingu v České republice. K zodpovězení této otázky slouží následující výzkumné otázky:

- 1) Jaký je aktuální stav match-fixingu v České republice podle názorů odborníků z praxe?
- 2) Jak se právní a legislativní přístup České republiky k match-fixingu liší od zahraničních zemí a jaké jsou praktické důsledky těchto rozdílů?

- 3) Jaké preventivní nástroje a vzdělávací programy se v současnosti využívají a jak jsou vnímány?
- 4) Jakou roli sehraává technologický monitoring sázkových trhů v detekci a prevenci match-fixingu?
- 5) Jak přispívá osvětová činnost bývalých aktérů match-fixingu k prevenci manipulace sportovních zápasů?
- 6) Jaká jsou doporučení odborníků na zlepšení právního, institucionálního a technologického rámce pro efektivnější prevenci match-fixingu?

4 METODIKA

Pro zpracování výzkumné části diplomové práce byl zvolen kvalitativní přístup. Problematika match-fixingu se odvíjí od postojů, zkušeností a jednání konkrétních aktérů, jejichž perspektivy nelze dostatečně zachytit prostřednictvím statistických metod (Hendl, 2016). Výzkum je proto koncipován jako případová studie zaměřená na analýzu efektivnosti preventivních opatření, osvěty a vzdělávání v kontextu match-fixingu v České republice, primárně ve fotbale.

4.1 Výzkumný soubor

Výzkumný soubor byl sestaven metodou záměrného výběru, jehož cílem bylo pokrýt co nejširší spektrum perspektiv relevantních pro zkoumanou problematiku (Patton, 2002). Výběrovým kritériem byla přímá profesní nebo osobní zkušenost respondenta s match-fixingem, kurzovým sázením nebo integritou sportu. Výběr respondentů proběhl díky odborným kontaktům ve sportovním prostředí. Soubor tvořilo sedm respondentů zastupujících odlišné oblasti: integrity officer Fotbalové asociace České republiky, integrity officer Českého hokeje, profesionální fotbalista s přímou zkušeností s manipulací zápasu a současnou osvětou, zakladatel a generální ředitel společnosti Sportradar, bookmaker české sázkové kanceláře s devítiletou praxí, aktivní sázející od věku osmnácti let a manažer sponzoringu sázkové kanceláře. Aktivní sázející byl z etických důvodů, vzhledem k jeho přiznání praktik porušujících podmínky sázkových kanceláří, uveden pod pseudonymem.

4.2 Metody

Práce kombinuje teoretickou analýzu a empirický výzkum. K jejich zpracování byla využita následující metody:

Teoretické metody

- Analytická – rozčlenění problematiky match-fixingu na jednotlivé komponenty (kurzové sázení, právní rámec, preventivní opatření) a identifikace jejich vzájemných vazeb.
- Syntetická – propojení poznatků z odborné literatury, právních analýz a empirických dat v ucelený obraz.
- Historická – sledování vývoje sázení a match-fixingu v historickém kontextu.
- Legislativní – rozbor právních rámců a legislativních přístupů České republiky a zahraničí.

- Komparativní – srovnání přístupů jednotlivých zemí k prevenci match-fixingu a analýza rozdílů v perspektivách respondentů.
- Případová studie – detailní rozbor konkrétních kauz match-fixingu za účelem ilustrace právních a institucionálních výzev.

Empirické metody

- Polostrukturovaný rozhovor – kvalitativní výzkum vedený se sedmi respondenty reprezentujícími klíčové perspektivy. Rozhovory byly vedeny podle předem připravené osnovy, která byla přizpůsobena konkrétní roli respondenta. Všechny rozhovory byly zaznamenány a doslovně přepsány.
- Tematická analýza – zpracování rozhovorů zaměřené na identifikaci klíčových témat a vzorců v jednotlivých výpovědích. Výpovědi byly následně porovnány s cílem odhalit shody a rozdíly mezi různými perspektivami respondentů.

Sekundární zdroje

- Trendová analýza – zpracování statistických údajů z výročních zpráv společnosti Sportradar o vývoji počtu podezřelých zápasů.
- Mediální mapování – zmapování klíčových kauz match-fixingu reflektovaných v médiích s cílem porozumět veřejnému diskurzu.

4.3 Postup práce

Práce byla realizována ve třech vzájemně propojených fázích.

V první fázi (duben–listopad 2025) byla na základě studia odborné literatury, právních předpisů a relevantních zdrojů zpracována teoretická část práce a vymezen výzkumný rámec. Byla provedena analýza vývoje sázení a match-fixingu, právních rámců a relevantních mezinárodních a českých kauz.

V druhé fázi (leden–květen 2026) proběhla realizace polostrukturovaných rozhovorů se sedmi respondenty. Každý rozhovor byl veden podle předem připravené tematické osnovy, se souhlasem respondentů byl zaznamenán a následně doslovně přepsán. Všichni respondenti byli na začátku rozhovoru informováni o tom, na co slouží výzkum a souhlasili s nahráváním. Jeden respondent byl anonymizován, protože přiznal určité chování, které by ho mohlo ohrozit. Získaná data byla zpracována metodou tematické analýzy zaměřené na identifikaci klíčových témat a jejich vzájemné porovnání.

V třetí fázi (květen–červen 2026) byly empirické výsledky konfrontovány s teoretickými poznatky. Na základě syntézy teoretických a empirických zjištění byly formulovány odpovědi na stanovené výzkumné otázky a byla vypracována diskuse a závěry práce.

5 VÝSLEDKY

5.1 Rozhovor s integrity officerem FAČR Kamilem Javůrkem

Klíčovou osobu v boji proti match-fixingu v České republice představuje Kamil Javůrek, který od roku 2024 zastává pozici integrity officera ve Fotbalové asociaci České republiky, kam přešel od policie, kde se podílel na vyšetřování některých významných kauz českého fotbalu. Jeho přesun z pozice detektiva do fotbalové asociace znamenal značný posun v ochraně integrity českého fotbalu. Polostrukturovaný rozhovor se uskutečnil v červnu 2026 v Praze a byl zaměřen na praktické aspekty práce integrity officera, preventivní opatření, nástroje na odhalování a budoucnost boje proti manipulacím ve fotbale.

Javůrek nejdříve vyjasnil povahu své práce a rozdíly oproti policejnímu vyšetřování:

Práce integrity officera zahrnuje komplexní opatření ve smyslu vzdělávání, prevence, vyšetřování či analýzy. V rámci vyšetřování je práce velmi podobná policejnímu vyšetřování, což znamená identifikace nějakého problému a zajištění dostatečného počtu silných důkazů tak, aby mohl být podán podnět pro rozhodnutí ve věci, jestli byl spáchán disciplinární delikt nebo ne (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Rozdělení mezi prevencí a vyšetřováním popsal:

Prevence je dlouhodobě plánovaná činnost, která je rozvržená napříč celým rokem. Primárně je zaměřená na zranitelné kategorie, na rozhodčí a další osoby. Naopak vyšetřování je často spojené náhodně s nějakou konkrétní manipulací, která může třeba náhodně vyskočit. Pokud se jedná o nějakou dlouhodobou vyšetřovací činnost, tak ta kontinuálně pokračuje ve smyslu třeba nějaké další spolupráce s policií a podobně (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Rozdíl mezi match-fixingem a sportovní korupcí Javůrek vysvětlil následovně:

Match-fixingem nazývám ovlivnění zápasů z důvodu sázek, kdežto klasické ovlivnění zápasu z důvodu záchrany nebo postupu nazývám klasickou sportovní korupcí. Už jen z rozdělení vyplývá, že match-fixing je vždy spojený s nějakou sázkovou událostí a cílem manipulátorů je zisk, nejčastěji finanční. Kdežto motivace u ovlivněných zápasů z důvodu záchrany či postupu je často jiná než finanční (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Javůrek popsal cestu od podání podnětu až k rozhodnutí etické komise:

Jedná se o proces opatření, které se často opakují a navazují na sebe. Od prvotní analýzy a zajištění dostatečného množství důkazů po to, abychom mohli říct, že je podezření z disciplinárního deliktu a že to podezření spáchala nějaká konkrétní osoba. Následně se podá podnět před etickou komisí právě pro podezření z konkrétního disciplinárního deliktu (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Klíčovými nástroji pro detekci podezřelých sázek jsou externí služby:

Fotbalová asociace České republiky má podepsané smlouvy se společnostmi Sportradar a GeniusSport. Jedná se o společnosti, které monitorují sázkový trh a identifikují podezřelé sázkové události. Pokud k podezřelé sázkové události dojde, informují nás o tom a my začínáme vyšetřovat (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Nejzranitelnějšími osobami jsou podle Javůrka:

Mezi nejzranitelnější skupiny patří mládežnické kategorie, a to z důvodu zranitelnosti kvůli věku, dostatečnému množství životních zkušeností atd., tím pádem je pro manipulátory jednodušší je ovlivnit a zlákat k manipulaci. Pracujeme s tím tak, že právě na tyto kategorie se nejčastěji zaměřujeme v rámci prevence a vzdělávání (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Pokud jde o osoby zapojené do manipulací zápasů, Javůrek vysvětlil:

Nejčastěji jsou do manipulací zápasů z důvodu sázek vtaženi právě hráči, protože jsou to ti, kteří jsou schopni manipulaci zařít na hřišti. Manipulátoři se nejčastěji zaměřují na brankáře a obránce. Samozřejmě občas se objevují i další podezřelé osoby, konkrétně zde mluvíme o rozhodčích, ale jejich výskyt není už tak častý, jako tomu mohlo být už v minulosti (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Preventivní opatření a jejich vývoj jsou podle Javůrka založeny především na edukaci:

Prevence je nejdůležitější zbraň právě v boji proti jakékoliv trestné činnosti, nebo jakékoliv činnosti, která je v rozporu s nějakými předpisy. Tak tomu je i v případě FAČR, na prevenci se zaměřujeme, a to cílenou edukací a preventivními přednáškami. Velmi tomu pomáhají třeba i videozáznamy z jednotlivých utkání. Právě díky prevenci a často opakujícím se přednáškám, které jsou cílené, došlo z našeho pohledu k rapidnímu úbytku podezřelých zápasů (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Zajímavý aspekt prevence spočívá v zapojení osob, které byly samy součástí match-fixingu:

Jedná se určitě o velmi důležitý nástroj, a to z toho důvodu, že k posluchačům, k osobám, na které je prevence mířena, hovoří někdo, kdo si takový příběh prožil sám. Často je to proto bývalý fotbalista. Hráči v něm vidí někoho, kdo ještě třeba před pár lety mohl sedět na jejich místě a umí lépe mluvit jejich jazykem. Z mého pohledu to má ten správný efekt a je to důležitá součást preventivních přednášek (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Javůrek se vyjádřil k prevenci v porovnání s ostatními sporty a zahraničím:

Fotbal je z mého pohledu právě v rámci cílené prevence nejdál, a to z toho důvodu, že má vytvořena oddělení, která se specializují na prevenci, a zároveň má s těmito negativními jevy bohužel nejvíce zkušeností. Teď hovořím často se zahraničím. Prevence je velmi podobná, zahrnuje přednášky, preventivní videa a různé další kampaně (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Pohled Javůrka na aktuální českou legislativu je následující:

Český trestní zákoník nemá samostatnou skutkovou podstatu match-fixingu, nicméně dokáže s tímto pracovat. Právní kvalifikace je často spojena s korupční trestnou činností, podvodem, organizovanou trestnou činností nebo s organizovanou skupinou osob. Poté jsou jednotlivé interní předpisy, konkrétně u FAČR je to disciplinární řád, kde jsou uvedeny jednotlivé skutkové podstaty, jako je match-fixing. Takže asociace s tím umí pracovat, předpisy jsou schopné si tvořit samy a není to problém, že není samostatná skutková podstata match-fixingu, dá se s tím pracovat. V porovnání se zahraničím v některých zemích taková skutková podstata je, někde není, ale není to žádná překážka pro boj proti match-fixingu (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Spolupráce s mezinárodními organizacemi je ústřední součástí strategie:

Takováto spolupráce je naprosto klíčová, a to ať už kvůli sdílení nějakých zkušeností, informací. Často se ve větší části případů jedná o mezinárodní trestnou činnost, kde pracují různé skupiny osob pachatelů. Primárně UEFA a FIFA mají jednotlivá oddělení právě pro tento boj. Právě tato oddělení často podporují národní asociace, ať už doporučeními v rámci prevence, analýzou, nebo koordinací pravidelných či operativních schůzek. A to samé určitě platí i v rámci policie (osobní sdělení, 3. června, 2026).

Jakou důležitost vidí Javůrek ve spolupráci s jinými svazy, UEFA, FIFA, policií a dalšími složkami:

Spolupráce, ať už se státními složkami, státními orgány, zástupci neziskových organizací, prostě napříč celým spektrem státu, který se zabývá ať už prevencí, nebo i represí, je klíčová. Každý si plní svou určitou roli. NSA funguje vlastně jako představitel, zástupce všech asociací. Jedná se o orgán, který rozděluje finanční prostředky, měl by tedy z mého pohledu zastávat minimálně metodickou činnost pro jednotlivé asociace. Což je hlavně důležité pro ty asociace, které nemají na plný úvazek, nebo vůbec nedisponují rolí integrity officera a zde by měl právě pomáhat (osobní sdělení, 3. června, 2026).

5.2 Rozhovor s integrity officerem Českého hokeje Terezou Menčíkovou

Zatímco ve fotbale je v České republice problém s match-fixingem nejvýraznější, hokej jako další velmi populární sport vykazuje zcela odlišné charakteristiky. Pro porovnání přístupů obou sportů jsem v květnu 2026 vedl polostrukturovaný rozhovor s Terezou Menšíkovou, která v Českém svazu ledního hokeje zastává pozici integrity officer, a zároveň pracuje jako manažerka registračního oddělení.

Ke vzniku své funkce Menšíková uvedla:

Český svaz ledního hokeje dosud nemá vytvořenou pozici „safe guarda“ a záležitosti okolo integrity řeší Mezinárodní hokejová federace (IIHF). Moje funkce vznikla v roce 2022 z rozhodnutí IIHF. Ta v tu dobu odstartovala projekt „IIHF Integrity“ a chtěla po každé členské zemi osobu, která bude kontaktem pro řešení záležitostí v téhle oblasti (osobní sdělení, 21. května, 2026).

Klíčovým zjištěním je podstatný rozdíl v počtu případů match-fixingu mezi hokejem a fotbalem. Ke stavu problému v hokeji se Menšíková vyjádřila:

Co se týká match-fixingu, za celé čtyři roky se ke mně nedostal jediný podobný případ. Třeba, co se týká boje proti dopingu, tak se nám v hokeji příliš nedaří, ale ohledně ovlivňování zápasů je situace zcela jiná. Hokejová komunita se dobře zná, není tam ve srovnání s fotbalem, který má s match-fixingem velké problémy, taková anonymita. Právě anonymita je velmi důležitá pro ovlivňování zápasů (osobní sdělení, 21. května, 2026).

K rozsahu preventivních činností uvedla Menšíková:

Co se týče match-fixingu i dalších záležitostí, které spadají do integrity, přednáším na různých sympoziích, kde se vzdělávají noví trenéři nebo na kurzech, kde se trenérům udělují licence typu „C“. Byla jsem i na školení rozhodčích. Každá skupina je trochu jiná a vyžaduje trochu jiné zaměření. S rozhodčími hodně řešíme match-fixing, s trenéry se více věnujeme etice sportu nebo záležitostem antidopingové (osobní sdělení, 21. května, 2026).

K otázce, zda se počet integrity problémů zvyšuje či snižuje, se Menšíková vyjádřila pragmaticky:

Nedá se říct, zda je nyní problémů ohledně integrity více nebo méně. Jednoznačně se o problémech více mluví a častěji dochází k nahlásování závadného jednání. Následkem toho pak je více případů, které se řeší. Sportovní organizace se těmito problémy zabývají a v tomto směru dochází k velkému rozšíření povědomí mezi lidmi (osobní sdělení, 21. května, 2026).

K součinnosti s Národní sportovní agenturou uvedla:

Stejně jako na IIHF se problémem integrity začala NSA zabývat o něco později, konkrétně v roce 2024. Jednou až dvakrát ročně se společně scházíme a sdílíme spolu veškeré informace o této problematice. Je to hodně o vyměňování poznatků. Neexistují nějaké jasné dané noty, spíš máme ty správné kontakty a víme, s kým se o tom můžeme poradit. Naším úkolem není ty záležitosti vyřešit, ale jsme takový nárazník, který řeší, jak problém správně uchopit a spojit se se správnými lidmi (osobní sdělení, 21. května, 2026).

A dále Menčíková dodala:

NSA považuje match-fixing za jednu ze svých priorit a snaží se maximálně hlídat čistotu sportu. Její aktivity se s těmi, kterým se věnují na IIHF, nedublují, ale spíše doplňují a postupně se rozšiřují. Úžasnou práci odvádějí v integritě sportu i další složky, například Český

antidopingový výbor, který ohledně prevence odvádí perfektní výkon. Vytvářejí spoustu vzdělávacích kurzů, webinářů, mají skvělou aplikaci, kde si můžete zjistit, zda může být dle čárového kódu označen nějaký konkrétní lék za škodlivý. Obě organizace do prevence hodně šláply a věřím, že nás čeká lepší budoucnost (osobní sdělení, 21. května, 2026).

K otázce vlastní legislativy a regulace v hokeji se Menšíková vyjádřila:

Vlastní pravidla Český svaz ledního hokeje zatím nevytváří, stejně tak se nevěnuje ani debatám s politiky, kteří by mohli dát případným doporučením legislativní rámec. Vesměs se řídíme pravidly organizací, které jsou nad námi, v tomto případě IIHF a NSA, ale nějaké legislativní návrhy s politiky nediskutujeme. Snažíme se respektovat specifické hokejové prostředí, ale zároveň se snažíme dodržet všechna pravidla, na kterých jsme se domluvili. NSA začala trochu později, ale aktuálně se – možná i pod vlivem problému s match-fixingem ve fotbale – se této problematice velmi věnuje (osobní sdělení, 21. května, 2026).

Na otázku, jaké nástroje se v hokeji používají k prevenci, odpověděla:

Samozřejmě se problémům snažíme předcházet a věnujeme se prevenci. Co se týče match-fixingu i dalších záležitostí spadajících do integrity, přednáším na sympoziích, kurzech a školeních. Zároveň pracujeme na platformě pro rodiče, kde chceme všechny záležitosti okolo integrity hokeje zveřejňovat. Tato platforma by měla být součástí projektu Pojď hrát hokej. Základní informace máme zveřejněné na webových stránkách ceskyhokej.cz. Každoročně pořádá IIHF v prosinci Integrity week, jehož jsme pravidelně součástí (osobní sdělení, 21. května, 2026).

5.3 Rozhovor s fotbalistou Filipem Firbacherem

Fotbalista Filip Firbacher se v osmnácti letech stal obětí match-fixingu, k čemuž přispěl také problém s hazardem. Kvůli mladické naivitě původně dostal od FAČR nejprve trest zákazu činnosti na třicet měsíců, následně se ale rozhodl přistoupit problému čelem a stát se součástí prevence. Rozhovor se uskutečnil v lednu 2026 a byl zaměřen na osobní zkušenost s hazardem a match-fixingem, zranitelnost hráčů a efektivitu preventivních přednášek, kterých se účastní společně s integrity officerem Kamilem Javůrkem.

Ve své reflexi objasnil, jak se do problému dostal:

Všechno v kariéře vypadalo dobře, vydělal jsem si své první větší peníze. Když jsem už byl v kabině plné dospělých chlapů, řešilo se tam sázení a já jsem následně začal taky. Postupně jsem do sázení spadl, nesoustředil jsem se tolik na fotbal, začal chodit po hostováních. Z toho pak vzešel problém s match-fixingem (osobní sdělení, 28. ledna, 2026).

Ke konkrétní situaci, která se mu stala osudná, řekl:

Věděli, že mám nějaké problémy, jsem mladý. Kontaktoval mě zprávou jeden člověk, jestli neznám nějaké hráče v Motorletu nebo Rakovníku, abych se zeptal, jestli někdo spadne ve vápně, že by za to dostal nějakou finanční odměnu. Já jsem v tom nejdříve neviděl nějaký problém a předal informaci dál, což byla moje osudová chyba. Hráči Motorletu se v tomto případě chovali správně, nahlásili celou věc řediteli svého klubu a policii. Stačilo vlastně odmítnout a nic by se nestalo, ale nejlepší je v tomto případě věc nahlásit, aby se mohlo předcházet dalším podobným problémům (osobní sdělení, 28. ledna, 2026).

I z osobní zkušenosti popsal, jaké skupiny sportovců mohou být nejzranitelnější:

Byl jsem mladý, spadl jsem do hazardu a měl nějaké psychické problémy. Byl jsem tedy v tu dobu slabý a relativně lehce ovlivnitelný, což může být jeden z hlavních problémů. S integrity officerem Kamilem Javůrkem jsme se snažili dopátrat, proč oslovili zrovna mě. Mohlo to být i tím, že se o mě vědělo, že mám nějaké problémy se sázením. Sázení vidím jako velký problém, protože když se podívám na sebe nebo i lidi kolem, tak úplně neznám člověka, co by si nevsadil nebo k tomu neměl třeba nějaké sklony. O sázkových kancelářích slyšíme ve sportu všude kolem nás, když do toho ale člověk spadne, je hrozně těžké se z toho dostat (osobní sdělení, 28. ledna, 2026).

Firbacher zdůraznil důležitou roli prevence a osvěty:

Důležitou roli vidím i v prevenci, přednáškách. Když si vzpomenu na sebe, tak asi jedinou přednášku na podobné téma jsem měl zhruba v patnácti letech na repre srazu, a ještě byla v angličtině. Povědomí o match-fixingu bylo malé, tahle změna může pomoci. Kdyby v tu dobu přijel nějaký hráč s osobními zkušenostmi jako mám já, řekl mi všechny možné následky, případně komu se mohu svěřit, díval bych se na to jinak. Proto chci mladým hráčům pomoci, v osvětě jak o sázení, tak match-fixingu. Aby se nebáli o případných problémech mluvit, svěřit se. Největší rada je promluvit si s někým, v koho máte důvěru. Každý může mít nějaký problém, ale je důležité se nezavřít do sebe a nedělat si problém ještě větší (osobní sdělení, 28. ledna, 2026).

Možnost zlepšení situace vidí i v následujícím:

Přijde mi hrozné, že se může sázet třeba na sedmnáctileté kluky. Zrušil bych možnost sázek na mládežnické týmy, stejně tak na divizi nebo třetí ligu, kde jsou asi nejzranitelnější skupiny hráčů. Ať je možnost sázet na první nebo druhou ligu, kde hráči pobírají nějaké výplaty a nemají tyhle věci zapotřebí, jinak tento problém z fotbalu zřejmě nikdy nezmizí (osobní sdělení, 28. ledna, 2026).

Firbacher popsal, jak se dostal k osvětě ostatních:

K přednáškám mě navedl můj brácha, který měl v Pardubicích přednášku od Kamila Javůrka, a řekl mi, že mluvil i o mém případě. Já jsem se půl roku po udělení trestu doma trápil,

chtěl jsem něco změnit, a tak mě napadlo kontaktovat Kamila, že bych mohl jezdit na přednášky s ním a předávat své zkušenosti (osobní sdělení, 28. ledna, 2026).

Ke své roli v prevenci proti match-fixingu řekl:

Myslím, že přednášky mají dobré ohlasy. Mám je hlavně pro mládežnická družstva, na která se dá sázet a mohou se setkat s něčím podobným jako já, před tím je varujeme. Mám připravenou prezentaci, ve které mluvím o mém příběhu, jak může být nebezpečné sázení, jak rychle můžete do problémů spadnout. Snažíme se hráče upozornit, aby když je někdo s něčím problémovým kontaktuje, aby to nahlásili. Při přednáškách je vidět pozitivní odezva a reakce. Říkal jsem si, že svým příběhem mohu ostatním pomoci je před podobným problémem ochránit. Vždycky všem zdůrazňuji, pokud mají problém třeba se sázením, ať se mi ozvou, že jim řeknu více o mém příběhu a zkusím jim s problémem pomoci. Říkám jim, že sice třeba padesát tisíc může na první pohled vypadat dobře, ale je to malé procento z objemu výher a může jim to zkazit celou kariéru (osobní sdělení, 28. ledna, 2026).

5.4 Rozhovor s CEO Sportradaru Carstenem Koerlem

Klíčovou osobností světového sázkařského průmyslu i boje proti match-fixingu je Carsten Koerl, jenž byl u zrodu společnosti zabývající se detekcí match-fixingu. V rámci výzkumu pro tuto práci jsem s ním absolvoval polostrukturovaný expertní rozhovor, který se uskutečnil v lednu 2026 ve Vídni. Setkání bylo umožněno prostřednictvím obchodního kontaktu majitele společnosti eSports.cz Davida Schlegela. Rozhovor probíhal v angličtině a byl cíleně zaměřen na vznik a fungování systémů prevence match-fixingu.

Koerl vstoupil do sázkařského byznysu v roce 1997, kdy založil společnost Betandwin, pozdější Bwin, která ve své době patřila k nejpopulárnějším on-line sázkovým kancelářím v Evropě. Její název nosily na hrudi kluby jako Real Madrid, AC Milán nebo Werder Brémy. V Česku pak podporovala Slovan Liberec nebo Duklu Praha.

Společnost fungovala v Evropské unii na základě licence na Gibraltar, ale postupně se začala evropská legislativa zpřísnovat a jednotlivé státy Evropské unie začaly vyžadovat, aby sázkové kanceláře operující na jejich území měly vydanou licenci přímo pro konkrétní zemi. Koerl, který v roce 2026 oslavil 61. narozeniny, k tomu uvedl:

Postupně jsem si začal uvědomovat, že se trh mění a že nebude možné, abychom s Bwinem dokázali operovat v Evropě na základě jedné licence. Bylo zřejmé, že se situace vyvíjí tímto směrem, a proto jsem se rozhodl po vstupu Bwinu na vídeňskou burzu, že se podílu ve firmě postupně začnu zbavovat. Toužil jsem po tom, abych mohl v sázkařském byznysu zůstat,

ale ne po tom, abych v každém členském státě bojoval s úředníky o udělení licence (osobní sdělení, 15. ledna 2026).

Na tuto zkušenost navázal vysvětlením, co ho přivedlo k myšlence nového projektu:

Během řízení Bwinu jsem si uvědomil, že bych mohl založit firmu, která by mohla vytvářet servis všem sázkovým kancelářím na světě a pomáhat jim v děláni stabilního byznysu. Všechny sázkové kanceláře na světě řešily v podstatě velmi podobné problémy. Týkaly se správného nastavení kurzů, rychlosti informací o vývoji dané sportovní události, informací o tom, jak se na danou sázkovou příležitost sází v jiných sázkovkách a zda nedochází k nějakým podezřelým sázkám. V tomto směru šlo zejména o velmi vysoké sázky na to, že určitá událost dopadne konkrétním způsobem a také o to, že například velmi vysoké sázky probíhají z nově založených účtů (osobní sdělení, 15. ledna 2026).

V roce 2001 vznikla v norském Trondheimu společnost Sportradar jako projekt pro sběr a analýzu sportovních sázkových dat. Jejími zakladateli byli Petter Fornæss a Tore Steinkjer, ale klíčovou postavou této firmy se stal právě Carsten Koerl, který do firmy vstoupil nejprve jako investor a postupně působnost společnosti zásadně rozšířil. K motivaci, která ho k tomu vedla, řekl:

Uvědomil jsem si, že sázkové kanceláře jsou extrémně náročný byznys, kde se střetává řada nejistot. Když pomínu skutečnost, že nikdy nemáte úplně kontrolu nad tím, jak se bude dařit favoritům a kolik se stane překvapení, tak se zejména musíte potýkat s politiky a úředníky, kteří mohou různým způsobem regulovat váš byznys – ať se to týká ceny za pronájem licence, daňového zatížení sázkařského byznysu či například konkurence například ze státních společností. Proto jsem dostal nápad, že bych mohl vybudovat stabilní byznys, pomocí kterého budu poskytovat všem sázkovým společnostem dohromady (osobní sdělení, 15. ledna 2026).

Koerl dále popsal, jak match-fixing formoval strategické směřování Sportradaru:

V dřevních dobách sázení se match-fixing stal pro on-line sázkové kanceláře obrovskou hrozbou, která sázkové kanceláře připravovala o velké peníze. Uvědomil jsem si, že když založím společnost, jež bude sázkovým kancelářím pomáhat v prevenci před match-fixingem, nabídnu jim službu, za kterou mi utrhají ruce a budou ochotni ji dobře zaplatit. Zatímco v době kamenných sázkových kanceláří se sázelo nejvíc na výsledky sportovních událostí, s rozvojem internetu začal obrovský boom live sázení, jež přinášelo nové výzvy. Ukázalo se, že lidé preferují sázení, kdy vyhodnocení výsledku probíhá v řádu minut a množství podaných sázek s live sázením násobně vzrostlo (osobní sdělení, 15. ledna 2026).

Koerl poté přiblížil konkrétní technické a organizační výzvy, které bylo nutné řešit:

Sázelo se nejen na výsledky celých sportovních událostí, ale velmi se rozvíjely sázky například na to, zda třeba ve fotbale bude domácí tým kopat mezi 30. a 40. minutou roh, nebo

kdo vyhraje v tenisu třetí míček šestého gamu. Sázkové kanceláře potřebovaly urgentně zajistit dvě věci. Jednak potřebovaly dostávat informace o průběžném stavu zápasů skutečně on-line. Televize už od roku 2003 začaly přecházet z analogového na digitální vysílání a průvodním jevem této skutečnosti bylo zvyšující se zpoždění přenosu, které nyní bylo až deset sekund. Bylo potřeba, aby sázkaři, kteří jsou osobně na zápasech, nemohli např. z VIP prostorů s notebookem sázet na události, o kterých se sázková kancelář dozví až o několik sekund později. Později se začaly navíc rozvíjet smartphony a bylo možné začít sázet přímo z nich. Pro sázkové kanceláře bylo velice nákladné vysílat na všechny zápasy po celém světě svého zpravodaje, který bude on-line přímo z místa hlídat přesný stav konkrétní události. Kluby nechtěly zpravodajům poskytovat akreditace, což návštěvu zápasu ze strany zpravodaje značně prodražovalo. Musel jste platit cestu zpravodaje, jeho odměnu a vstupenku na zápas, přičemž u významných utkání se také stávalo, že zápas byl například vyprodaný. A tak jsem začal tento problém řešit za sázkové kanceláře ve firmě Sportradar já se svými kolegy (osobní sdělení, 15. ledna 2026).

Následně popsal, jak Sportradar reagoval na rostoucí hrozbu match-fixingu a jakým způsobem budoval nástroje pro ochranu integrity sportu:

Postupně se navíc do médií začaly dostávat velké skandály, které se týkaly sázení na vlastní zápasy či jiné ovlivňování zápasů ze strany jeho účastníků. Často nedocházelo k ovlivňování celých utkání, ale třeba došlo jen k tomu, že se hráč rozhodl schválně prohrát v tenisu třetí míč v pátém gamu nebo ve fotbale schválně odkopl mezi 50. a 60. minutou míč na rohový kop. Taková událost nebije přímo do očí, ale pokud by se něco takového stalo masovým jevem, tak to ohrožuje samotnou ziskovost on-line sázkových kanceláří. A proto jsme začali bojovat proti match-fixingu. Začali jsme sbírat anonymizovaná data od sázkových kanceláří a upozorňovat na podezřelé události, kde došlo k vysokým náběrům na konkrétní události. Tyto zápasy jsme začali označovat jako rizikové a sázkové kanceláře na tu konkrétní sázku mohly buď upravit kurz, nebo limitovat výši sázky například na několik jednotek eur, případně vyřadit tuto událost úplně z nabídky. Postupně jsme začali spolupracovat na integritě sportu i s mezinárodními organizacemi, které si uvědomily, že potřebují hlídat čistotu sportu. Sem patří zejména UEFA, FIFA, ale i tenisové organizace ATP či WTA, ligové soutěže po celém světě i policie. Spustili jsme tzv. Fraud Detection System (FDS), pomocí kterého jsme dokázali odhalovat podvody a podezřelé chování v reálném čase (osobní sdělení, 15. ledna 2026).

Koerl vysvětlil, jak přesně Fraud Detection System funguje:

Je to poměrně komplexní systém a určitě vám ho nemůžu popsat celý, už jen kvůli našemu know-how, které má velmi vysokou hodnotu, nicméně základ spočívá asi v následujícím: Systém hlídá podezřelé sázky. Sem patří například velmi vysoké částky vsazené na velmi málo pravděpodobný výsledek. Dále sem patří rychlé změny chování konkrétního účtu, případně

ovládání více účtů z jedné IP adresy s tím, že tam dochází k vysokým sázkám. Dále sledujeme, zda nedochází k opakujícím se vzorcům, které naznačují "insider-betting". V takovém případě dotyčný sází například na jednoho konkrétního tenistu a jednotlivé události v konkrétním zápase s tím, že dotyčný vykazuje velmi vysokou ziskovost s ohledem na pravděpodobnost. Důležité je, že my neříkáme, že ten a ten člověk podvádí. My jen vyhodnocujeme podezřelé okolnosti a předáváme data sázkovým kancelářím, případně spolupracujeme s policií. Nejsme policie ani soud a o podvodu či vině nerozhodujeme. Troufám si tvrdit, že pomocí našich systémů je v dnešní době velice obtížné podvádět dlouhodobě v sázkařském byznysu bez toho, aby dotyčný byl odhalen (osobní sdělení, 15. ledna 2026).

5.5 Rozhovor se sázejícím

Perspektiva sázkaře je pro pochopení match-fixingu důležitá. Úspěšní sázkaři přistupují k sázení s disciplínou, systematicky. Pracují s informacemi a analýzou, pokud je trh manipulován, jejich znalosti ztrácejí hodnotu.

Oslovil jsem Petra Krejčího (pseudonym), třicetiletého aktivního sázejícího ze Středočeského kraje, který se podle svých slov řadí mezi nejúspěšnější sázkaře na platformě Tipsport, jeho analýzy patří v této sázkové kanceláři mezi nejlepší. Používám pseudonym, jelikož se v textu přiznává k praxi porušující obchodní podmínky sázkových kanceláří. Rozhovor probíhal 4. února 2026 v Praze a šlo mi v něm především o to, jak se dívá na sázení jako na dlouhodobě výdělečnou činnost a jaký má vztah k match-fixingu.

Krejčí popsal své začátky takto:

Tak jako většina kluků jsem začal sázet v osmnácti letech. Prožil jsem také několik let mladických nerozvážeností a ze začátku jsem sázkovky dotoval. Člověk na začátku nemá přehled a dostatek zkušeností. Jezdil jsem na výjezdy a vsadil jsem si, abych zápasu dodal další šťávu. Neprohrával jsem nějaké velké peníze, sázel jsem za stokoruny, maximálně tisíce, ale v dlouhodobém horizontu jsem byl prodělečný (osobní sdělení, 4. února 2026).

K obratu, který nastal přibližně před třemi lety, uvedl:

V červnu roku 2023 jsem se začal sázení trochu víc věnovat. Nastavil jsem si nějaká pravidla a začal generovat zisk. Mám nějaký money management, nějaký rozpočet, který je v tuto chvíli asi sto tisíc korun měsíčně. Aby člověk měl šanci být úspěšnější, než je sázková kancelář, musí mít lepší informace a musí najít v konkrétní sázce „value“ neboli hodnotu (osobní sdělení, 4. února 2026).

Princip vysvětlil na konkrétním příkladu a popsal i způsob řízení rizika:

Pokud například sázková kancelář vypíše kurz na výhru domácího 2,00 a já vím, že šance, že domácí zvítězí, odpovídá dle mého názoru kurzu 1,50, tak pak má tato událost hodnotu 0,5. A tohle je základ, jak být v sázení úspěšný. Je třeba mít více informací, sázku si ohodnotit svým „fér kurzem“ a porovnat ho s kurzem, který stanovila sázková kancelář, a najít hodnotu v dané sázce. Pokud je ta hodnota malá, dávám menší vklad, pokud je větší, dávám větší vklad. Můj maximální vklad, kde mám důvěru 10/10, je 3000 Kč. Žádnou sázku nedávám za víc než za tyhle peníze. V dlouhodobém horizontu se mi samozřejmě občas stane, že mi několik sázek po sobě nevyjde. To je normální a běžné, ale tím, že mám nastavený tento money management, tak mě to nemůže úplně vyřadit ze hry. Nejčastěji sázím s důvěrou 5/10 nebo 6/10, což odpovídá částkám 1500 Kč nebo 1800 Kč (osobní sdělení, 4. února 2026).

K vlastní specializaci uvedl:

Moje sporty, na které sázím, jsou šipky a fotbal, v menší míře pak bojové sporty a hokej. Šipkám se věnuji deset let a myslím si, že mám mnohem více informací i zkušeností než bookmakeři, a lze si to ověřit i v sekci analýz na Tipsportu, kde patřím aktuálně do nejúspěšnější čtyřky v šipkách vůbec (osobní sdělení, 4. února 2026).

K časové náročnosti, psychické odolnosti a důležitosti sledovat kurzy u více sázkových kanceláří dodal:

Je ještě potřeba dodat, že je potřeba té přípravě věnovat hrozně moc času. Nefunguje to tak, že člověk přijde a je okamžitě v zisku. Kromě času potřebuje i pevné nervy a nesmí ho rozhodit, že prohraje mnohokrát za sebou. Sázení není sprint, ale je to maratón. Přicházejí výkyvy, ale musíte se na to dívat z dlouhodobé perspektivy. Říká se, že úspěšný sázkař dokáže vygenerovat asi sedmiprocentní zisk – z každé vsazené tisícovky dokáže v delším časovém horizontu vygenerovat 70 Kč. Důležité je též mít účty ve všech sázkových kancelářích, protože v nich bývají různé kurzy. Spousta úspěšných sázkařů má účty i v asijských sázkovkách a na sázkařských burzách, kde měříte síly ne s bookmakery, ale přímo s dalšími sázejícími. Je potřeba mít přehled o kurzech na danou událost ve všech sázkových kancelářích, protože to má zásadní vliv na ziskovost sázkaře (osobní sdělení, 4. února 2026).

Krejčí má účty u všech sázkových kanceláří a u každé z nich používá několik účtů, protože sázkové kanceláře úspěšným sázkařům běžně limitují výši vkladu:

Občas mi i nějaké sázkovky účet zruší. Považuji to za nespravedlivé, protože více než 99 procent sázkařů sázkové kanceláře dotuje a k tomu mizivému procentu úspěšných se sázkové kanceláře často chovají velmi nepřátelsky. Blokují jim sázky, limitují výši vkladů a někdy i účet uzavrou. Musím účty střídat, občas mi ani za tři tisíce sázku nevezmou a občas mi i „dropnou“ (sníží) kurz. V asijských sázkových kancelářích bývají kurzy často lepší a nedochází tam k

takovému omezování sázkařů, ale zase neposkytují takové právní jistoty (osobní sdělení, 4. února 2026).

Za nejlepší sázkovou kancelář označil Krejčí jednoznačně Tipsport:

Tuhle sázkovku považují za bezkonkurenčně nejlepší v českém měřítku a zároveň ji považují za jednu z nejlepších celosvětově. Její pracovníci budují skutečnou komunitu sázkařů, což se projevuje tak, že Tipsport umožňuje sázkařům vytvářet ke svým tipům analýzy. To znamená, že napíše svůj názor, proč by konkrétní sportovní událost měla dopadnout tak, jak si on myslí a další sázkaři ho mohou v sázení na tuto událost následovat. Pokud mu událost vyjde, je ohodnocen určitým počtem bodů do plusu, pokud mu nevyjde, tak body ztrácí. Na základě bodů se vytváří žebříček sázkařů podle úspěšnosti. Pokud jeho analýzy následují další sázkaři a přidají si konkrétní událost na tiket, může tvůrce analýz získat i tzv. nety, za které si může vsadit a následně je přeměnit na peníze. Nety můžete získat v případě, že vás následuje minimálně deset lidí v hodnotě několikanásobku vašeho vkladu. Pokud je člověk úspěšný sázkař, může nějaké peníze generovat i tímto způsobem. Když je vysoko v žebříčku, pak si jeho události lidé přidávají na své tikety (osobní sdělení, 4. února 2026).

Po představení respondenta a jeho přístupu k sázení se další část rozhovoru věnovala jeho vztahu k match-fixingu. Ke svému postoji uvedl:

Podobně jako většina lidí na ovlivňování zápasů pohlížím velmi negativně, protože to degraduje mé znalosti jako sázkaře. Pokřivuje to trh. Ve sportu by mělo platit fair-play a ovlivňování zápasů se mi velmi nelíbí a odsuzuji to nejen jako sázkař, ale i jako běžný občan. Myslím si, že match-fixing tady vždycky byl, je a napořád i bude (osobní sdělení, 4. února 2026).

K možnostem odhalení podvodů dodal:

Sázkové kanceláře, ale i specializované firmy neustále vylepšují metody, jak match-fixing odhalit, ale úplně se ho nikdy zbavit nedokážeme. Pokud je dotyčný sportovec chytrý, tak v určitých sportech je to v podstatě neodhalitelné. Nicméně pokud podvádíte systematicky, tak prakticky vždycky budete odhaleni. Problém podvádějících je totiž ten, že jim ve velké většině případů chybí sázkařská zkušenost. Sázkové kanceláře jsou totiž už v dnešní době tak chytré, že si dokáží propojit určité účty, fungují na základě pravděpodobnosti a umělé inteligence a dokáží odhalit podvody, jež dříve byly prakticky neodhalitelné (osobní sdělení, 4. února 2026).

Konkrétněji popsal, jak by takové podvádění mohlo v praxi vypadat a proč zůstává finančně omezené:

Nicméně si dovedu představit, že kdybych já fungoval v pozici vrcholového sportovce, tak bych v individuálním sportu dokázal sázkovku obelstít, pokud bych se rozhodl podvádět. Je nicméně potřeba dodat, že to není o tom, že bych si systematickým podváděním dokázal vydělávat velké peníze. Sázkové kanceláře používají určité vzorce chování, účty, na které se

přihlašujete ze stejné IP adresy a podobně, a dokážou odhalit opravdu hodně. Pokud by někdo chtěl podvádět systematicky a dlouhodobě, dokážu si představit, že by mu to mohlo vyjít maximálně v řádu stovek, maximálně jednotek tisíců korun, a to převážně na účtech, které z dlouhodobého hlediska hodně prohrávají. Nicméně i tak by to nemohlo fungovat na dlouhodobé bázi, protože je neudržitelné například sázet neustále na prohry jednoho konkrétního sportovce. To je velmi snadno odhalitelné. Dříve nebo později jsou dotyční odhaleni. Často nedochází vůbec k medializaci podobných skutečností, protože je to, co se právní stránky věci týče, velmi obtížně dokazatelné, ale sázkové kanceláře o tom vědí (osobní sdělení, 4. února 2026).

Z vlastní zkušenosti uvedl konkrétní příklady:

Setkal jsem se za deset let s případy v šipkách, kde k match-fixingu docházelo, a to zejména na turnajích nižší kategorie Modus Super Series (MSS). Medializováno bylo několik případů, ale myslím si, že ve skutečnosti tam případů match-fixingu bylo mnohem více, než bylo medializováno. Totéž platí i pro menší turnaje, třeba v tenisu. U kolektivních sportů, jako je třeba fotbal, tady nedávno vyplavala kauza v nižších soutěžích, ale s ovlivňováním výsledků či jednotlivých částí zápasu je to mnohem složitější, protože je nutné do celého procesu zapojit více lidí. S tím samozřejmě roste riziko vyvracení, vydírání, případně je také možné, že nějaký nezasvěcený hráč vám celý plán překazí (osobní sdělení, 4. února 2026).

Na otázku, zda se setkal se zápasem, který byl ovlivněný a kvůli kterému přišel o peníze, odpověděl:

Nedávno byl odhalen match-fixing u několika zápasů v nižších fotbalových soutěžích, kterým se také aktivně věnuji, a je dost možné, že jeden z těchto zápasů jsem měl vsazený. Nicméně už si nepamatuji, zda jsem jeho výsledek trefil správně nebo dopadl jinak, než jsem si představoval. Nicméně to ani není důležité. Důležité je to, že match-fixing u úspěšných sázkařů, kteří se spoléhají na své znalosti, znedůvěřhodňuje sázení jako proces. Nechcete sázet na zápasy, které jsou ovlivněné. Automaticky předpokládáte, že na zápasy nepůsobí vnější vlivy v podobě úplatků či jiných nepravostí (osobní sdělení, 4. února 2026).

V sázkařské komunitě se ovlivňování zápasů hodně probírá, je ovšem potřeba rozlišit, kdo tyto soudy pronáší. K dopadu medializovaných kauz na důvěru řadových sázkařů řekl:

99 procent sázkové společnosti dotuje. Pro těch pár lidí, kteří v sázení dokážou generovat nějaký zisk, je samozřejmě dobře, že někdo ty sázkové společnosti živí, protože jinak by v kapitalismu nemohly fungovat. Určitě se match-fixing v komunitě sázkařů hodně řeší, ale nemyslím si, že by to úplně odrazovalo lidi od sázení. Sázejících je strašně moc, třeba milion. Řada z nich jsou samozřejmě rekreační sázkaři, kteří sázejí třeba jen na reprezentaci nebo čistě pro zábavu. Medializované podvody se týkaly nižších českých soutěží a většina sázejících spíše vyhledává větší a významnější sportovní události, takže si nemyslím, že by tento problém měl

nějaký zásadní dopad na důvěru většiny sázejících. Určitě se najdou jednotlivci nebo desítky lidí, jež tyto skandály mohly ovlivnit, ale jde o velmi malou část sázejících (osobní sdělení, 4. února 2026).

K dopadu na reputaci samotných sázkových kanceláří dodal:

Match-fixing je samozřejmě problém pro reputaci sázkových kanceláří, protože obecně chtějí nabízet co nejširší škálu zápasů, na které se lidi můžou vsadit. Pokud přijde nějaký podobný problém, tak k této šíři nabídky sázející nemají úplně důvěru. Před deseti lety se vypisovaly kurzy jen na první nebo druhou ligu a postupem času se nabídka výrazně rozrostla. Nyní si můžete vsadit i na krajské soutěže a člověk pak k sázkám na podobné soutěže ztrácí důvěru. Pokles reputace ovšem probíhá nejen na straně sázejících, ale i sázkovky samotné pak zvažují vypisování kurzů na nižší soutěže, tzv. prales (osobní sdělení, 4. února 2026).

Na otázku dopadu na samotnou ziskovost bookmakerů ale Krejčí závažnost problému relativizoval:

Co se ale týká zisků sázkových kanceláří, tak match-fixing ziskovost sázkových kanceláří neovlivní prakticky vůbec. Samozřejmě, samotný boj s match-fixingem stojí sázkové kanceláře nemalé prostředky, ale match-fixing jako takový už takový dopad nemá. Bavíme se primárně o nižších soutěžích a já osobně mám limit od sázkovky nastavený tak, že si mohu vsadit maximálně dva nebo tři tisíce na zápas v nižší soutěži. Člověk, který si nově založí účet, může také sázet maximálně v tisících. Člověk, jenž je hodně v minusu, samozřejmě může sázet za více peněz, ale historicky musí dotyčný prohrát částky v řádu statisíců až milionů, aby mu sázkovka dovolila vsadit si v řádu alespoň desetitisíců. To znamená, že v souhrnu na tom sázkovka vždycky vydělá (osobní sdělení, 4. února 2026).

Mechanismus vysvětlil na konkrétním příkladu:

Pokud se bavíme o match-fixingu, který se týká sázení na jednotlivé zápasy, tak vyšší částky je možné vsadit pouze z účtů, které jsou dlouhodobě hodně proherní. Nechci paušalizovat, ale pokud by tu měla fungovat nějaká sázkařská mafie, musí si najít lidi, kteří jsou v sázení opravdu ve velkém minusu, a sázet na zápasy přes jejich účty. Nelze to ale dělat dlouhodobě, protože pak je celý proces velmi snadno odhalitelný. Kdybych si například vsadil za nějaké vyšší peníze na to, že Chlumec nad Cidlinou čtyřikrát v řadě prohraje, sázková kancelář okamžitě dostane informaci, že se děje něco podezřelého, a může se klidně stát, že sázkovka zápas úplně stáhne z nabídky. Nemyslím si, že by české sázkovky trávily na match-fixingu nějaké velké peníze (osobní sdělení, 4. února 2026).

K poměru objemu sázek na vyšší a nižší soutěže a roli asijského trhu uvedl:

Když vidím, jaké jsou nabrané sázky na jednotlivé události, tak na zápasy vyšších soutěží jsou vsazeny částky ve výši milionů až desítek milionů, na zápasy nižších soutěží jsou to obvykle

desetitisíce. V celkovém poměru je to zanedbatelné. Match-fixing ale může výrazně lépe fungovat u asijských společností, kde nejsou maximální výše sázek zdaleka tak omezovány. Lidé, kteří to zkoušejí, dobře vědí, že malý český rybníček není pro realizaci zisku z match-fixingu vhodný a musejí využívat služeb asijských sázkových kanceláří (osobní sdělení, 4. února 2026).

K právnímu postavení, fungování asijských sázkových kanceláří a burz sázek doplnil:

Asijské sázkové kanceláře samozřejmě nemají licenci pro to, aby nabízely služby českým sázkařům, fungují na českém trhu nelegálně. Nicméně sázkaři samotní nejsou za sázení u těchto sázkovek postihováni. Existují srovnávače kurzů mezi asijskými sázkovkami, a člověk si tak může na konkrétní událost vybrat nejlepší možný kurz. Funguje to podobně jako například Booking.com, kde vidíte nejlepší ceny v konkrétní lokalitě a můžete si vybrat nejvhodnější ubytování. V asijských sázkových kancelářích obvykle nejsou sázky limitovány výší vkladu a částky, které se tam protácejí, jsou daleko vyšší než v České republice, a to i na zápasy nižších soutěží. Kromě toho tam často fungují i burzy sázek, kdy nesázíte přímo proti bookmakerům, ale proti jiným sázkařům. Funguje to na principu akciového trhu, kdy k tomu, aby se mohla uskutečnit transakce, musí existovat nabídka a poptávka. Když sázkař přijme kurz, jenž nabízí jiný sázkař, dojde k obchodu, ze kterého si burza strhne malý poplatek (osobní sdělení, 4. února 2026).

Na podobném principu existovala i britská sázková burza Betfair, jež byla českým sázkařům dostupná do konce roku 2016 – provoz pro české klienty ukončila k 31. prosinci 2016 v souvislosti s nabytím účinnosti zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, jehož licenční podmínky nesplňovala. Krejčí považuje burzy za náchylnější k match-fixingu než klasické sázkové kanceláře:

Match-fixing je určitě daleko snazší provádět na sázkových burzách, protože tam slouží provozovatel burzy jako poskytovatel platformy, kterému úplně nezáleží na tom, jak konkrétní zápas dopadne, protože žije jen z poplatků, co tvoří konkrétní procento z uzavřených sázek. Obvykle tam jsou výrazně vyšší limity než u standardních sázkovek (osobní sdělení, 4. února 2026).

I sázkové burzy ale podléhají regulaci – konkrétní limity se v jednotlivých zemích, kde Betfair operoval, lišily. K rozdílům oproti českému trhu Krejčí dodal:

V Asii jsou obecně limity i regulace výrazně menší než třeba v Česku, ale jedná se tam také o výrazně populačně větší trhy. Obecně ale nemám s restrikcemi v rámci sázkových kanceláří v Asii žádnou zkušenost. Výhry tam ale bývají vždy vyplacené hned po skončení události, podobně je tomu ostatně i v České republice. Problémy v Asii nebývají ani s výběrem peněz, jen je tam někdy potřeba doložit informace o své identitě, podobně jako u českých sázkových kanceláří (osobní sdělení, 4. února 2026).

Éterem a sázkařskou komunitou se občas šíří informace o tom, že nějaký zápas je ovlivněný. Krejčí takovým informacím nepřikládá velkou důležitost a popsal, na co se při rozhodování spoléhá:

Spoléhám se v sázení převážně sám na sebe, případně na rady a zkušenosti jednoho svého dobrého kamaráda. Často se inspiroji v komunitě sázkařů na Tipsportu od těch nejúspěšnějších a jejich tipy občas sdílím. Občas se v diskusích řeší, že daný zápas je rizikový, ale já se do podobných debat moc nepouštím. Samo o sobě sázení zabírá hrozně moc času. Člověk samozřejmě musí mít co největší přehled, ale ti nejúspěšnější sázkaři tyhle myšlenky o ovlivněných zápasech neventilují, protože se věnují spíše analýzám zápasů (osobní sdělení, 4. února 2026).

K hodnocení důvěryhodnosti takových diskuzních příspěvků dodal:

Většina diskutujících, kteří šíří tyhle myšlenky, jsou ti, jež sázkové kanceláře dotují a jsou spíše zhrzení svými neúspěchy. Úspěšní sázkaři se do podobných spekulací moc nepouštějí a soustředí se na jádro, které je odlišuje od těch neúspěšných. V diskusích se objevuje spousta informací o tom, že daný zápas byl prodaný či ovlivněný, ale když si rozkliknete informace o daném diskutujícím, hned vidíte, zda je to analyzátor, jaké má diskutující zkušenosti, a v momentě, kdy to není člověk, který má za sebou opravdu dobré výsledky, podobný názor postrádá relevanci. Kdyby to psal někdo, kdo je vysoko v žebříčku, pak bych se nad tím určitě zamyslel (osobní sdělení, 4. února 2026).

Na otázku, zda se podvodníkům vyplatí riziko spojené s match-fixingem, odpověděl:

Podle mého názoru je mnohem snazší přijít k penězům jiným nepoctivým a hůře odhalitelným způsobem než zkusit ovlivnit nějakou sportovní událost (osobní sdělení, 4. února 2026).

Podrobněji popsal svou představu profesionálního podvodu:

Když se vžiji do situace podvodníka a měl bych ovlivňovat nějaké zápasy za účelem zisku, tak bych z konkrétního účtu sázel jak na sebe, tak proti sobě, abych nějaké sázky cíleně prohrál. Nejde to dělat tak, že když na sebe vsadím, tak mi sázka vždycky vyjde. To bych moc daleko nedošel. Určitě bych sázel z několika účtů u různých sázkových kanceláří a nikdy ne za vyšší částky, než je na konkrétním účtu zvykem. Pak se objeví v sázkovce červená kontrolka, a to je konec. Nejvíce podezřelé jsou „side-bety“, to jsou u tenisu třeba gemy nebo jednotlivé míčky v gemu, u fotbalu třeba žluté karty. To se nejsnáze ovlivňuje, ale také je to nejvíce vidět (osobní sdělení, 4. února 2026).

K rozdílu mezi individuálními a kolektivními sporty a k motivaci pachatelů dodal:

U individuálních sportů to ještě v nějaké malé míře zorganizovat lze, ale u kolektivních sportů je to extrémně složité a je to skoro šílenství, protože do toho musíte zapojit více lidí, ti

nezapojení vám to mohou zkazit, a navíc musíte vyplatit všechny zainteresované, takže aby se vám to vyplatilo, potřebujete podvodem získat mnohem více peněz. To je samozřejmě pro sázkovou kancelář podezřelé. Když podplatíte gólmana a čtyři obránce, je to snazší, než když podplatíte útočníky, ale ta rizika jsou extrémní. Pro organizátory podvodů je to mimořádně složité, na druhou stranu sázkovky umožňují u kolektivních sportů nabírat sázky za vyšší peníze než na lokální sporty. Každopádně je mi jasné, že lidé, kteří se do podobných podvodných aktivit pouštějí, jsou obvykle ve složité situaci, často mají dluhy, jsou nějakým způsobem vydíraní, například mafií, nebo se dostali do jiných problémů. Snažím se přemýšlet způsobem, jak bych podobnou situaci, ve které se ocitli, řešil já. Někdy samozřejmě videa ze sportovních událostí působí až úsměvně, kdy si brankář a obránce nahrávají tak dlouho, než padne gól, nebo šipkař najednou nemůže trefit to, co dříve s přehledem trefoval (osobní sdělení, 4. února 2026).

K vývoji match-fixingu za poslední roky uvedl:

V minulosti obecně sázkovky měly méně informací o zápasech a jejich aktérech, takže i události, které na první pohled mohly vypadat jako match-fixing, mohly být třeba špatným nastavením kurzů ze strany sázkových kanceláří. Sázím dvanáct let a jednoznačně vidím trend v tom, že se sázkové kanceláře zlepšují a stanovují lepší kurzy a postupně zapojují do tvorby jednotlivých kurzů i umělou inteligenci. Pro nás sázející je pořád složitější získat tu hodnotu (value) u jednotlivých kurzů a generovat zisk (osobní sdělení, 4. února 2026).

Svůj výhled do budoucnosti shrnul takto:

Dneska je samozřejmě všechno mnohem lépe monitorované než dříve, takže by logickým vyústěním mohlo být, že match-fixingu ubývá, na druhou stranu se ale výrazně rozrůstají kurzové nabídky do nižších soutěží a je možné sázet na daleko větší množství událostí, včetně těch lokálních, kdy vítěz ani nezíská nějaký podstatný finanční benefit z toho, že v události zvítězil. Pro lidi, kteří se sportem neživí a najednou si mohou vsadit u konkrétní události sami na sebe, je to velké lákadlo. Osobně si myslím, že spousta takových lidí může match-fixing používat k malému přivýdělku, ale tak, aby to nebylo příliš okaté. Je to ale pouze můj osobní názor, nemám to z praxe neprůstřelně potvrzené. V budoucnu budou sázkové kanceláře mít pořád lepší možnosti se dopátrat, zda došlo či nedošlo k ovlivnění zápasu. Na druhou stranu se domnívám, že se nikdy nepodaří zajistit, aby match-fixing ze sázení zcela vymizel. Pro hráče je to snadný výdělek, kdy si v rámci několika minut mohou přilepšit. A pokud to nebudou příliš přehánět, zůstane obvykle záležitost pouze v rovině podezření. Je to o tom, jak moc budou sportovci chytří a jakou zvolí strategii k tomu, aby sázkovou kancelář obelstili. Ve velkém měřítku ale match-fixing nebude mít šanci na úspěch. Podvodníci si budou moci přilepšit, ale pokud si budou chtít vydělat větší peníze, jejich podvod bude odhalen (osobní sdělení, 4. února 2026).

5.6 Rozhovor s bookmakerem Karlem Milcem

Bookmakeři sázkových kanceláří jsou v první linii detekce match-fixingu, vidí anomálie na trhu jako první. Proto jsem oslovil Karla Milce, který pracuje v Tipsportu na pozici „specialista závodu – live“ již devátým rokem. Zásadní část pracovního týdne se věnuje fotbalu, hokejovým zápasům a dalším sportovním událostem dle aktuální poptávky. Rozhovor v květnu 2026 v Kladně byl zaměřen na praktické aspekty odhalování podezřelých sázek a mechanismy, kterými se sázkové kanceláře brání match-fixingu.

K povaze své práce se vyjádřil následovně:

Při stanovování kurzů mám stoprocentní odpovědnost. U většiny zápasů se věnuji stanovování kurzů na konkrétní zápas sám, u velkých zápasů, jako je například mistrovství světa ve fotbale, je možných sázek na konkrétní sportovní událost hodně, takže si třeba danou událost rozdělíme s více bookmakery. Část kurzů, zejména na ty méně významné události, pak neděláme „in-house“, ale nakupujeme je od externích dodavatelů, například od Sportradaru. Pracuji v různé denní či noční hodiny dle potřeby. Od doby covidu vznikla možnost pracovat i z domova, kterou v nějaké míře kombinuji s prací přímo z berounské kanceláře Tipsportu. Za jednu směnu obsloužím svými kurzy průměrně pět zápasů. Při své práci sleduji jednak, jak stanovuje kurzy na stejnou událost konkurence, a jednak sleduji náběry peněz od sázkařů na konkrétní tipy. Při stanovování výsledného kurzu je potřeba přihlídnout i k těmto ukazatelům (osobní sdělení, 11. května 2026).

Bookmakeři se podle Milce nacházejí na první linii detekce match-fixingu – jsou to právě oni, kdo si jako první všimne podezřelých sázkařských aktivit. K identifikaci warningových signálů se Milec vyjádřil:

Bookmakeři jsou obecně první instancí, kteří se v sázkové kanceláři setkávají s match-fixingem. Jako první si všímají, že výše sázek na jednotlivé události je podezřelá. Já jsem live bookmaker, ale už před zápasem jsou určité okolnosti, které mohou nasvědčovat, že u konkrétního zápasu dochází k match-fixingu. Projevuje se to například tak, že jsou velké náběry např. na výhru domácího týmu a kurzy začínají u naší sázkové kanceláře i u konkurence výrazně dropovat. To je první ukazatel, že se něco děje (osobní sdělení, 11. května 2026).

Milec však upozornil na důležité rozlišení – ne každý pokles kurzů znamená nutně match-fixing:

Ne vždycky ale musí nutně jít o match-fixing. Někdy prostě mohou být kurzy na danou událost jen špatně vypsány. Hosté mohou přijet s dorostenci, mít v týmu velkou marodku, v individuálních sportech může konkrétní sportovec zápolit s nemocí nebo se zraněním. Nejde nějak paušálně od stolu jen kvůli poklesu kurzů vyhodnotit zápas jako ovlivněný. Důležité je i to,

že signálem nemusí být jen dropování kurzů, ale třeba i skutečnost, že se změní hranice „více/méně“ u vstřelených branek třeba ze 2,5 na 5,5 (osobní sdělení, 11. května 2026).

Dalším klíčovým varovným signálem je podle Milece chování specifických skupin sázejících:

Dalším varovným signálem je skutečnost, že na danou událost sázejí sázkaři, které obecně máme označené v kolonce „podezřelí“. Některé klienty máme zařazené ve skupině, že se obvykle ochomýtají okolo podezřelých zápasů. Není to v rovině, kdy bychom na ně už mohli udeřit a s jistotou říct, že konkrétní zápasy ovlivnili, nicméně k tomu, abychom na zápas zaměřili svoji pozornost a blíže ho sledovali, to stačí. Je vždy na vyhodnocení bookmakera, aby rozhodl, zda může jít o podvod, nebo třeba o důsledek skutečnosti, že nejlepší hráč týmu se zranil a sázkaři mají lepší informace o základní sestavě (osobní sdělení, 11. května 2026).

Ke zpracování informací o podezřelých sázkách na globální úrovni řekl:

Informace o podezřelých sázkách po celém světě sbírá společnost Sportradar, ale s tou já do kontaktu nepřijdu. Tyto informace obvykle přicházejí až po skončení sportovních událostí a řeší je analytici z oddělení risku. Detailní analýza obvykle chodí až po zápase, do té doby jsou k dispozici jen varování (osobní sdělení, 11. května 2026).

Důležitou součástí strategie sázkových kanceláří je reagování na varovné signály. Milec popsal stupňovaný přístup:

Pokud přijdou varovné signály, neznamena to, že zápas hned stáhneme z nabídky. Nejprve se snažíme kurzy trochu uhnout a výrazně je snížit. Pokud ale sázky neustávají, tak nám nezbývá nic jiného než sportovní událost stáhnout z nabídky. Určitě nechceme nabízet kurzy na zápasy, kde máme velké podezření, že jsou ovlivněné, takzvaně cinklé (osobní sdělení, 11. května 2026).

Milec však upozornil na obtížnost kvantifikace výskytu těchto signálů:

Jak často k varovným signálům dochází, je velmi obtížné stanovit. Často navíc mohou být příčiny podobných jevů úplně jiné a nemusí souviset s tím, že by se sportovní událost někdo snažil ovlivnit. Událostí, kde se dějí nestandardní jevy, které vedou ke stažení události z live nabídky, je v řádu jednotek procent, ale zdaleka ne všechny souvisejí s nějakými nekalostmi. V žádném případě ani zdaleka neplatí, že každý zápas, který stáhneme z live nabídky, je podvod (osobní sdělení, 11. května 2026).

K rozmanitosti podezřelých chování podvodníků poznamenal:

Vzorců chování podvodníků je obrovské množství a úplně se nevyplácí zevšeobecňovat. Když se například domluví, že v prvním poločase padne jedna branka v závěru poločasu, začínají náběry sázek až na live sázkách po třicáté minutě zápasu. V tu chvíli totiž kurz na gól v prvním poločase začíná výrazně růst. Stejně jako se zdokonalují naše možnosti k odhalení podvodů, tak se hodně zlepšují i match-fixeři (osobní sdělení, 11. května 2026).

Při pokusném scénáři silného podezření na ovlivňování výsledku popsal Milec svůj postup:

Když to není vyloženě noční zápas, obvykle hned kontaktuji kolegy z oddělení risku, aby se na konkrétní událost podívali a následně řešíme, jak se k tomu postavit. Problém se můžeme pokusit vyřešit úpravou (snížením) kurzů nebo to rovnou můžeme vyhodnotit tak, že danou událost nemá vůbec smysl nabízet. Sledujeme též skutečnost, jak se ke konkrétní události staví konkurenční sázkové kanceláře (osobní sdělení, 11. května 2026).

Na otázku, zda se podezření na match-fixing může změnit prakticky v jistotu, odpověděl:

Upřímně řečeno, úplná jistota v těchto záležitostech neexistuje, ale 99% pocit, že je zápas tutově ovlivněný, jsem už určitě měl. Dokud někoho nechytíš za ruku nebo za tebou někdo nepřijde a pomocí důkazů ti nedokáže, že je daný zápas ovlivněný, není na místě dělat soudy. Pokud jsme opravdu přesvědčení o match-fixingu, událost stáhneme z nabídky, ale už podané sázky obvykle vyplácíme a vyhodnocujeme (osobní sdělení, 11. května 2026).

Ke geografické a sportovní rozmanitosti match-fixingu poznamenal:

V minulosti to bylo často v Rusku. Obecně se ale tyhle věci dějí spíše v nižších soutěžích. Tam se občas stávají opravdové prasárny, které jsou třeba ve fotbalové lize mistrů naprosto nepředstavitelné. Velmi podezřelé zápasy pamatuji i třeba v basketbalu, stolním tenisu nebo tenisu, ale opravdu se to děje napříč všemi sporty. Obecně platí, že čím méně lidí máš v týmu, tím je jednodušší celý podvod zorganizovat (osobní sdělení, 11. května 2026).

K dopadu skandálu ovlivňování utkání v českém fotbale z března 2026 na chování veřejnosti poznamenal:

Jsme kluci, kteří samozřejmě sportem žijí každý den, a tyhle události jsme podrobně sledovali. Nicméně se nestalo to, že by po provalení téhle velké aféry nějak opadl zájem o sázení ze strany veřejnosti. Tipsportu a jiných českých sázkových kanceláří se tyto skandály ani tolik netýkají, protože většina sázek jde přes asijské sázkovky, kde je možné i na rizikové zápasy sázet výrazně vyšší obnosy než v Česku. Po vypuknutí sázkařské aféry se samozřejmě Tipsport snažil minimalizovat škody a okamžitě ukončil spolupráci jak s klubem MFK Karviná, tak se Slezským FC Opava (osobní sdělení, 11. května 2026).

Milec zdůraznil, že skandály nemají zásadní dopad na práci bookmakera:

Tipsport určitě nechce být s podobnými událostmi spojovaný. Je to něco, co je proti duchu fair-play a trápí to nejen veřejnost, ale i sázkovou kancelář. Všechny podvody dělají lidé proto, aby obraly sázkovou kancelář a žádná sázkovka nechce být s aférami tohoto typu spojovaná. Match-fixing se děje a žádná sázkovka ho nedokáže úplně vymýtit. I když podobná aféra propukne, neměla by nás bookmakery nijak ovlivnit. My musíme pořád dělat svoji práci a chovat se pořád stejně (osobní sdělení, 11. května 2026).

Na závěr se Milec vrátil k dlouhodobým trendům v oblasti vzdělávání a prevence:

Oddělení risku nám bookmakerům dělá často školení, dostávají se k nám manuály, jak bychom měli v krizových situacích postupovat, a obecně se snažíme v problematice neustále vzdělávat. Samostatnou kapitolou je pak vzdělávání nováčků (osobní sdělení, únor 2026).

V závěrečné reflexi Milec vyslovil svůj názor na budoucnost boje proti match-fixingu:

Zdokonalují se také podvodníci, a navíc s rozšířením kryptoměn, které se stávají univerzálním platidlem po celé planetě, můžete snáze provádět finanční toky po celé planetě, aniž byste byl jednoduše odhalitelný. Poměrně rozšířený je černý trh a šedá zóna. Rozvinuly se platformy, jako je třeba Polymarket, kde je možné spekulovat nejen na sport, ale na výsledky řady společenských událostí. I tam může docházet k match-fixingu a na podobných platformách nebo sázkových burzách je mnohem snazší podvody skrýt. Osobně bych ale navrhoval zvolit jakoukoliv jinou cestu ke zbohatnutí (osobní sdělení, 11. května 2026).

5.7 Rozhovor s marketingovým pracovníkem sázkové kanceláře Marcelem Vonešem

Pro sázkové kanceláře je ochrana značky a reputace klíčová, marketing a sponzoring stojí v první linii vnímání rizik spojených s podezřelými praktikami. Proto jsem oslovil Marcela Voneše, který postupně v sázkové kanceláři Fortuna zastával pozice koordinátora marketingu jednotlivých poboček, specialisty péče o značku a následně manažera sponzoringu. Rozhovor v dubnu 2026 v Praze byl cíleně zaměřen na vnímání match-fixingu a reputační rizika v sázkařském byznysu z pohledu sázkové kanceláře.

K výběru partnerů, s nimiž sázková kancelář spojila své jméno, se vyjádřil následovně:

Jednotlivé spolupráce jsme vybírali podle jejich byznysového potenciálu. Vždycky jsme se chtěli spojovat se sporty, na které se sází a které jsou hodně vidět. Dost se u nás sledovalo, aby se vložené prostředky vrátily zpátky, což vůbec není jednoduché. Mimo fotbalu a hokeje jsou možnosti velmi omezené. Za dobu, kdy jsem ve Fortuně pracoval, jsme působili jako generální partner nejvyšší fotbalové soutěže, která se jmenovala Fortuna liga, podporovali jsme i druhou ligu i nižší fotbalové soutěže a řadu fotbalových klubů, konkrétně Slavii Praha, Bohemians Praha, Baník Ostrava, v hokeji pak Spartu Praha, Motor České Budějovice, Bílé Tygry Liberec (osobní sdělení, 21. dubna 2026).

K reputačním rizikům spojených s match-fixingem se vyjádřil:

Match-fixing obecně vždycky znamenal reputační riziko. Ne nutně pro sázkovou kancelář jako takovou, protože ta bývala obecně tou poškozenou, kterou se podvodníci snažili okrást, ale pro kurzové sázení a jeho důvěryhodnost samozřejmě match-fixing rizikem byl. Obecně platí, že jako sponzoři nebo partneři jakéhokoliv klubu jsme měli jako součást smlouvy garantováno, že

druhá strana se zdrží jakýchkoliv nepravostí, ale také takového konání, které může jen být vykládáno jako podezřelé (osobní sdělení, 21. dubna 2026).

Voneš zdůrazňoval, že pro Fortunu není primárním faktorem právní vina či nevina, nýbrž ochrana reputace partnera. Praktickým příkladem se stala změna strategie sázkové kanceláře Tipsport na jaře 2026, která na základě podezření zastavila spolupráci s kluby MFK Karviná a SFC Opava. Voneš to charakterizoval takto:

Ve stejném duchu došlo na jaře 2026 po vypuknutí sázkařské aféry k ukončení spolupráce sázkové kanceláře Tipsport s kluby MFK Karviná a SFC Opava. A ani tam ještě nerozhodovaly o vině či nevině orgány činné v trestním řízení. Podezřelé aktivity a match-fixing jsou samozřejmě primárně v rukou bookmakerů a risk-analytiků, my jako marketing nebo sponzoring nejsme určité v první linii. V okamžiku, kdy je podezření velmi silné a začíná se o něm diskutovat v médiích či na veřejnosti, je to už něco, čemu musíme věnovat pozornost i my. Když například nyní unikly odposlechy karvinských funkcionářů a ukázalo se, že tam evidentně docházelo k podezřelému jednání, už to stačilo na porušení smluvních podmínek (osobní sdělení, 21. dubna 2026).

Voneš se dotýkal také otázky výběru partnerských klubů a strategického přístupu Fortuny k minimalizaci reputačních rizik. Zdůrazňoval, že sázková kancelář preferuje spolupráci s velkými kluby, které si rizika spojená s match-fixingem uvědomují a která nejsou veřejností spojována s podezřelými praktikami:

Pro nás je hrozně důležité vnímání veřejnosti. Současná Slavia Praha není spojována s některými podezřelými praktikami z minulosti, stejně tak jako doba, kdy Spartu Praha ovlivňoval Ivan Horník, je dávno pryč. Menší kluby, které nejsou tak na očích a kde je podobné podvodné jednání snazší skrýt, jsme zase my jako Fortuna na bilaterální bázi nepodporovali. Fortuna se historicky spojovala s těmi největšími kluby, podporovala ve fotbale Viktorii Plzeň, Spartu Praha. Na Slavii je spolupráce primárně o velikosti toho klubu a síle brandu (osobní sdělení, 21. dubna 2026).

Na otázku, zda match-fixing představuje pro Fortunu reputační riziko, Voneš odpověděl pragmaticky:

Není to určitě příjemné, ale sázková kancelář bývá evidentně, co se match-fixingu týče, na straně poškozených. Veřejnost sázkovku neviní z toho, že by podobné jevy zapříčinila. Reputačním rizikem je match-fixing spíše obecně pro sázení jako takové (osobní sdělení, 21. dubna 2026).

6 DISKUSE

Empirický výzkum realizovaný prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů se sedmi respondenty ukazuje, že efektivní boj proti match-fixingu vyžaduje koordinovaný přístup na třech vzájemně se doplňujících úrovních: institucionální, technologické a individuální. Následující analýza zkoumá, jak jednotlivé úrovně fungují v praxi, porovnává názory respondentů s teoretickými poznatky a identifikuje vzájemné propojení. V diskuzi jsou opět využity některé názory respondentů z výše uvedených rozhovorů.

6.1 Institucionální úroveň boje proti match-fixingu

Empirický výzkum odhaluje, že institucionální rámec představuje základní pilíř, na němž se budují další preventivní opatření. Vytvoření pozice integrity officera ve fotbale a hokeji v České republice přímo koresponduje s mezinárodním trendem reprezentovaným Úmluvou Rady Evropy proti manipulaci sportovních soutěží otevřenou k podpisu v roce 2014 a běžně označovanou jako Macolinská úmluva. Tato úmluva, kterou Česká republika sice podepsala, avšak dosud neratifikovala, stanovuje povinnost zřídit tzv. národní platformu pro boj proti manipulacím a definuje stěžejní oblasti prevence, regulace sportovního sázení a státní povinnosti (Rada Evropy, 2014). Kamil Javůrek z FAČR, který přešel z pozice kriminálního detektiva do role integrity officera v roce 2024, symbolizuje tento posun k institucionalizaci. V Českém hokeji byla vytvořena pozice integrity officera v roce 2022 na základě rozhodnutí Mezinárodní hokejové federace, která odstartovala projekt IIHF Integrity.

Jedním z klíčových zjištění je, že se česká legislativa v některých aspektech liší od požadavků Macolinské úmluvy zmíněné výše. Zatímco některé evropské státy vytvořily konkrétní právní normy specifikující manipulaci sportovních soutěží jako samostatný trestný čin, česká legislativa se touto cestou dosud nevydala. České trestní právo postihuje match-fixing prostřednictvím obecných trestných činů – přijetí úplatku (§ 331 TrZ), podplácení (§ 332 TrZ) a podvodu (§ 209 TrZ). Ačkoliv rozhodovací praxe českých soudů již výslovně potvrdila, že match-fixing může naplnit znaky těchto skutkových podstat (Nejvyšší soud ČR, 2007; 2019), Javůrek řekl, že absence samostatné skutkové podstaty není zásadní překážkou. „Asociace s tím umí pracovat, předpisy jsou schopné si tvořit samy a není problém, že není samostatná skutková podstata match-fixingu.“

Stěžejní rozdíl mezi institucionalitou veřejnoprávní a sportovní roviny spočívá v rozdílných důkazních standardech. Zatímco trestní právo vyžaduje přísný standard “nade vše rozumnou pochybností”, sportovní tribunály operují s flexibilnějším konceptem “pohodlného přesvědčení”

(comfortable satisfaction), který používá Mezinárodní sportovní arbitráž (CAS). To má přímý dopad na efektivitu boje. FAČR může velmi rychle aplikovat disciplinární tresty (bodové odpočty, finanční pokuty, zákazy činnosti), zatímco státní orgány se musí potýkat s přísnějším standardem a delším procesem vyšetřování. Javůrek zdůraznil, že spolupráce napříč celým spektrem státu, je klíčová, každý si plní svou roli a bez společné koordinace by ani nejlepší legislativa nebyla dostatečná.

Vývoj českého prostředí ilustrují historické kauzy. Zatímco "Synot" reprezentovala sportovně motivovaný match-fixing, "Šváb" se týkala sázkově motivovaného match-fixingu. Trend posun od sportovních motivů k finančním odpovídá globálnímu vývoji. Rozsáhlá policejní razie v březnu 2026 a následná disciplinární řízení ukazují účinnost institucionálního boje. Javůrek optimisticky vyjádřil přesvědčení, že se podařilo problém s manipulací zápasů "vytrhnout i s kořeny".

Mezinárodní spolupráce se ukazuje jako ústřední prvek institucionální strategie. Javůrek zdůraznil: „Takováto spolupráce je naprosto klíčová, a to ať už kvůli sdílení nějakých zkušeností, informací. Často se ve větší části případů jedná o mezinárodní trestnou činnost, kde pracují různé skupiny osob pachatelů.“ Tento přístup koresponduje s vyvíjejícím se trendem Interpolu, který ve spolupráci s Mezinárodním olympijským výborem podporuje Match-Fixing Task Force jako mezinárodní síť kontaktních míst pro koordinaci vyšetřování a sdílení informací. Právě tato institucionální propojení umožňují rychlejší detekci a reakci na podezřelé aktivity, které mají přeshraniční charakter a kterých se typicky účastní nadnárodní zločinecké sítě.

6.2 Technologická úroveň match-fixingu

Technologická úroveň boje proti match-fixingu funguje na odlišném principu než úroveň institucionální. Zatímco instituce budují struktury a koordinaci, technologie operují na úrovni dat a vzorců. Z ekonomického hlediska není cílem bookmakera správně předpovídat výsledek, ale zajistit zisk bez ohledu na výsledek sportovní události. Kurzy určují statistické modely, historická data, analýzy výkonů a chování sázejících. To popisuje i bookmaker Karel Milec: „Při své práci sleduji jednak, jak stanovuje kurzy na stejnou událost konkurence, a jednak sleduji náběry peněz od sázkařů na konkrétní tipy. Při stanovování výsledného kurzu je potřeba přihlídnout i k těmto ukazatelům.“ Regulované trhy zavádějí nástroje jako limity sázek a sledování rizikového chování, aby minimalizovaly negativní sociální dopady hazardu (Gainsbury, 2012).

Varovný signál se skrývá v náběru sázek, pokud se objeví anomálie v chování sázejících, což vysvětluje Milec takto: „Projevuje se to například tak, že jsou velké náběry na výhru domácího týmu a kurzy začínají u naší sázkové kanceláře i u konkurence výrazně dropovat.“

Pokles kurzů ale nemusí být důkazem, to Milec také osvětluje: „Nejde nějak paušálně od stolu jen kvůli poklesu kurzů vyhodnotit zápas jako ovlivněný. Důležité je i to, že signálem nemusí být jen dropování kurzů, ale třeba i skutečnost, že se změní hranice „více/méně“ u vstřelených branek třeba z 2,5 na 5,5.“

Velká změna nastala s příchodem internetového sázení v 90. letech, to v současnosti představuje největší segment sportovního hazardu (Cabot, 2001). Proměnu popsal Koerl: „V dřevních dobách sázení se sázelo převážně na výsledky sportovních událostí. S rozvojem internetu začal obrovský boom live sázení. Ukázalo se, že lidé preferují sázení, kdy vyhodnocení výsledku probíhá v řádu minut a množství podaných sázek s live sázením násobně vzrostlo.“ Tento boom však vytvořil ideální podmínky pro manipulátory, na což naráží i Milec: „Když se domluví, že padne branka v určité minutě, začínají sázky až pak. Kurz v tu chvíli výrazně roste.“

Kvůli této hrozbě začaly vznikat detekční systémy. Jejich využití popisuje integrity officer FAČR Kamil Javůrek: „Fotbalová asociace České republiky má podepsané smlouvy se společnostmi Sportradar a Genius sport, které monitorují sázkový trh a identifikují podezřelé sázkové události. Pokud k podezřelé sázkové události dojde, informují nás o tom a my začínáme vyšetřovat.“ Naplňuje se tak myšlenka Macolinské úmluvy, že data musí putovat tam, kde se transformují v akci. Data se tak stávají základem rozhodnutí těch, kdo mají pravomoc jednat (Rada Evropy, 2014).

Výsledky tohoto propojení jsou konkrétní. Sportradar díky Universal Fraud Detection System monitoruje milion sportovních událostí ročně a analyzuje desítky miliard kurzových změn (Sportradar, 2026). Systém porovnává matematické modely pravděpodobnosti s reálnými pohyby na trzích. Umělá inteligence se v roce 2023 podílela na odhalení tří čtvrtin všech podezřelých zápasů (Sportradar, 2024). Vliv těchto systémů potvrzuje CEO Sportradaru Koerl: „Troufám si tvrdit, že pomocí našich systémů je v dnešní době velice obtížné podvádět dlouhodobě v sázkařském byznysu bez toho, aby dotyčný byl odhalen.“ Ale i tento účinný systém má svá omezení: 25 procent případů zůstane skryto, což odhaluje hranici toho, co technologie sama zvládne.

Slepým místem jsou neregulované asijské trhy, kde jsou sázeny obrovské objemy mimo monitorované kanály. Zkušený sázející Krejčí to vysvětluje: „Spousta úspěšných sázkařů má účty v asijských sázkovkách, kde měříte síly ne s bookmakery, ale přímo s dalšími sázejícími.“ Kontext doplňuje bookmaker Milec: „Tipsportu a jiných českých sázkových kancelářích se sázkařské skandály tak netýkají, protože většina sázek jde přes asijské kanceláře, kde lze na rizikové zápasy sázet výrazně vyšší obnosy.“ Asijské neregulované trhy představují problém na všech třech úrovních. Institucionální spolupráce Interpolu a Match-Fixing Task Force zde naráží na limit, kdy bez právní pravomoci a regulačního rámce v cílových zemích zůstává pouze informační výměna.

Vývoj match-fixingu neustále postupuje, což vidí i Milec: „Vzorců chování podvodníků je obrovské množství. Stejně jak se zdokonalují naše detekční možnosti, tak se zlepšují i match-fixeři“. Petr Krejčí se pak vyjádřil následovně: „Pokud podvádíte systematicky, budete odhaleni. Sázkové kanceláře dokáží odhalit podvody, které dříve byly neodhalitelné“.

Budoucnost přináší nové hrozby, na které upozorňuje Milec: „S rozšířením kryptoměn můžete provádět finanční toky po planetě bez odhalení. Rozvinuly se platformy jako Polymarket, kde může docházet k match-fixingu a jsou těžko monitorovatelné“.

Decentralizované systémy se vymykají centrálnímu dohledu, což znamená, že pouze technologie nestačí. Bez institucí jsou detekční systémy jen součástí řešení. Technologie identifikuje anomálie v datech, ale rozhodovat, zda zahájit vyšetřování, vydat disciplinární trest, nebo stíhat pachatele, mohou jen instituce s příslušnou pravomocí.

6.3 Individuální úroveň match-fixingu

Institucionální a technologická úroveň nemohou fungovat bez třetího pilíře – individuálního. Definuje to teorie: „Edukace aktérů musí probíhat systematicky, typicky prostřednictvím různých seminářů i moderních e-learningových modulů. Tyto kampaně učí účastníky rozpoznat různé praktiky, kterými si úplatkáři postupně budují falešnou důvěru sportovců a dalších osob, v současnosti extrémně často s využitím sociálních sítí“ (Rada Evropy, 2014). Bez edukovaného jednotlivce zůstávají detekční systémy i instituce v neustálé defenzivě.

Javůrek zdůrazňuje, že prevence začíná u jednotlivce: „Prevence je nejdůležitější zbraň právě v boji proti jakékoliv trestné činnosti. Na prevenci se zaměřujeme, a to cílenou edukací a preventivními přednáškami“. Nejzranitelnější skupinou jsou mladí sportovci bez životních zkušeností. „Mezi nejzranitelnější skupiny patří mládežnické kategorie, a to z důvodu zranitelnosti kvůli věku. Nemají dostatek životních zkušeností a pro manipulátory je jednodušší je ovlivnit. Pracujeme s tím tak, že právě na tyto kategorie se nejčastěji zaměřujeme v rámci prevence a vzdělávání“.

Javůrek potvrzuje také důležitost edukace z praxe díky bývalým aktérům match-fixingu: „Jedná se o velmi důležitý nástroj, protože k posluchačům hovoří někdo, kdo si ten příběh prožil sám. Často to je bývalý fotbalista a ti hráči v něm vidí někoho, kdo ještě třeba před pár lety mohl sedět na jejich místě“. Osobní příběhy jsou silnější než abstraktní varování, ukazují totiž existenci manipulací a následné důsledky těchto činů.

Výsledky edukace se objevují v datech. Javůrek poznamenává: „Díky prevenci, často opakujícími se přednáškami, které jsou cílené, došlo z našeho pohledu k rapidnímu úbytku podezřelých zápasů“. Tento trend ilustruje princip, který teorie formuluje: „Pouze edukovaný

sportovec tvoří dohromady pro korupční schémata v konečném důsledku tu nepřekonatelnou bariéru“ (Rada Evropy, 2014). Méně manipulací znamená méně práce pro detekční systémy a méně případů pro etické komise. Ale znamená to také něco zásadnějšího – že se jednotlivec chrání sám, protože rozumí rizikům a důsledkům.

Důležitost vzdělávání, prevence a přednášek zdůrazňuje i fotbalista Filip Fírbacher, který v době, kdy sešel na šikmou plochu, postrádal informace o tom, kam by se se svými problémy mohl obrátit. „Povědomí o match-fixingu bylo malé, tahle změna může pomoci. Kdyby v tu dobu přijel nějaký hráč s osobními zkušenostmi jako mám já, řekl mi všechny možné následky, případně komu se mohu svěřit, díval bych se na to jinak.“

Právní rámec (§ 331, 332, 209 TrZ) má smysl jen tehdy, když mu jednotlivec rozumí. Edukace je přímou obranou proti manipulaci i přímou odpovědností každého sportovce. Bez ní by nefungovalo nic z toho, co má instituce a technologie.

6.4 Doporučení odborníků na zlepšení boje proti match-fixingu

Analýza výpovědí respondentů odhaluje, že efektivní boj proti match-fixingu není jen otázkou optimálního využití dostupných nástrojů, ale vyžaduje také kvalitativní posun na všech třech úrovních. Respondenti upozorňují na konkrétní mezery v současném systému a nabízejí praktická doporučení, která by měla zvýšit efektivitu preventivních opatření v budoucnosti. Jak upozorňuje Carpenter (2012), match-fixing zůstává jednou z největších hrozeb pro integritu profesionálního sportu a efektivní boj proti němu vyžaduje mnohostranný přístup.

Institucionální úroveň

Na institucionální úrovni identifikuje Javůrek zajímavý paradox: česká legislativa sice postrádá samostatnou skutkovou podstatu match-fixingu, ale to nepředstavuje překážku pro praktickou práci. Dle Javůrka česká legislativa „nemá samostatnou skutkovou podstatu match-fixingu, nicméně dokáže s tímto pracovat“ a „není to žádná překážka pro boj proti match-fixingu“. V praxi se používají obecné skutkové podstaty jako podvod, korupční trestné činy a účast v organizované skupině, které se ukazují jako dostatečné.

Přestože teoretické doporučení Macolinské úmluvy Rady Evropy (2014) navrhuje vytvoření samostatné skutkové podstaty a národní platformy pro boj proti manipulacím, dle Javůrkova zjištění v souladu s výzkumem Barkoukise et al. (2020) je kvalita legislativy jen sekundárním faktorem; rozhodujícím se ukazuje být funkční instituce a koordinace. Stěžejním prvkem institucionálního posílení je tedy vytvoření a posílení interních struktur, zejména Národní sportovní agentury (NSA), která by měla plnit metodickou funkci pro jednotlivé asociace, zejména ty bez vlastního integrity officera na plný úvazek.

Druhým klíčovým doporučením je posílení mezinárodní spolupráce v rámci Interpolu a Match-Fixing Task Force. Dle Javůrkova pojetí je mezinárodní spolupráce naprosto klíčová, neboť se ve velké části případů jedná o mezinárodní trestnou činnost, kde pracují různé skupiny osob pachatelů). Bez funkční mezinárodní platformy pro sdílení informací a vzájemné vyšetřování zůstávají nadnárodní zločinecké sítě mimo dosah vnitrostátních orgánů, jak dokumentuje rozsáhlý průzkum Europolu (2013), který identifikoval celoevropskou síť pachatelů match-fixingu operující přes jednotlivé státní hranice.

Třetím prvkem institucionálního posílení, vycházejícím z empirických pozorování, je rozšíření počtu integrity officerů, toho aktuálně má minimum sportů v České republice. Milec poznamenává, že „se to děje napříč všemi sporty“, má na mysli basketbal, stolní tenis, tenis a další disciplíny. Věnování pozornosti těmto menším nebo méně viditelným sportům může předcházet vzniku zločineckých struktur v těchto oblastech, kde je podle Milece manipulace jednodušší díky menšímu počtu lidí v týmu.

Sázkový průmysl působí v boji proti match-fixingu v roli samoregulace, a to proto, že ho manipulace ohrožuje ekonomicky a reputačně. Jak Slepíčka a Slepíčková (2010) ukazují v práci Sport a politika, vztah mezi sportem a finančním sektorem se stává klíčovým prvkem regulace sportu. Marcel Voneš, manažer sponzoringu sázkové kanceláře Fortuna, zdůrazňuje, že sázkové kanceláře mají reputační a finanční zájem na zachování integrity sázení. Sázkové kanceláře to realizují třemi mechanismy: zakotvují ve smlouvách záruky proti podezřelému chování, preferují spolupráci s velkými kluby s dobrou pověstí a bezodkladně přerušují sponzorství při podezření. Tipsport v březnu 2026 okamžitě ukončil spolupráci s Karvinou a Opavou poté, co vypukl skandál s podezřelými aktivitami. Jak Voneš poznamenává: „V okamžiku, kdy je podezření velmi silné a začíná se o něm diskutovat v médiích či na veřejnosti, je to už něco, čemu musíme věnovat pozornost. Už to stačilo na porušení smluvních podmínek“. Tímto způsobem si sázkový průmysl sám reguluje svoje partnerství a vytváří dodatečný institucionální tlak na kluby ke zvýšení integrity.

Porovnání mezi fotbalem a hokejem umožňuje ilustrovat institucionální rozdíly v přístupu k manipulacím. Dle Menčíkové, integrity officera Českého hokeje, existuje značný rozdíl v incidenci match-fixingu mezi oběma sporty – zatímco fotbal v České republice zaznamenává případy manipulace, hokej zůstává prakticky nedotčen. Podle Menčíkové se hlavní rozdíl ukazuje ve struktuře komunity: hokejová komunita se charakterizuje vyšší mírou propojení a nižší anonymitou, která je podle Menčíkové fundamentálním faktorem umožňujícím manipulaci zápasů. Toto zjištění naznačuje, že sociální struktura sportu – specificky míra anonymity a vzájemného dohlížení – představuje důležitý institucionální prvek v prevenci match-fixingu, doplňující legislativu a technologické nástroje.

Koordinační rolí v tomto ekosystému se stává NSA, kterou zmiňuje jak Javůrek, tak Menčíková. NSA se začala zabývat integritou sportu v roce 2024, tedy později, než IIHF odstartovala svůj Integrity projekt v 2022. Menčíková vysvětluje funkcionalitu NSA jako „narázník, který řeší, jak problém správně uchopit a spojit se se správnými lidmi“. NSA v tomto ohledu plní klíčovou metodickou funkci – není primárně rozhodujícím orgánem, ale koordinačním centrem, které sdílí poznatky mezi jednotlivými svazy a státními orgány. Menčíková zdůrazňuje, že „Její aktivity se s těmi, kterým se věnují na IIHF, nedublují, ale spíše doplňují a postupně se rozšiřují“. Tímto způsobem NSA představuje institucionální most mezi mezinárodními organizacemi (IIHF, UEFA, FIFA) a národními svazy, což odpovídá návrhům respondentů na posílení právě této koordinační funkce. V kontextu evropských doporučení Evropského parlamentu (2013) se NSA stává konkrétním příkladem implementace koordinační funkce, kterou jednotlivé evropské státy rozvíjely jako odpověď na hrozbu match-fixingu identifikovanou v období 2010-2014.

Technologická úroveň

Technologická úroveň boje vyžaduje, dle respondentů, strategické rozšíření kapacit a inovativní přístupy k řešení nově vznikajících problémů. Koerl konstatuje, že současné systémy, byť účinné, mají svá omezení. Dvacet pět procent podezřelých případů zůstává mimo dosah automatizovaného monitoringu. Tato zjištění jasně ilustrují, že technologie sama by měla být chápána jako součást řešení, nikoli jako jeho kompletní náhrada. Tento poznatek je v souladu s analýzou Mravce (2025), který ve své disertaci zkoumá hrozby pro sport a upozorňuje, že technologická řešení nemohou selhání institucionálních mechanismů zcela nahradit.

Zásadním problémem, který respondenti identifikují, je existence neregulovaných asijských trhů, kde se podstatná část sázek odehrává mimo monitorované kanály. Milec a Koerl shodně poukazují na to, že stávající Fraud Detection Systems Sportradaru nemají přístup k datům z těchto trhů. Řešením by měla být mezinárodní jednání s regulačními autoritami v asijských zemích, aby se sázkové trhy v těchto regionech staly transparentnějšími a datově dostupnějšími pro orgány činné v boji proti match-fixingu.

Druhým kritickým tématem, které respondenti zdůrazňují, je emergence decentralizovaných platforem a kryptoměnových transakcí. Milec upozorňuje na budoucí hrozbu, kterou představují platformy jako Polymarket, kde lze spekulovat na sportovní výsledky bez centrálního dohledu. Řešením by měl být rozvoj nových technologií pro monitoring těchto platforem a případně regulační intervence na úrovni státu či Evropské unie.

Třetím doporučením na technologické úrovni je pokračující investice do umělé inteligence a machine learning algoritmů. Koerl poznamenává, že AI se v roce 2023 podílela na odhalení tří čtvrtin všech podezřelých zápasů. Budoucí vývoj by měl směřovat k vylepšování algoritmů pro

detekci subtilnějších forem manipulace (nikoliv pouze celých zápasů, ale jednotlivých herních situací), rozšíření monitoringu na nové sportovní disciplíny a nižší ligové úrovně a vytvoření sdílené databáze podezřelých vzorců chování mezi Sportradarem, Genius Sportem a dalšími poskytovateli monitorovacích služeb.

Individuální úroveň

Poslední, nikoli však nejméně důležitou úroveň, kterou respondenti zdůrazňují, je individuální edukace a prevence. Javůrek konstatuje, že prevence je nejdůležitější zbraní v boji proti match-fixingu. Dosavadní přístupy, zahrnující cílené přednášky a e-learningové moduly, se ukazují jako účinné.

Respondenti však identifikují potřebu rozšíření a zintenzivnění těchto programů. Klíčovým doporučením je větší zapojení bývalých aktérů match-fixingu a osob, které mají autentické zkušenosti s manipulací. Osobní příběhy a autentičnost více účinkují na mladé sportovce než abstraktní varovné příběhy. Takový bývalý aktér „hovoří k posluchačům jako někdo, kdo si ten příběh prožil sám. Často to je bývalý fotbalista a hráči v něm vidí někoho, kdo ještě třeba před pár lety mohl sedět na jejich místě“.

Doporučením je tedy rozšíření sítě osob zajišťujících osvětu a zatraktivnění pozice pro bývalé sportovce, kteří by se věnovali preventivní práci na školách a ve sportovních klubech, pokračování fokusované prevence na mládežnické kategorie (kde se mohou manipulátoři snáze prosazovat), integrovaná edukace napříč sporty, a ne pouze v kontextu fotbalu a hokeje, a výměna zkušeností mezi národními a nadnárodními svazy, která by přenesla osvětové metody zavedené v České republice do mezinárodního kontextu.

Syntéza a budoucnost

Respondenti konsenzuálně ukazují na to, že efektivní boj proti match-fixingu není otázkou jediného faktoru, nýbrž vyžaduje koordinovaný přístup na všech třech úrovních. Institucionální posílení prostřednictvím ratifikace Macolinské úmluvy a vytvoření národní platformy poskytuje právní a organizační základ. Technologické inovace umožňují detekci a monitoring podezřelých aktivit v reálném čase. Edukace jednotlivců vytváří nepřekonatelnou bariéru pro manipulátory tím, že zvyšuje odolnost sportovců vůči pokusům o manipulaci. Klíčovým prvkem je i uvědomění si, že do tohoto ekosystému patří i soukromý sektor – sázkový průmysl, který má vlastní důvod chránit integritu. Bez této čtyřstranné spolupráce (stát, sport, technologie, průmysl) nelze boj proti match-fixingu vést efektivně.

Budoucnost boje proti match-fixingu nebude pouze otázkou zdokonalování techniky nebo legislativy, ale zejména schopnosti institucí, technologií a vzdělávacích systémů komunikovat a vzájemně se podporovat. Jak Javůrek konstatuje, spolupráce napříč celým spektrem státu je klíčová, neboť každý si plní svou roli a bez společné koordinace by ani nejlepší legislativa nebyla

dostatečná. Tento čtyřstranný přístup (stát, sport, technologie, průmysl) odpovídá zjištění Carpentera (2012), která zdůrazňuje, že odpovědnost za boj proti match-fixingu leží na státních autoritách, sportovních federacích a privátním sektoru v rovnocenné míře.

7 ZÁVĚRY

Kapitola shrnuje klíčová zjištění z kvalitativního výzkumu a odpovídá na výzkumné otázky práce. Na základě rozhovorů se sedmi respondenty z různých perspektiv match-fixingu jsou formulovány závěry, která mají praktické i teoretické důsledky. V závěru této kapitoly podávám vyhodnocení současného stavu, který díky nevyřešenému skandálu, a tím pádem nedostatku informací orgánů činných trestním řízení a orgánů v autonomním fotbalové prostředí ani neumožňují jiný závěr udělat.

7.1 Odpovědi na výzkumné otázky

Jaký je aktuální stav match-fixingu v České republice podle názorů odborníků z praxe?

Podle názorů respondentů se stav v České republice zlepšuje, ale problém přetrvává zejména po otevření kauzy v březnu 2026. Empirická data do té doby ukazovala na klesající trend podezřelých utkání ve fotbale spolu s rostoucím počtem preventivních opatření. Odborníci však shodně konstatují, že match-fixing není jednorázový problém, ale permanentní jev, který se mění v intenzitě a formách.

Manipulátoři se primárně zaměřují na nižší a mládežnické soutěže, k provádění sázek je značně výhodnější neregulovaný asijský trh. To plně potvrzuje i zmíněná kauza.

Jak se právní a legislativní přístup České republiky k match-fixingu liší od zahraničních zemí a jaké jsou praktické důsledky těchto rozdílů?

Česká republika se v právním přístupu odlišuje od mezinárodních standardů dvěma klíčovými jevy:

Chybějící samostatná legislativa. Zatímco mezinárodní Macolinská úmluva (2014) apeluje na státy, aby match-fixing výslovně kriminalizovaly ve svých trestních zákonících, Česká republika nemá samostatnou skutkovou podstatu match-fixingu. Místo toho se používají obecné trestné činy (úplatek, podvod, korupce). To vytváří nejasnosti při vymáhání – specifická povaha sportovního prostředí nemusí být zohledněna. Podle vyjádření odborníků se však již na obecné legislativě pracuje a konkrétní autonomní legislativa bude po vyhodnocení kauzy rovněž upravena. Nutno zmínit, že proces autonomních předpisů je daleko rychlejší a může být tak efektivnější. V tuto chvíli je značná názorová různost v odborné i laické veřejnosti.

Neratifikace Macolinské úmluvy. Česká republika sice úmluvu podepsala (rok 2014), ale dosud ji neratifikovala. To znamená, že není právně vázána jejími povinnostmi – zejména povinností zřídit „národní platformu pro boj proti manipulacím“ a zavést systematické prevence. Státy, které úmluvu ratifikovaly, mají lépe koordinovaný právní a institucionální rámec. Bude

zajímavé sledovat, zda poslanecká sněmovna bude dodatečně tuto Macolinskou úmluvu ratifikovat.

Jaké preventivní nástroje a vzdělávací programy se v současnosti využívají a jak jsou vnímány?

Preventivní nástroje se liší podle sportu a prostředí, ale klíčová zjištění pocházejí od integrity officerů:

Edukace a cílené přednášky jsou podle Javůrka (FAČR) nejdůležitější: „Prevence je nejdůležitější zbraň. Právě díky těmto opatřením došlo k rapidnímu úbytku podezřelých zápasů“. Po vypuknutí skandálu a rozhodnutích FAČR bude tedy zajímavé pozorovat, jakou intenzitu pro odbornou veřejnost FAČR zvolí.

Osvěta od bývalých aktérů je podle Javůrka velmi důležitý nástroj: „Hovoří někdo, kdo si ten příběh prožil sám, umí lépe mluvit jejich jazykem.“ I zde bude zajímavé sledovat, jak současní aktéři, například primátor Karviné, bude ve shodě s FAČRem vysvětlovat svůj příběh...

Fotbalista Firtbacher v době, kdy sám spadl do problémů, tuto záchrannou síť postrádal: „Kdyby v tu dobu přijel nějaký hráč s osobními zkušenostmi jako mám já, řekl mi všechny možné následky, případně komu se mohu svěřit, díval bych se na to jinak.“

Technologické monitorování sázkového trhu zajišťují externí služby. Javůrek: „FAČR má podepsané smlouvy se společnostmi Sportradar a Genius Sport, které monitorují sázkový trh a identifikují podezřelé sázkové události.“ Myslím si, že monitoring a jeho efektivita je pro tuto oblast nejdůležitější, protože může včas podat zásadní informace o stavu sázek a jejich eventuální manipulaci.

Všechny tyto nástroje fungují nejlépe v kombinaci. Menčíková poznamenává: „Sportovní organizace se těmito problémy zabývají a v tomto směru dochází k velkému rozšíření povědomí.“ Systém ale vyžaduje průběžné vzdělávání a spolupráci mezi asociacemi, Národní sportovní agenturou a mezinárodními organizacemi.

Jakou roli sehrává technologický monitoring sázkových trhů v detekci a prevenci match-fixingu?

Systémy monitorují miliony transakcí v reálném čase a identifikují podezřelé vzorce jako jsou zvýšené vklady na málo pravděpodobné výsledky, anomálie v chování účtů.

Technologie generuje pouze hypotézy, ne právní důkazy. Proto funguje jako první filtr v řetězci, kdy technologické systémy detekují anomálie, bookmakeři a integrity officer je zasazují do kontextu dalších informací, v poslední fázi pak přichází postoupení orgánům k řešení důsledků. Vícetupňová detekce minimalizuje falešné poplachy. Technologie je nutná, ale samostatně nedostatečná. Manipulátoři se kontinuálně zdokonalují a mění taktiky v reakci na nové detekční metody.

Jak přispívá osvětová činnost bývalých aktérů match-fixingu k prevenci manipulace sportovních zápasů?

Osvěta od bývalých aktérů match-fixingu je podle Javůrka (FAČR) velmi důležitý nástroj prevence. Její síla spočívá v autenticitě: „K posluchačům hovoří někdo, kdo si ten příběh prožil sám. Často to je bývalý fotbalista a hráči v něm vidí někoho, kdo ještě třeba před pár lety mohl sedět na jejich místě. Umí lépe mluvit jejich jazykem a z mého pohledu to má ten správný efekt.“

V minulosti byla osvěta minimální, FAČR nyní zapojuje do preventivních činností také bývalé aktéry. I to přispívá k úbytku podezřelých zápasů, který pozoruje Javůrek. Jak jsem již uvedl, toto vyjádření spadá do období před zahájením zmíněné kauzy.

Jaká jsou doporučení odborníků na zlepšení právního, institucionálního a technologického rámce pro efektivnější prevenci match-fixingu?

Právní a legislativní rámec. Integrity officer FAČR Kamil Javůrek popisuje, že chybějící samostatná skutková podstata match-fixingu není překážkou. „Asociace s tím umí pracovat, předpisy jsou schopné si tvořit samy.“ Integrity officer Českého hokeje Tereza Menčíková ale popisuje odlišný přístup: „Vlastní pravidla Český svaz ledního hokeje zatím nevytváří, stejně tak se nevěnuje ani debatám s politiky, kteří by mohli dát případným doporučením legislativní rámec. Vesměs se řídíme pravidly organizací, které jsou nad námi, v tomto případě IIHF a NSA, ale nějaké legislativní návrhy s politiky nediskutujeme.“ Jak popisuje Menčíková, Národní sportovní agentura nyní postupuje ve věcech souvisejících s match-fixingem aktivněji: „NSA začala trochu později, ale aktuálně se, možná i pod vlivem problému s match-fixingu ve fotbale, této problematice velmi věnuje.“ Jak ukázal čas, názor Menčíkové byl správný.

Institucionální koordinace. Javůrek zdůrazňuje, že „spolupráce se státními složkami, státními orgány, zástupci neziskových organizací je klíčová.“ Zvláště důležitá je role NSA, která by měla poskytovat metodickou podporu asociacím bez integrity officerů. To potvrzuje i Menčíková: „NSA a IIHF by měly systematicky sdílet poznatky a koordinovat činnosti, aby se vytvořil jednotný přístup bez dublování úsilí.“ Jak poukazují i v jiných odstavcích, nejen NSA a asociace, ale dnes i již legislativní radu vlády, což potvrzují slova ministra pro sport, prevenci a zdraví Borise Šťastného, je potřebné brát v úvahu.

7.2 Zhodnocení účinnost na třech úrovních

Empirická zjištění ukazují, že efektivní boj proti match-fixingu vyžaduje propojení všech tří úrovní – institucionální, technologické a individuální.

Institucionální úroveň zahrnuje regulaci sázkových trhů, disciplinární řízení a mezinárodní koordinaci. Česká republika nemá samostatnou skutkovou podstatu match-fixingu, ale podle

Javůrka to není překážkou: „Asociace s tím umí pracovat, předpisy jsou schopné si tvořit samy.“ Například FAČR využívá svůj disciplinární řád, kde má match-fixing konkrétní skutkovou podstatu. Ačkoliv Česká republika neratifikovala Macolinskou úmluvu, institucionální mechanismy fungují. Důkazem je koordinace s Europolem a Interpolem, nebo také podpora od UEFA či FIFA. Po započetí kauzy se ukazuje, že do institucionální úrovně musí být zahrnuta i legislativní rada státu a stát při změně zásadních předpisů.

Technologická úroveň je rozvinuta na velmi dobré úrovni. Systémy jako Sportradar FDS efektivně monitorují podezřelé sázky v reálném čase. Jejich síla spočívá v kombinaci algoritmů s lidským úsudkem bookmakerů, případně poté také integrity officera, který uvádí data do dalšího kontextu. Tato dvoustupňová detekce se ukazuje jako účinná a minimalizuje falešné poplachy.

Individuální úroveň je silná z hlediska dokazatelného účinku. Javůrek potvrzuje: „Právě díky prevenci, často opakujícími se přednáškami, které jsou cílené, došlo z našeho pohledu k rapidnímu úbytku podezřelých zápasů.“ Skandál ve fotbale z března 2026 měl s pohledem do budoucna i pozitivní dopad, podle Javůrky se podařilo problém s manipulací zápasů “vytrhnout i s kořeny“, čímž se demonstruje síla kombinovaného přístupu prevence, detekce a sankcí. Jako klíčová část prevence se ukazuje také osvěta od bývalých aktérů match-fixingu.

Pro posouzení významu této práce, která je z mého pohledu obsažná a vypovídající, je potřené zmínit jednu zásadní okolnost. Když jsem zejména ve výzkumné části vstupoval do kontaktů s jednotlivými odborníky, nebo osobami, jichž se konkrétní kauzy týkají, to je období roku 2025 až březen 2026, nebyl tento problém (skandál) podroben široké celospolečenské diskuzi včetně názorů na její nebezpečnost. Zásadním datem se však stalo ráno dne 24. března 2026. Do tohoto data by měla moje práce spíše zhodnocující deklaratorní charakter této problematiky, od tohoto dne se však stala jedním ze zpravodajských fenoménů roku 2026, který snad utlumila pouze účast naší reprezentace na MS ve fotbale 2026.

Řada mých závěrů a odkazů získaných v době tvorby této diplomové práce tedy vychází z období do odhalení současného skandálu. Od této chvíle tak odborná i laická veřejnost může posuzovat na základě vyjádření odborníků i zainteresovaných osob tu zásadní skutečnost, která hovoří o problematice autonomie sportu. A právě v tuto chvíli, kdy vznikají rozhodnutí například etické komise FAČR ve věcech konkrétních členů FAČR v autonomním prostředí fotbalu a vedle toho probíhajícího vyšetřování orgánů činných v trestním řízení v ČR, jehož závěry nebudou ještě dlouho známy, se v mém posouzení a vysvětlení musely odrazit, neboť v tuto chvíli jsem nebyl schopen ve výzkumné části položit a zhodnotit vedle sebe bez důkazů a závěrů odborných orgánů tuto zásadní kauzu.

Možná v době, kdy budu svou práci obhajovat, již budou zveřejněny i další podstatné materiály, které do této práce patří. Já ji uzavírám jako materiál, který může pro posouzení situace přinést řadu potřebných podkladů pro osoby, které se budou ve věci interesovat. A jsem rád, jestli moje práce k takové osvětě povede. Možná by bylo dobré, kdyby po ukončení této zásadní kauzy se tato práce obohatila i o konkrétní závěry.

8 SOUHRN

Teoretická část práce byla zaměřena na charakteristiku kurzového sázení, match-fixingu a s ním souvisejícího právního rámce. Součástí bylo také zmapování nejvýznamnějších mezinárodních i českých kauz. Byly charakterizovány tři klíčové úrovně efektivního boje proti match-fixingu: institucionální, technologická a individuální.

Cílem práce bylo na základě kvalitativního výzkumu analyzovat, zda preventivní opatření, osvěta a vzdělávání mají vliv na snižování počtu podezřelých sportovních zápasů, primárně ve fotbale. Výzkumný soubor tvořilo sedm respondentů reprezentujících hlavní perspektivy match-fixingu: integrity officer FAČR, integrity officer Českého hokeje, fotbalista se zkušeností s manipulací, zástupce Sportradaru, aktivní sázkář a pracovníci sázkových kanceláří. Metodologicky byla zvolena kvalitativní výzkumná strategie s polostrukturovanými rozhovory, jejichž data byla zpracována tematickou analýzou zaměřenou na tři úrovně boje proti manipulaci. Kauza z března 2026, která dosud pokračuje, signalizuje potřebu aktualizace přístupu ve všech třech oblastech.

Empirická data potvrzují klesající trend počtu podezřelých utkání ve fotbale. V roce 2025 bylo celosvětově zaznamenáno 1 116 podezřelých zápasů, z nichž čtvrtina byla ve fotbale. Tento počet se dlouhodobě snižuje spolu se zvyšujícím se počtem preventivních opatření. Integrity officer FAČR Kamil Javůrek konstatuje, že „díky prevenci a často se opakujícím přednáškám, které jsou cílené, došlo k rapidnímu úbytku podezřelých zápasů.“ Analýza rozhovorů ukázala, že významné riziko představují neregulované asijské sázkové trhy. Také v oblasti účinnosti prevence, osvěty a vzdělávání je na základě vyhodnocení pokračující kauzy z března 2026 nutné závěry doplnit a prohloubit.

Na institucionální úrovni bylo zjištěno, že Česká republika nemá samostatnou skutkovou podstatu match-fixingu a neratifikovala Macolinskou úmluvu Rady Evropy. Přestože teoreticky toto představuje nedostatečný rámec, v praxi se využívají obecné trestné činy, jako je podvod a korupce, které se ukazují jako dostatečné. Na technologické úrovni se systémy jako Sportradar FDS ukazují jako velmi efektivní pro monitoring podezřelých aktivit v reálném čase, přestože podle CEO Sportradaru Carstena Koerla zůstává 25 procent podezřelých případů mimo dosah automatizovaného monitoringu. Na individuální úrovni se osvěta spojená se zapojení bývalých aktérů match-fixingu jeví jako nejúčinnější nástroj prevence. Osobní příběhy mají větší dopad na mladé sportovce než abstraktní varování. Obrovský mediální zásah fotbalové kauzy má potenciál zvýšit efektivitu prevence, protože mezi zásadní tresty se řadí i pozice aktérů v očích široké veřejnosti. Kdo jednou prošel takovou mediální kampaní, ten má značný přesvědčovací potenciál.

9 SUMMARY

The theoretical part of this thesis focused on the characteristics of sports betting, match-fixing, and the related legal framework. It also included an overview of the most significant international and Czech cases. Three key levels of an effective fight against match-fixing were identified: institutional, technological, and individual.

The aim of this study was to use qualitative research to analyze whether preventive measures, awareness campaigns, and education have an impact on reducing the number of suspicious sports matches, primarily in soccer. The research sample consisted of seven respondents representing the main perspectives on match-fixing: an integrity officer from the Czech Football Association (FAČR), an integrity officer from Czech Hockey, a soccer player with experience with match-fixing, a representative from Sportradar, an active bettor, and betting agency employees. Methodologically, a qualitative research strategy was chosen, involving semi-structured interviews, the data from which were analyzed using thematic analysis focused on three levels of the fight against match-fixing. The case from March 2026, which is still ongoing, highlights the need to update the approach in all three areas.

Empirical data confirm a downward trend in the number of suspicious matches in soccer. In 2025, 1,116 suspicious matches were recorded worldwide, a quarter of which were in soccer. This number has been declining over the long term as the number of preventive measures increases. Kamil Javůrek, integrity officer at the Czech Football Association (FAČR), notes that “thanks to prevention efforts and frequent, targeted lectures, there has been a rapid decline in the number of suspicious matches.” An analysis of interviews revealed that unregulated Asian betting markets pose a significant risk. Based on an evaluation of the ongoing case from March 2026, it is also necessary to supplement and expand upon the conclusions regarding the effectiveness of prevention, awareness-raising, and education.

At the institutional level, it was found that the Czech Republic does not have a separate criminal offense for match-fixing and has not ratified the Council of Europe’s Macolin Convention. Although this theoretically represents an inadequate framework, in practice general criminal offenses such as fraud and corruption are used, and these have proven to be sufficient. On the technological front, systems such as Sportradar FDS have proven to be highly effective for monitoring suspicious activity in real time, although, according to Sportradar CEO Carsten Koerl, 25 percent of suspicious cases remain outside the scope of automated monitoring. At the individual level, awareness campaigns involving former match-fixing participants appear to be the most effective preventive tool. Personal stories have a greater impact on young athletes than abstract warnings. The massive media coverage of soccer

scandals has the potential to increase the effectiveness of prevention, as the public perception of those involved is among the most significant penalties. Anyone who has gone through such a media campaign has considerable persuasive power.

10 REFERENČNÍ SEZNAM

- Barkoukis, V., Lazuras, L., & Kourelis, P. (2020). A preliminary investigation of the decision making process towards match fixing. *Crime, Law and Social Change*, 74(1), 45–54.
- BBC. (1960, September 1). Game on for British Betting Shops. BBC News. http://news.bbc.co.uk/onthisday/hi/dates/stories/september/1/newsid_2969000/2969846.stm
- BBC. (1999, August 17). UK Football guard 'bribed for sabotage'. BBC News. http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/422742.stm
- BBC. (2010, April 15). Match-fixing ban on Macedonian club FK Pobeda is upheld. BBC Sport. <http://news.bbc.co.uk/sport2/hi/football/europe/8004987.stm>
- BBC Sport. (2006, June 23). Serie A quartet will stand trial. <http://news.bbc.co.uk/sport2/hi/football/europe/4993482.stm>
- BBC Sport. (2019, October 5). Calciopoli: The scandal that rocked Italy and left Juventus in Serie B. <https://www.bbc.com/sport/football/49910626>
- Britannica Editors. (2010, November 26). Pari-mutuel. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/topic/pari-mutuel>
- Britannica Editors. (2026, March 20). Horse racing. Encyclopedia Britannica. <https://www.britannica.com/sports/horse-racing>
- Bruna, E. (2018). Problematické aspekty úplatkářských trestných činů (2. část) – obecný zájem. *Bulletin advokacie*, 12, 35–37.
- Cabot, A. N. (2000). *The Internet Gambling Report*. Casino City Press.
- Cabot, A. N. (2001). *Internet Gambling Report 4*. Trace Publications.
- Carpenter, K. (2012). Match-Fixing—The biggest threat to sport in the 21st century? *International Sports Law Review*, 2. <https://www.responsiblegambling.eu/wp-content/uploads/2016/06/Match-Fixing%E2%80%94The-Biggest-Threat-to-Sport-in-the-21st-Century.pdf>
- Cep, D., & Kandová, K. (2025). § 209 Podvod. In F. Ščerba (Ed.), *Trestní zákoník* (1. vydání, 3. aktualizace). C. H. Beck.
- ČT24. (2016, September 15). Sazka slaví 60 let: Bez loterií a Sázek Vydrželo komunistické československo Jen Tři roky. ČT24. <https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/ekonomika/sazka-slavi-60-let-bez-loterii-a-sazek-vydrzelo-komunisticke-ceskoslovensko-jen-tri-roky-110092>

- ČT24. (2022, June 9). Policie navrhla obžalovat Berbra a dalších 20 lidí v kauze Šváb. <https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/domaci/policie-navrhla-obzalovat-berbra-a-dalsich-20-lidi-v-kauze-svab-20095>
- Channel 4 News. (2012, April 5). Henry Kissinger and football's longest unsolved riddle [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=flhz4uQF22s>
- Clark, G. (2005). Peasant and community in medieval England, 1200-1500. *Speculum*, 80(2), 677–679.
- Council of Europe. (2014, September 18). Council of Europe Convention on the Manipulation of Sports Competitions. <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016801cdd7e>
- Court of Arbitration for Sport. (2014). CAS Bulletin, 1, 9–12. https://www.tas-cas.org/generated/assets/lists/c045720f-0f44-4e36-8b03-63c5dae256ee/Bulleting_2014-1_revised.pdf
- Dawn. (2011, November 3). Justice Jeremy Cooke's remarks in full. <https://www.dawn.com/news/671021/justice-jeremy-cookes-remarks-in-full>
- Dedík, P., & Sepeší, P. (2013). Match fixing. Predstavenie problému. Asi by si to mal prečítať každý hráč... Učená právnická spoločnosť. <http://www.ucps.sk/match-fixing-predstavenie-problemu-asi-by-si-to-mal-precitat-kazdy-hrac>
- Dixon, M. R., & Holton, B. (2009). Altering the magnitude of delay discounting by pathological gamblers. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 42(2), 269–275.
- Eisenberg, C. (2020). Capitalist horse sense: Sports betting and option trading during the English Financial Revolution, 1690–1740. *The International Journal of the History of Sport*, 37(3-4), 323–336.
- European Gaming and Betting Association. (2025). Annual activity report 2025. <https://www.egba.eu/uploads/2025/03/250331-EGBA-Annual-Activity-Report-2025.pdf>
- European Parliament. (2013, March 14). European Parliament resolution of 14 March 2013 on match-fixing and corruption in sport. https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-7-2013-0098_EN.html
- Europol. (2013, February 6). Update - Results from the largest football match-fixing investigation in Europe. <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/newsroom/news/update-results-largest-football-match-fixing-investigation-in-europe>
- Feltes, T. (2012, November 13). Match fixing in football: The German example. https://thomasfeltes.de/images/Feltes_final_short.pdf

- Finanční správa. (2026). Tabulka se souhrnnými údaji k dani z hazardních her za rok 2026 [Datový soubor]. https://financnisprava.gov.cz/assets/cs/prilohy/d-seznam-dani/Tabulka_se_souhrnnymi_udaji_k_dani_z_hazardnich_her_za_rok_2-11.xlsx
- Fotbalová asociace České republiky. (2025, February 8). FAČR a boj proti match-fixingu. Podívejte se na záznam panelové diskuze [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=t3kOPmCOJWo>
- Fotbalová asociace České republiky. (2026). Integrity – Úvod. <https://www.fotbal.cz/facr/uvod/p615>
- Gainsbury, S. (2012). Internet gambling: Current research findings and implications. Springer.
- Gainsbury, S. M., Angus, D. J., Procter, L., & Blaszczynski, A. (2019). Use of consumer protection tools on Internet gambling sites: Customer perceptions, motivators, and barriers to use. *Journal of Gambling Studies*, 36(1), 259–276.
- Gallagher, E.-M. (2021, February 11). Intertops celebrates 25 years since first online bet with sportsbook revamp. <https://sbcnews.co.uk/sportsbook/2021/02/11/intertops-celebrates-25-years-since-first-online-bet-with-revamped-sportsbook/>
- Gray, S. J., & Porreca, R. (2024). Explaining elite athletes' corruption behaviours: A comparative analysis of doping and match fixing. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 16(1), 75–92. <https://doi.org/10.1080/19406940.2023.2290118>
- Guardian, The. (1999, February 12). The times the lights went out. <https://www.theguardian.com/football/1999/feb/12/newsstory.sport8>
- Hendl, J. (2016). Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace (4. vyd.). Portál.
- Hill, J. (2001). [Review of the book *Flat Racing and British Society 1790-1914: A Social and Economic History*, by M. Huggins]. *Albion*, 33(2), 346–347.
- Hing, N., Russell, A. M., & Browne, M. (2017). Risk factors for gambling problems on online electronic gaming machines, race betting and sports betting. *Frontiers in Psychology*, 8, 779.
- Hrabě, S. (2022, October 31). Šest podivných gólů. Argentinu do finále postrčila tajná dohoda. *Seznamzpravy.cz*. <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/sport-fotbal-ms-ve-fotbale-sest-podivnych-golu-argentinu-do-finale-postrcila-tajna-dohoda-217885>
- Huggins, M. (2003). *Horseracing and the British, 1919-39*. Manchester University Press.
- Huggins, M. (2007). Betting, sport and the British, 1918-1939. *Journal of Social History*, 41(2), 283–306.
- Huggins, M. (2018). The secret world of wagering. In M. Huggins (Ed.), *Horse racing and British society in the long eighteenth century* (pp. 79–121). Boydell & Brewer.

- Hyde Park Racecourse. (n.d.).
<https://www.greyhoundderby.com/Hyde%20Park%20%28UK%29%20Racecourse.html>
- International Olympic Committee. (2011, March 1). IOC President opens historic meeting on irregular and illegal sport betting. <https://www.olympics.com/ioc/news/ioc-president-opens-historic-meeting-on-irregular-and-illegal-sport-betting>
- International Olympic Committee. (n.d.). Intelligence and investigations. <https://www.olympics.com/ioc/prevention-competition-manipulation/intelligence-investigations>
- INTERPOL. (2018, July 27). INTERPOL and IOC renew partnership to strengthen sports integrity. <https://www.interpol.int/en/News-and-Events/News/2018/INTERPOL-and-IOC-renew-partnership-to-strengthen-sports-integrity>
- ITIA. (2022, July 28). Decision on sanction: Sebastian Rivera. <https://www.itia.tennis/media/3mlkdr2l/decision-on-sanction-7-9-22-sebastian-rivera.pdf>
- Jadrná, A., & Markup, M. (2024, March 26). Největší policejní zásah v historii českého fotbalu, informuje jeho šéf Trunda. iRozhlas. https://www.irozhlas.cz/sport/fotbal/nejvetsi-policejni-zasah-v-historii-ceskeho-fotbalu-informuje-jeho-sef-trunda_2603240939_mim
- Janák, J., & Blahutka, J. (2018, July 9). Právní úprava ovlivňování sportovních zápasů (Match-fixing). <https://www.epravo.cz/top/clanky/pravni-uprava-ovlivnovani-sportovnich-zapasu-match-fixing-107812.html>
- Jančík, M. (2018, January 10). Čínský investor, sázky, mafie. Mohelnice řeší korupční podezření. iDNES. https://www.idnes.cz/olomouc/zpravy/mohelnice-fotbal-cinsky-investor-sazky-mafie-korupce-premysl-buba-xialong-ji-anping-football-club.A180110_171623_olomouc-zpravy_stk
- Kaeuper, R. (1999). Chivalry and violence in medieval Europe. Oxford University Press.
- LawInSport. (2010, May 1). UEFA vs. Pobeda. <https://www.lawinsport.com/more/resources/cases/item/uefa-v-fk-pobeda>
- Leuba, J.-S. (2011). Match-fixing: FK Pobeda et al. v. UEFA (CAS 2009/A/1920). In P. M. Anderson, I. S. Blackshaw, R. C. R. Siekmann, & J. Soek (Eds.), Sports betting: Law and policy (pp. 162–172). T.M.C. Asser Press.
- Macků, J. (2004). Utajené stránky hokejové historie I. Typo JP.
- Mádl, L. (2009, November 23). Hvězdou sázkařské aféry roku 1960 byl Zábrodský. Hospodářské noviny. <https://hn.cz/c1-39170370-hvezdou-sazkarske-afery-roku-1960-byl-zabrodsky>
- Mádl, L. (2024, March 6). Největší podvodníci v oblasti sportovních sázek na planetě Zemi v roce 2023: 1. brazilci, 2. češi, 3. filipínci. Vítejte uprostřed apokalypsy!

- <https://ludexmadl.opinio.cz/nejvetsi-podvodnici-v-oblasti-sportovnich-sazek-na-planete-zemi-v-roce-2023-1-brazilci-2-cesi-3-filipinci-vitejte-uprostred-apokalypsy>
- Michňa, I. (2023). Právní úprava match-fixingu [Diplomová práce]. Univerzita Karlova, Právnická fakulta. <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/186076>
- Mravec, L. (2025). Threats to sport – gambling, match-fixing and corruption [Disertační práce]. Univerzita Karlova, Fakulta tělesné výchovy a sportu. <https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/199970/140131095.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Newall, P. W. S. (2015). How bookies make your money. *Judgment and Decision Making*, 10(3), 225–231.
- Nejvyšší soud ČSSR. (1977, June 29). Rozhodnutí (sp. zn. 2 Tzf 2/77).
- Nejvyšší soud ČSSR. (1988, January 26). Zpráva trestního kolegia (č. j. Tpjf 28/87).
- Nejvyšší soud České republiky. (2007, April 11). Usnesení (sp. zn. 8 Tdo 396/2007).
- Nejvyšší soud České republiky. (2009, October 14). Usnesení (sp. zn. 7 Tdo 932/2009).
- Nejvyšší soud České republiky. (2019, January 9). Usnesení (sp. zn. 7 Tdo 1585/2018).
- Nohl, R., & Svoboda, T. (2026, March 24). Nabídl úplatek 100 tisíc, píše o primátorovi Karviné fotbalová asociace. Seznam Zprávy. <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/domaci-kauzy-nabidl-uplatek-100-tisic-pise-o-primatorovi-karvine-fotbalova-asociace-302528>
- Novák, M. (2014, April 30). Ivánku, kamaráde... Od vypuknutí úplatkářské aféry uplynulo 10 let. iDNES. https://www.idnes.cz/fotbal/prvni-liga/deset-let-od-vypuknuti-korupcni-afery-ve-fotbale-synot-zizkov.A140429_170919_fotbal_min
- Otava, M. (2026, March 26). Karvinou kvůli skandálu opouštějí dva největší sponzoři. Klub přijde o miliony. TN Nova. <https://tn.nova.cz/sport/clanek/643919-karvinou-kvuli-skandalu-opoustej-dva-nejvetsi-sponzori-resi-se-loga-na-dresech>
- Patton, M. Q. (2002). *Qualitative research & evaluation methods* (3rd ed.). Sage.
- Pelc, M. (2019). Počátky sázkových kanceláří v Československu v letech 1934-1936. *Moderní dějiny*, 2.
- Provazník, J. (2025). § 331 Přijetí úplatku. In F. Ščerba (Ed.), *Trestní zákoník* (1. vydání, 3. aktualizace). C. H. Beck.
- Provazník, J. (2025). § 332 Podplacení. In F. Ščerba (Ed.), *Trestní zákoník* (1. vydání, 3. aktualizace). C. H. Beck. Marg. č. 5.
- Provazník, J. (2025). § 332 Podplacení. In F. Ščerba (Ed.), *Trestní zákoník* (1. vydání, 3. aktualizace). C. H. Beck. Marg. č. 18.

- Purdie, R. (2000). Dice-games and the blasphemy of prediction. In *Medieval Futures: Attitudes to the future in the Middle Ages* (pp. 167–184).
- Průša, J., & Mareš, J. (2026, March 24). Obří korupční skandál v českém fotbalu. Policie zadržela desítky lidí, jedná i FAČR. TN Nova. <https://tn.nova.cz/sport/clanek/643727-obri-skandal-v-ceskem-fotbalu-policie-zatyla-desitky-lidi>
- Šámal, P., Rizman, S., & Bohuslav, L. (2023). § 331 Přijetí úplatku. In P. Šámal (Ed.), *Trestní zákoník* (3. vydání, s. 4161). C. H. Beck. Marg. č. 18.
- Slepička, P., & Slepičková, I. (Eds.). (2010). *Sport a politika*. Univerzita Karlova, Fakulta tělesné výchovy a sportu.
- Sportradar. (2024). Sportradar releases third annual integrity report. <https://sportradar.com/content-hub/news/sportradar-releases-third-annual-integrity-report/>
- Sportradar. (2026, February 10). Sports Integrity Strengthens as Global Match-Fixing Declines in 2025. <https://investors.sportradar.com/news-releases/news-release-details/sports-integrity-strengthens-global-match-fixing-declines-2025>
- Statista. (2025, December). Sports Betting – Worldwide. <https://www.statista.com/outlook/amo/gambling/sports-betting/worldwide/>
- Szczyrba, Z., Mravčík, V., Fiedor, D., Černý, J., & Smolová, I. (2015). Gambling in the Czech Republic. *Addiction*, 110(7), 1076–1081.
- Toner, J. P. (1995). *Leisure and ancient Rome*. Polity Press.
- Tolson, J., & Vamplew, W. (2003). Facilitation not revolution: Railways and British flat racing 1830–1914. *Sport in History*, 23(1), 89–106.
- UEFA. (2009, April 17). Eight-year ban for FK Pobeda [Press release]. <https://www.uefa.com/news-media/news/01d8-0e720f5b223b-2e7cbaabbf0a-1000--eight-year-ban-for-fk-pobeda/>
- Vamplew, W. (2016). *Turf*. Edward Everett Root.
- Vamplew, W. (2022). Bread and circuses, olive oil and money: Commercialised sport in ancient Greece and Rome. *The International Journal of the History of Sport*, 39(6), 589–608.
- Vandercruysse, L., Vermeersch, A., & Vander Beken, T. (2022). Macolin and beyond: Legal and regulatory initiatives against match manipulation. *The International Sports Law Journal*, 22(3), 241–258.
- Vlčková, N., & ČTK. (2025, August 27). V prvním pololetí Češi vsadili v hazardních hrách přes 500 miliard. Většinu vsadili ve výherních automatech. iROZHLAS. https://www.irozhlas.cz/ekonomika/v-prvnim-pololeti-cesi-vsadili-v-hazardnich-hrach-pres-500-miliard-vetsinu_2508270940_nvl

Whitehead, J. (2026, June 4). Fixing in tennis: Gangs, ITIA. The Athletic.
<https://www.nytimes.com/athletic/7308970/2026/06/04/fixing-in-tennis-gangs-itia/>